ការប្រទានអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់ការប្រោសឱ្យជា

លោកដុកទ័រ អេអែល ហ្គីល គឺជាកំពូលអ្នកនិពន្ធសៀវភៅជិត២០ លានក្បាល ដែលបានបោះពុម្ពហើយ ។ ការងារជាសាវ័កផ្នែកអន្តរជាតិរបស់គាត់នេះ គឺបានចាប់យកមនុស្សជាង៨០ជនជាតិ ។ គាត់បានអធិប្បាយទៅដល់ហ្វូងមនុស្សជាងម្ភៃម៉ឺននាក់ ដោយមានការបញ្ជាក់មកពីព្រះ និងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ជាមួយនឹងទីសម្គាល់នៃការប្រោសឱ្យជា និងការអស្ចារ្យផ្សេងៗ ។ ការអនុវត្តន៍ដែលមានពេញដោយអំណាចចេស្តារបស់គាត់ សេចក្តីបង្រៀនដែលមានពេញដោយជីវិតផ្លាស់ប្រែ និងដែលមានលទ្ធភាព នោះគឺតាមរយៈវីឌីអូ អូឌីយ៉ូ និងសៀវភៅជាច្រើនភាសា នោះសូមមើលទៅក្នុងវ៉ិបសាយ:www.gillministries.com

១. ការរំឭករបស់ព្រះពីភាពមានជម្ងឺ និងជម្ងឺរោគា..... ២២៧
២. ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់គឺជាអ្នកប្រោសឱ្យជារបស់យើង.. ២៣៩
៣. ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់គឺជាគំរូរបស់យើង.................. ២៤៥
៤. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងអំណាចចេស្តារបស់ទ្រង់ ... ២៥៥
៥. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសម្រាប់គ្រប់អ្នកជឿទាំងអស់.. ២៦១
៦. ការបំពេញការងារដោយនូវអំណាចចេស្តា........... ២៦៩
៧. ការបំពេញការងារតាមរយៈសកម្មភាពអធិស្ឋាន.. ២៧៧
៨. ការបាត់សម គឺអាចជួយដល់ការបំពេញការងារ.. ២៨៣

ការប្រទានអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់ការប្រោសឱ្យជា

មេរៀនទី ១: ការរំឭករបស់ព្រះពីភាពមានជម្ងឺ និងជម្ងឺរោគា

I. សេចក្តីផ្តើម

ក. ចំណុចនៃការរំឭករបស់ព្រះ

ជួនកាល នៅពេលដែលការសិក្សាគឺជាប្រធានបទមួយដែលវាគឺជាការប្រសើរបំផុត ដើម្បីឱ្យបានត្រឡប់មកវិញ និងបានគ្រឡេកមើលមកពីចំណុច នៃការរំឭករបស់ព្រះនោះ ។ តើព្រះទ្រង់មានអារម្មណ៍យ៉ាងណា អំពីជម្ងឺ និងជម្ងឺរោគានេះ?

នៅក្នុងការសិក្សានេះយើងនឹងមើលឃើញថា ការប្រោសឱ្យជា និងការមានសុខភាព គឺជាផ្នែកនៃផែនការរបស់ព្រះតាមរយៈព្រះគម្ពីរ និងជាការបន្តទៅគ្រប់ផ្នែកជាច្រើនទៀតនៃផែនការរបស់ព្រះ សម្រាប់ជីវិត និងការបំពេញការងារជារបស់យើងនោះ ។

ការប្រោសឱ្យជាគឺជាសេចក្តីសន្យាមួយរបស់ព្រះ ។ នៅពេលដែលយើងជឿ និងប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីសន្យាណាមួយក្នុងការបញ្ចេញនូវអំណាចចេស្តារបស់ព្រះ នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ។ យើងត្រូវតែរកឱ្យឃើញ នូវសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ចូរជឿលើការទាំងនោះ ហើយប្រព្រឹត្តតាមចុះ ។

ហើយលោកអ្នកត្រូវតែស្គាល់នូវសេចក្តីពិត ហើយសេចក្តីពិតក៏នឹងធ្វើឱ្យលោកអ្នក មានសេរីភាពផងដែរ (យ៉ូហាន ៨:៣២) ។

ព្រះគម្ពីរសុភាសិត ៤:២០-២២

ខ. ប្រភពនៃជម្ងឺ

ប្រសិនបើយើងជឿនូវជម្ងឺថាអាចចេញមកពីព្រះ នោះយើងនឹងមិនមានលទ្ធភាពជឿលើទ្រង់ឡើយ សម្រាប់ការធ្វើការប្រោសឱ្យជានោះ ។ ចំពោះហេតុផលនេះ គឺយើងត្រូវការយល់ដឹងពីប្រភពនៃជម្ងឺនោះ ។

II. ការសំខាន់នៃការប្រោសឱ្យជា

ក. ការសំខាន់ចំពោះព្រះ

ព្រះគម្ពីរនិក្ខមនំ ១៥:២៦ខ

ប្រសិនបើយើងមិនស្គាល់ដល់ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ជាអ្នកប្រោសយើងឱ្យជានោះទេ នោះយើងមានការបាត់បង់នូវភាពសំខាន់ជាចម្បងនៃការប្រកបទាក់ទងរបស់យើង ជាមួយនឹងទ្រង់ហើយ ។ ការប្រោសឱ្យជាគឺជាការសំខាន់ចំពោះព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនោះឯង ។

១. ព្រះវរបិតា

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានបណ្តាលលោកសាវ័កយ៉ូហាន ឱ្យបានសរសេរប្រាប់យើងពីការប្រោសឱ្យជានោះ គឺជាបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតានោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរ ៣យ៉ូហាន ខ.២

វាគឺជាការចាំបាច់ ដែលយើងយល់ពីការប្រោសឱ្យជា គឺតែងតែជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ។

នៅក្នុងការប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជារបស់ព្រះយេស៊ូវ នោះគឺទ្រង់កំពុងតែបានធ្វើ ទៅតាមបំណងព្រះហឫទ័យ នៃព្រះវរបិតាហើយ ។ វាគឺត្រូវបានកត់ត្រាដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលនោះ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៦:៣៨

២. ព្រះរាជបុត្រា

ពេលដែលយើងដើរតាមព្រះយេស៊ូវ តាមរយៈការផ្សាយដំណឹងល្អ នោះយើងរកឃើញថា ទ្រង់បានបំពេញព្រះរាជកិច្ចក្នុងការប្រោសឱ្យជាពីស្ថានការណ៍ផ្សេងគ្នាជាច្រើន ។ សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះអង្គ សម្រាប់អ្នកមានជម្ងឺ នោះគឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏មាំមួន ។ ការប្រោសឱ្យជាគឺជាផ្នែកមួយដ៏ធំ នៃព្រះរាជកិច្ចជារបស់ផងទ្រង់ហើយ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១:៤០-៤១

ការប្រោសឱ្យជា គឺជាការសំខាន់ចំពោះព្រះយេស៊ូវ គឺពីព្រោះតែទ្រង់បានយាងមកធ្វើការងារទៅតាមបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា ។

ព្រះគម្ពីរហេព្រើរ ១០:៧

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានយាងចេញពីការប្រោសមនុស្សមានជម្ងឺឱ្យជា នោះទ្រង់កំពុងតែធ្វើទៅតាមបំណងព្រះហឫទ័យ នៃព្រះវរបិតានោះ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ៩:៣៥

៣. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ការប្រោសឱ្យជាគឺជាការសំខាន់ ចំពោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងជាផ្នែកមួយនៃគោលបំណងសម្រាប់ការចាក់ប្រេងតាំងរបស់ទ្រង់នោះឯង។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរលូកា យើងបានអានពីរបៀបដែល

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងដល់ព្រះយេស៊ូវ ក្នុងការប្រោសអ្នកមានចិត្តបាក់បែកនោះឱ្យជា ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ៤:១៨

ទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំងឱ្យព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានប្រោសដល់អស់អ្នកដែលទទួលការជិះជាន់ ដោយអារក្ស ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១០:៣៨

ការមានជម្ងឺរោគា គឺជាការទទួលនូវការកៀបសង្កត់មកពីអារក្សសាតាំងនោះឯង ។

ខ. ការបញ្ជាក់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

ការប្រោសឱ្យជាគឺជាការសំខាន់ ពីព្រោះវាគឺជាផ្លូវរបស់ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងការបញ្ជាក់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដល់ពិភពលោកដែលបាត់បង់ និងមានភាពរឹងស្លួតនោះ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១៦:២០

សព្វថ្ងៃនេះលោកិយត្រូវការព្រះយេស៊ូវ ។ ព្រះទ្រង់បានបញ្ជាឱ្យយើងចេញទៅគ្រប់ទិសទីកន្លែង ជាមួយនឹងទីសម្គាល់នៃការអស្ចារ្យ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គនោះ ។ ការបណ្តេញពួកវិញ្ញាណអាក្រក់ និងប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជានឹងជួយបើកភ្នែកមនុស្សឱ្យបានឃើញនូវសេចក្តីពិត នៃដំណឹងល្អនោះឯង ។

គ. តើព្រហយេស៊ូវទ្រង់បានរងទុក្ខជាអសាឥតការឬ?

ប្រសិនបើយើងមិនបានបំពេញការងារ ប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជាទេ នោះការរងទុក្ខទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានចំណាយការរងទុក្ខនៃរូបកាយរបស់ព្រះអង្គ នោះត្រូវក្លាទៅជាអសាឥតការហើយ ។

ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៣:៥

នៅពេលដែលយើងមិនអើពើដឹងនូវអ្វី ដែលព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានចែងទុកមកអំពីការប្រោសឱ្យជា នោះគឺយើងកំពុងតែមិនអើពើដឹងនូវព្រះគុណនៃព្រះហើយ ។ យើងកំពុងតែធ្វើឱ្យការរងទុក្ខ ស្នាមជាំ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ត្រូវបានបោះទម្លុះសម្រាប់ការប្រោសឱ្យជា នោះទៅជាគ្មានប្រសិទ្ធិភាពហើយ ។

ព្រះគម្ពីរកាឡាទី ២:២១

ឃ. សូមឱ្យបានសង្គ្រោះដល់ជីវិតផង!

ការប្រោសឱ្យជាគឺអាចជួយសង្គ្រោះជីវិត របស់លោកអ្នកជីវិតរបស់គ្រុមគ្រួសារអ្នក និងមិត្តភក្តិរបស់លោកអ្នក ។ រីឯហោរាហូសេក៏បានសរសេរចែងទុកមកដែរ ។

ព្រះគម្ពីរហូសេ ៤:៦ក

ការប្រោសរូបកាយ និងព្រះលឹងរបស់លោកអ្នកឱ្យជានោះគឺជាការប្រទានអំណាច ដែលព្រះទ្រង់បានបង្កើតមកសម្រាប់យើងហើយ ។ យើងរាល់គ្នា ក៏ដូចជាស្តេចដាវីឌ គឺមិនត្រូវស្លាប់ទេ គឺនឹងត្រូវបានរស់នៅដ៏យូរអង្វែង និងមានសុខភាព រស់នៅធ្វើជាស្មរបន្ទាល់សម្រាប់ព្រះយេស៊ូវហើយ ។

ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ១១៨:១៧

ការបើកសម្តែងពីការប្រោសឱ្យជា ដែលនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គឺបានរក្សាទុកជាច្រើនពីពួកអ្នកជំនាន់មុនដែលបានស្ទើរតែជិតផុតរលត់ទៅហើយនោះ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ាកុប៥:១៤-១៥

ចុះតើការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿ នឹងជួយសង្គ្រោះដល់អ្នកជម្ងឺនោះ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក៏បានលើកគេឡើងដែរ ។ ចុះប្រសិនបើគេបានចុះចូលនឹងអំពើបាបវិញ នោះទ្រង់នឹងត្រូវអត់ទោសឱ្យគេហើយ ។

ង. ចំណែកនៃមហាព្រះរាជបញ្ជា

១. ព្រះរាជបញ្ជាចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវ

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១៦:១៥-១៨

ព្រះបន្ទូលចុងក្រោយរបស់ព្រះយេ៊ូវ ទៅដល់ពួកអ្នកជឿ គឺមិនមែនជាការស្នើសុំទេ ។ វាគឺជាព្រះរាជបញ្ជា! រីឯការប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជាវិញ គឺជាការសំខាន់មួយ ប្រសិនបើយើងមានការស្តាប់បង្គាប់នោះ ។ ការប្រោសឱ្យជាផ្នែកដ៏សំខាន់មួយ នៃការហ្វឹកហ្វឺន និងការបំពេញការងារនៃពួកសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ និងពួកអ្នកដើរតាមព្រះអង្គ ។ គ្រាន់តែពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងចេញ ពីការប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជា នោះទ្រង់បានបញ្ជាពួកសិស្សទាំង១២នាក់ឱ្យធ្វើការដូច១គ្នា ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ១០:១,៧-៨

២. ព្រះរាជបញ្ជាចំពោះយើង

ការអធិស្ឋានដាក់ដៃលើអ្នកជម្ងឺ និងការបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា គឺជាផ្នែកមួយនៃមហាព្រះរាជបញ្ជា ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានប្រទាន មកពួកអ្នកជឿទាំងអស់ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១៤:១៥

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា អ្នកណាដែលជឿដល់ទ្រង់ នោះនឹងធ្វើការដូចជាទ្រង់បានធ្វើដែរ ។ ការប្រោសឱ្យជា គឺត្រូវតែបានជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់ចំពោះយើង ប្រសិនបើយើងពិតជាបានធ្វើអ្វី ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើដែរ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១៤:១២

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា យើងនឹងបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា ព្រមទាំងធ្វើការអស្ចារ្យដូចជាទ្រង់បានធ្វើដែរ ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានចាត់ព្រះដ៏ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឱ្យទ្រង់បានប្រទានអំណាចមកយើង ក្នុងការកាន់ខ្ជាប់តាមព្រះរាជបញ្ជារបស់ទ្រង់ ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១:៨

III. ប្រភពនៃជម្ងឺរោគា

ក. តើជម្ងឺរោគា ចេញមកពីព្រះ ឬមកពីសាតាំង?

អស់រយៈកាលជាយូរលង់មកហើយ ដែលមានការសង្ស័យខ្លះ១ទៅលើបញ្ហាទាំងនេះ គឺនៅក្នុងគំនិតរបស់យើង គឺនោះហើយដែលយើងនឹងបានជាគំនិតសង្ស័យទ្វេឡើង ដោយមានសេចក្តីជំនឿតែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ សម្រាប់ការប្រោសឱ្យជានេះ ដែលនាំឱ្យជីវិតរស់នៅបានទទួលនូវការបរាជ័យ ។ ជាលំដាប់លំដោយទៅនេះ ហោរាក៏បានដឹងពីរបៀបដែលត្រូវទាក់ទងជាមួយនឹងបញ្ហានៃជម្ងឺរោគានេះ គឺយើងត្រូវតែមានការយល់ដឹងដ៏រឹងប៉ឹងអំពីភាពដើម ពីប្រភព និងគោលបំណងរបស់វា ។

ខ.សេចក្ដីពិតនាំមកនូវសេរីភាព

នៅពេលដែលយើងរុករកឱ្យឃើញ នូវសេចក្ដីពិតរវាង ប្រភពនៃជម្ងឺរោគា ជម្ងឺ និងការឈឺចាប់ នោះយើងនឹងមាន ការជ្រើសរើដោយសេរី ដើម្បីឱ្យបានទទួលនូវការបំពេញការ ងារប្រោសឱ្យជាដោយអង់អាចនេះ ។ សេចក្ដីពិតគឺត្រូវបាន រកឃើញនៅក្នុងតួអង្គព្រះយេស៊ូវ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១៤:៦

សេចក្ដីពិតគឺត្រូវបានបើកសម្ដែងដោយព្រះបន្ទូល និង ព្រះរាចកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៨:៣២

គ. សំណួរចំពោះជម្ងឺរោគា

ដើម្បីរុករកឱ្យឃើញ នូវសេចក្ដីពិតអំពីភាពដើម ប្រភព និងគោលបំណងនៃជម្ងឺរោគានេះ គឺយើងត្រូវចាប់ផ្ដើមដោយ ការរកឃើញនូវចម្លើយទៅលើប្រភេទខ្លះៗ និងការសួរនូវ សំណួរជាញឹកញាប់ ។

១. តើវាជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ក្នុងការប្រោស ជម្ងឺឱ្យជាឬ?

ចំពោះឧបស័គ្គដ៏ធំបំផុត ក្នុងការប្រោសជម្ងឺឱ្យ ជានេះ គឺមិនមែនជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ផង ព្រះដ៏ពិតប្រាកដ ក្នុងការប្រោសគ្រប់គ្នាឱ្យបានជា នោះទេ ។ សាតាំងបានចូលមកប្រឆាំងនឹងយើង និង បានដាក់ពាក្យពេចនៃការសង្ស៊ែ មកក្នុងគំនិតរបស់ យើង គឺប្រសិនបើយើងមិនបានប្រុងប្រយ័ត្ន នោះ យើងនឹងដាក់ការសង្ស៊ែរនោះ ទៅដល់ការងារ ហើយ ។

យើងស្ដាប់ឮនូវការសង្ស៊ែរនេះ ដែលបានបញ្ជាក់ បង្ហាញ នៅក្នុងពាក្យសម្ដីនៃការអធិស្ឋាន ដូចជា ទំនៀមទម្លាប់ថា "ប្រសិនបើជាព្រះហឫទ័យរបស់ ទ្រង់ នោះយើងខ្ញុំទូលសូម ដល់ការប្រោសឱ្យជា របស់ទ្រង់ បានចូលមកប៉ះពាល់ ..."

ការអធិស្ឋានរបៀបនេះ គឺបញ្ជាក់បង្ហាញពីការ មិនពិតប្រាកដ និងការសង្ស៊ែរអំពីថា តើវាជាបំណង ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ក្នុងការប្រោសឱ្យជាទៅវិញ វាគឺជាការគ្មានលទ្ធភាពក្នុងការអធិស្ឋាន ដែលជា សេចក្ដីអធិស្ឋាននៃជំនឿដោយខ្លួនយើង និងសម្រាប់ អ្នកដទៃឬក៏អត់តែប៉ុណ្ណោះ ។

យើងមើលឃើញនូវការបើកសម្ដែង ពីការ សង្ស៊ែររបៀបនេះ នៅក្នុងមនុស្សកើតរោគឃ្លង់ គឺ នៅពេលដែលគាត់បាននិយាយថា "ប្រសិនបើទ្រង់ សព្វព្រះហឫទ័យ" នោះតែប៉ុណ្ណោះ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១:៣៩-៤១

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានដកចេញ នូវពាក្យ "ប្រសិន បើ" ដោយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលជាប្រយោគធម្មតា វិញថា "ខ្ញុំចង់ដែរ" ។ គ្រប់ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បាន ធ្វើ គឺជាការបើកសម្ដែង ពីបំណងព្រះហឫទ័យនៃ ព្រះវរបិតាសម្រាប់ពួកប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ។

២. តើជម្ងឺរោគាគឺជាមធ្យោបាយមួយ ដែលព្រះទ្រង់ធ្វើ ការរួមគ្នាជាមួយនឹងសេចក្ដីល្អរបស់យើងឬ?

មានមនុស្សជាច្រើនបានបង្រៀនថា ជម្ងឺរោគា គឺជាការមួយទៅលើ "គ្រប់ការទាំងអស់" ដែល លោកសាវ័ក ប៉ុលបានមានប្រសាសន៍ថា ត្រូវតែធ្វើ

ការរួមគ្នាសម្រាប់ជាសេចក្ដីល្អ ។ ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៨:២៨ ។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ អិនអាយវី ផ្ដល់ឱ្យយើងពីការយល់ដឹងច្បាស់លាស់ទៅលើព្រះបន្ទូល ។ គឺបានថែងមកយ៉ាងដូច្នេះថាៈ យើងដឹងថា គ្រប់ការទាំងអស់ដែលព្រះទ្រង់ធ្វើ គឺសម្រាប់ជាសេចក្ដីល្អដល់អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ទ្រង់ គឺជាអស់អ្នកដែលបានហៅមកតាមព្រះតម្រិះទ្រង់ ។

ចំពោះការគូសបញ្ជាក់គឺពាក្យ "នៅក្នុង" គ្រប់ទាំងអស់ដែលព្រះទ្រង់ធ្វើការ គឺសម្រាប់ជាសេចក្ដីល្អរបស់យើង ។ វាមិនមែនជាការថែងមកថា គ្រប់ការដែលធ្វើរួមគ្នាទាំងអស់ គឺសម្រាប់ជាសេចក្ដីល្អរបស់យើងនោះទេ ។ ជំនួសឱ្យនូវពាក្យ "ក្នុងគ្រប់ទាំងអស់" ឬ "ក្នុងជម្ងឺរោគារបស់យើង" នេះគឺសម្រាប់ការងារ ដែលមានអំណាចចេស្ដានៃការប្រោសឱ្យជារបស់ព្រះ នឹងបានជាការផលិតដ៏ល្អនោះឯង ។

៣. វាគឺជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដល់ខ្ញុំ ឱ្យទៅជាមានជម្ងឺឬអី?

វាគឺជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ សម្រាប់គ្រប់ការទាំងអស់នៅខាងលើ ដែលយើងរស់នៅក្នុងសុខភាពល្អជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។

ព្រះគម្ពីរ ៣យ៉ូហាន ខ.២

ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានប្រោសជម្ងឺឱ្យជានោះគឺជាបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា ក្នុងការប្រោសអ្នកជម្ងឺនោះឱ្យជាហើយ ។ ចាប់តាំងពីបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា ក្នុងការប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជា នោះក៏ជាបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាក្នុងការប្រោសលោកអ្នកឱ្យជានោះដែរ!

៤. តើជម្ងឺរោគាគឺជាមធ្យោបាយមួយ ដែលយើងត្រូវតែរងទុក្ខសម្រាប់ព្រះអង្គឬ?

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:២៩

ត្រូវតែជៀសវាង ក្នុងការបកស្រាយព្រះបន្ទូលខុស វាគឺជាការចាំបាច់ក្នុងការប្រឹក្សាពីអត្ថបទ ឬការជ្រើសរើសអត្ថបទនៃប្រធានបទនីមួយៗ ។ នៅក្នុងស្ថានការណ៍នេះ លោកសាវ័កប៉ុល បាននៅក្នុងគុកគឺគាត់បានសរសេរអំពីការរងទុក្ខរបស់គាត់ ដោយជាប់ច្រវាក់ ដោយសារដំណឹងល្អ ។

ព្រះគម្ពីរភីលីព ១:១២-១៤

វាគឺជាការជាក់ស្ដែង ពីបរិបទនៃព្រះរាជសារដែលបាននិយាយពីការរងទុក្ខ គឺដែលលោកសាវ័កប៉ុលបាននិយាយអំពីជម្ងឺ និងជម្ងឺរោគាដែលគ្មានខយោងបញ្ជាក់នោះ ។ ជំនួសឱ្យនូវការនេះ វាគឺជាការរងទុក្ខដោយការបៀតបៀន និងការជាប់គុកនោះ គឺសម្រាប់ជាបុព្វហេតុនៃដំណឹងល្អនោះឯង ។

៥. តើវាគឺជាការដាក់ពិន័យឬ?

តើព្រះទ្រង់ដាក់ជម្ងឺទៅលើបណ្ដាជន ដើម្បីកែថ្មែ ឬដាក់ពិន័យ ឬធ្វើទារុណកម្មឬ ឬក៏ជាការបង្រៀនពួកគេ ឱ្យចេះទ្រាំទ្រអត់ធ្មត់?

សាតាំងមិនមែនជាព្រះទេ វាគឺជាម្នាក់ដែលដាក់ជម្ងឺ និងជម្ងឺរោគាមកលើមនុស្ស ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូប ២:៧

យើងមិនត្រូវមានរូបភាពសេចក្តីស្រឡាញ់ ការនាំមកនូវ ឪពុកជាមនុស្សក្នុងការបន្តជម្ងឺមហារីកទៅលើកូនចៅ ក្នុងការដាក់ទណ្ឌកម្មដល់ពួកគេនោះទេ ។ តើយើងអាចដាក់រូបភាពព្រះវរបិតានៃយើង ដែលគង់នៅនៅស្ថានសួគ៌ ក្នុងការដាក់ជម្ងឺ ឬជម្ងឺរោគាទៅលើកូនរបស់ផងទ្រង់បានដោយរបៀបណា?

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១០:១០

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា វាគឺជាវិញ្ញាណអាក្រក់ ដែលចូលមកស្លាប់យើង ដោយការលួចនូវសុខភាពរបស់យើង និងបំផ្លាញយើងដោយជម្ងឺ និងជម្ងឺរោគានោះឯង ។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងមក ដើម្បីប្រទានជីវិតដល់យើង គឺឱ្យយើងមានជីវិតពេញបរិបូរ ដោយគ្មានជម្ងឺ ជម្ងឺរោគា និងគ្មានការឈឺចុកចាប់នោះឯង ។ ទ្រង់បានយាងមកកែយើងទាំងអស់គ្នា គឺដែលទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សជាតិមកឱ្យមាននៅ នៅពេលដែលទ្រង់បានបង្កើតលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាមក ឱ្យមានរូបភាពដូចជាព្រះអង្គនោះឯង ។

៦. តើបន្លារបស់លោកសាវ័កប៉ុល គឺចង់និយាយពីអ្វី?

តើព្រះគម្ពីរនិយាយថា បន្លារបស់លោកប៉ុល គឺជាជម្ងឺឬ?

តាមរយៈការមិនយល់ពីព្រះបន្ទូល គឺមានអ្នកខ្លះបានបង្រៀនថា បន្លារបស់លោកសាវ័កប៉ុល ដែលចាក់ទៅក្នុងសាច់ឈាម គឺជាជម្ងឺដែលមានភ្នែកដ៏ធ្ងន់នោះឯង ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរថា បន្លារបស់គាត់ គឺជាវិញ្ញាណអាក្រក់ ជាសាររបស់សាតាំង ដែលបានបញ្ជូនមកឱ្យចាក់រុក ឬរំខានដល់គាត់ ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ១២:៧

ចុះឥឡូវនេះវិញ តើព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនថា បន្លាដែលនៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់លោកប៉ុល គឺជាជម្ងឺខាងរូបកាយឬ?

៧. តើត្រូវការនាំមកនូវសេចក្តីស្លាប់ឬ?

នៅពេលដែលព្រះទ្រង់បានដាក់យើង ឱ្យបានទៅជាផ្ទះរបស់ទ្រង់ហើយនោះ តើយើងត្រូវការទទួលនូវជម្ងឺ ឱ្យត្រូវស្លាប់ឬទេ?

ប្រសិនបើជាបំណងព្រះហឬទ័យរបស់ព្រះ ដែលយើងរស់នៅឱ្យមានសុខភាពជារៀងរាល់ថ្ងៃ នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បង្កើតជម្ងឺជាការចាំបាច់ ដែលយើងត្រូវតែមានជម្ងឺឱ្យត្រូវស្លាប់ធ្វើអី? លោកម៉ូសេគឺជាអ្នកគំរូដ៏អស្ចារ្យម្នាក់! គឺជាម្នាក់ដែលមានអាយុ១២០ឆ្នាំ គឺនៅពេលដែលព្រះទ្រង់បានត្រាស់ហៅគាត់ ឱ្យបានមកជាផ្ទះរបស់ទ្រង់នោះឯង ។ រីឯសុខភាពរបស់គាត់ គឺល្អខ្លាំងណាស់ គាត់នៅតែមានលទ្ធភាពឡើងលើភ្នំ ទៅជួបនឹងព្រះ ។ គាត់មិនដែលមានការបាត់បង់នូវការមើលឃើញ ឬក៏មានការបាត់បង់កម្លាំង ខាងឯធម្មជាតិរបស់គាត់នោះឡើយ ។

ព្រះគម្ពីរចោទិយកថា ៣៤:៧

មនុស្សនៅពេលដែលចាស់ទៅ គឺត្រូវតែមានជម្ងឺ វាគឺជាបំណងព្រះហឬទ័យរបស់ព្រះ សម្រាប់ពួកគេ ក្នុងការទទួលនូវការប្រោសឱ្យជា ។ វាគឺជា

ពេលវេលារបស់ព្រះ ដែលវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ នឹងចាកចេញពីរូបកាយរបស់ពួកគេទៅនោះ ហើយចិត្តរបស់ពួកគេនឹងឈប់មានការល្ងើងជូរចត់តទៅទៀត។

ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ១០៥:៣៧

៨. តើទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យការនោះកើងឡើងឬ?

តើព្រះទ្រង់"បានអនុញ្ញាត" ឱ្យជម្ងឺ ឬក៏ជាការស្លាប់មុនកំណត់បានចូលមកដោយនិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាព្រះទ្រង់បានអនុញ្ញាត ឱ្យការនេះកើតឡើង?"

លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា គឺត្រូវបានប្រទានឱ្យនូវសិទ្ធិអំណាច និងអំណាចគ្រប់គ្រងលើគ្រប់ទាំងអស់ ដែលបានកើតឡើងនៅលើផែនដីនេះ គឺពេលដែលពួកគេត្រូវបានបង្កើតមក ឱ្យមានរូបភាពរបស់ព្រះ ។

ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១:២៦ក

សិទ្ធិអំណាច ឬអំណាចគ្រប់គ្រង ដែលបានបាត់បង់ទៅ នោះគឺនៅពេលដែលលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាបានធ្វើបាប នោះក៏ត្រូវបានកែជាថ្មីដោយព្រះយេស៊ូវ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ១៦:១៩

ជម្ងឺបានចូលមក តាមរយៈអំណាចរបស់សាតាំង ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា ថ្ងៃនេះពួកអ្នកជឿមានអំណាច (ឬសិទ្ធិអំណាច) គ្រប់គ្រងលើអំណាចរបស់ខ្មាំងសត្រូវឡើងវិញហើយ ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ១០:១៩

ដោយការមិនប្រើនូវអំណាចគ្រប់គ្រង ដែលព្រះទ្រង់បាន ប្រទានពរមកហើយនៅលើផែនដីនេះ នោះយើងនៅ ក្នុងការមិនអើពើដឹងរបស់យើង គឺមិនមែនជាការអើ ពើដឹងរបស់ព្រះនោះទេ គឺយើងបានអនុញ្ញាតឱ្យទៅសាតាំង នាំយកនូវជម្ងឺ ជម្ងឺរោគា និងសេចក្តីស្លាប់ដោយខ្លួនយើង និងអ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ។

៩. ប្រភពនៃជម្ងឺ

គ្រប់ទាំងជម្ងឺ និងជម្ងឺរោគា គឺបានមកពីអារក្សសាតាំង មិនមែនបានមកពីព្រះទេ ។ មានមនុស្សជាច្រើនមានជម្ងឺ គឺដោយសារតែពួកគេបានទទួលនូវកន្លែង ដែលជាវិញ្ញាណពិការភាព តាមរយៈអំពើបាប ការមិនស្តាប់បង្គាប់ ឬក៏តាមការមិនអើពើដឹងពីគោលការណ៍នៃសុខភាពល្អ និងភាពធាត់ធំនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ៤:២៧

ការប្រើនូវសិទ្ធិអំណាច ដែលបានកែជាថ្មីរបស់យើង នោះយើងអាចទប់ទល់ជាមួយនឹងវិញ្ញាណអាក្រក់ ពពួកវិញ្ញាណពិការភាព ឬក៏ជាមួយនឹងជម្ងឺដែលបានចូលមក ហើយពួកវានឹងត្រូវរត់ចេញពីយើងទៅ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ាកុប ៤:៧ខ

ពួកអ្នកជឿមានសិទ្ធិអំណាច ដើម្បីដេញវិញ្ញាណពិការភាព និងប្រោសអ្នកជម្ងឺ និងជម្ងឺរោគាគ្រប់ប្រភេទនោះឱ្យបានជា ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ១០:១

មានតែរឿងមួយទេ ដែលសាតាំងអាចធ្វើបាន នៅសម័យសព្វថ្ងៃនេះ គឺជាអ្វីដែលយើងបាន អនុញ្ញាតឱ្យវាធ្វើ ។ សំណួរគឺមិនត្រូវបានយ៉ាងដូច្នេះឡើយគឺ "ហេតុអ្វីបានជាព្រះទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យ ការនេះកើតឡើង យ៉ាងដូច្នេះ?"

កំណត់ចំណាំៈ ដើម្បីឱ្យយល់នូវសំណួរនេះបាន ពេញលេញ នោះយើងត្រូវតែផ្តល់សំណូមពរ ឱ្យ លោកអ្នកបានអានសៀវភៅ **សិទ្ធិអំណាចរបស់អ្នកជឿ** ដែលនិពន្ធ ដោយលោក **អេ.អែល. ហ្គីល** និងសៀវភៅ **ការឆ្ពោះទៅរកជោគជ័យសម្រាប់អំណាចគ្រប់គ្រង** ។

IV. សាតាំងបានប្រើថម្ងឺធ្វើជាអាវុធដើម្បីផ្តួលយើង ។

ក. ការធ្លាក់ចុះរបស់សាតាំង

សាតាំងនិងពួកទេវតារបស់វា គឺត្រូវបានបណ្តេញចុះមកផែនដី បន្ទាប់ពីការទាស់ទទឹងរបស់ពួកវានៅឯនគរស្ថានសួគ៌នោះ ។ យើងបានអានដោយមានការទទួលខុសត្រូវ ។

ព្រះគម្ពីរវិវរណៈ១២:៧-១០

ខ. មនុស្សដែលនៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះ

ព្រះទ្រង់បានបង្កើតជាតិមក ឱ្យមានរូបភាពរបស់ព្រះអង្គនៅលើភពផែនដី ដែលសាតាំងត្រូវបានបណ្តេញមកឱ្យនៅនោះឯង ។ ទ្រង់បានបង្កើតពួកគេមកឱ្យមានអំណាចគ្រប់គ្រងលើផែនដី ដែលរួមទាំងសាតាំងផងដែរ ។

ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិ ១:២៦-២៨

មនុស្សជាតិត្រូវបានបង្កើតមកគឺដើម្បីៈ

១. មានរូបដូចជាព្រះ

២. ដើរដូចជាព្រះ

៣. និយាយដូចជាព្រះ

៤. និងមានអំណាចគ្រប់គ្រងលើផែនដីនេះ!

គ. សាតាំងស្អប់លោកអ្នក ។

ចូរធ្វើការស្រមើស្រមៃ ទៅឯកន្លែងរបស់សាតាំង ។ ចាប់តាំងពីតួនាទីដ៏ខ្ពស់បំផុតនៅឯនគរស្ថានសួគ៌មក វាក៏ត្រូវបានទទួលនូវការបណ្តេញចេញមកកាន់ភពផែនដី ។ វាក៏បានធ្វើការលេងដែលគួរឱ្យស្អប់ ដោយការទាស់ទទឹងជាមួយនឹងព្រះ ដែលវាគឺជាម្នាក់ដែលចង់ធំស្មើព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតនោះ គឺវាត្រូវតែចាំឃ្លាំមើលដោយភ័យខ្លាច ដូចជាព្រះទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សជាតិ ឱ្យមានរូបដូចអង្គទ្រង់។ ហើយបន្ទាប់មកទៀតព្រះទ្រង់ក៏បានប្រទានអំណាចគ្រប់គ្រងដល់ពួកគេ ដែលវាកំពុងតែបានគ្រប់គ្រងលើផែនដីនេះ!

គ្រប់ពេលដែលសាតាំងបានឃើញមនុស្សប្រុសស្រី នោះវាក៏បានចងចាំដល់ព្រះ ដែលទ្រង់កំពុងតែមានសេចក្តីក្រោធដ៏ធំបំផុតចំពោះវានោះ ។ នៅពេលដែលវាបានមើលឃើញមនុស្សជាតិ ដែលមានរូបភាពដូចជាព្រះ និងមានសកម្មភាពដូចជាព្រះ នោះសេចក្តីកំហឹងរបស់វាគឺត្រូវពុះកញ្ជ្រោលយ៉ាងខ្លាំង ។ ការចង្អុលបង្ហាញពីសេចក្តីកំហឹងនោះ គឺវាត្រូវតែលួចសម្លាប់ និងបំផ្លាញនោះឯង ។

លោកសាវ័កយ៉ូហានក៏បានសរសេរចែងទុកមក ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១០:១០ក

សាតាំងដឹងថា យើងគឺជាអ្នកតំណាងឱ្យព្រះនៅលើផែនដីនេះ ។ យើងគឺជារូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងជាអ្នកសម្រេចចិត្តដ៏ធំបំផុតរបស់វា ដែលវាត្រូវតែធ្វើឱ្យយើងត្រូវបរាជ័យ ។

ការបាត់បង់ ការស្លាប់ និងការបំផ្លាញ គឺជាការងាររបស់សាតាំងហើយ ។ អស់រយៈកាលបួនពាន់ឆ្នាំក្រោយពូការធ្លាក់ចុះរបស់លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាមក នោះមនុស្សជាតិបានរស់នៅក្រោមការជាប់ទោស ការជាប់ចំណង និងការសង្កត់សង្កិនរបស់វិញ្ញាណអាក្រក់ ។

មនុស្សជាតិដែលរស់នៅ គឺដែលត្រូវបានបង្កើតមកឱ្យបានដើរដោយអំណាចគ្រប់គ្រង គឺត្រូវបានទៅជាមនុស្សពិការ និងមនុស្សខ្វាក់ ដែលអង្គុយនៅតាមផ្លូវសុំទាននោះវិញ ។

ស្ត្រីម្នាក់ដែលត្រូវបានបង្កើតមក ឱ្យបានដើរដោយមានភាពត្រឹមត្រូវ គឺត្រូវបានទៅជាមនុស្សពិការ និងត្រូវក្រាបចុះនៅក្នុងការឈឺចាប់ និងការអស់សង្ឃឹម ។

មនុស្សប្រុសស្រីដែលត្រូវបានបង្កើតមក ឱ្យបានដូចជាព្រះ (នៅក្នុងរូបរបស់ព្រះអង្គ) ដែលឥឡូវនេះត្រូវបានទទួលនូវការត្រឡប់ទៅជាមនុស្សសំខាន់ នៅចំពោះមុខនិងរូបកាយរបស់ពួកគេ ត្រូវបានបោះទៅខាងក្រៅឱ្យបានស៊ីផឹកជាមួយនឹងមនុស្សកើតរោគឃ្លង់វិញ ។

ឃ. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានផែនការដ៏ល្អប្រសើរ សម្រាប់យើងរាល់គ្នា ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងមកជ្រើសរើសមនុស្សជាតិ ឱ្យមានសេរីរួចខ្លួនពីការជាប់ទោស ការជាប់ចំណង និងពីការកៀបសង្កត់របស់ជម្ងឺ ជម្ងឺរោគា និងការឈឺចាប់ជាដើម ។

ព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យយើង បានរួចខ្លួនពីការកៀបសង្កត់របស់សាតាំង ។ ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចង់ឱ្យយើងត្រូវរំដោះរួចពីការជាប់ចំណងនៃអំពើបាប ។ ព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យយើងបានស្រួលខ្លួន!

ប្រភពនៃជម្ងឺនិងជម្ងឺរោគាគឺជាសាតាំង គឺមិនមែនជាព្រះទេ!

ក្រុមពិភាក្សា

១. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណា ចំពោះអ្នកជម្ងឺ ។ ចូរចែកចាយពីសាច់រឿងទាំងពីរ ចេញពីក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានរើចេញ ដោយមានសេចក្តីមេត្តាករុណា និងការប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជា ។

២. តើអ្នកណាបានដាក់ជម្ងឺទៅលើមនុស្ស ចុះតើហេតុអ្វី?

៣. ចូរពិភាក្សាបន្ថែមឱ្យកាន់តែជ្រៅជាងនេះ នូវការដាក់ប្រយោគជាបន្តបន្ទាប់ៈ "ត្រូវតែដឹងឱ្យបានសមរម្យជាលំដាប់លំដោយ នូវរបៀបទាក់ទងជាមួយនឹងបញ្ហានៃជម្ងឺ ដែលយើងត្រូវតែមានការយល់ដឹងដ៏រឹងមាំ ពីភាពដើមរបស់វាពីប្រភពរបស់វា និងពីគោលបំណងរបស់វា" ។

ការសិក្សាដោយខ្លួនឯង

១. ការភ័យខ្លាចដ៏ធំបំផុតចំពោះការប្រោសឱ្យជា គឺមិនពិតប្រាកដចំពោះបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ដើម្បីប្រោសគ្រប់គ្នាឱ្យបានជានោះទេ ។ តើលោកអ្នកអាចធ្វើយ៉ាងដូចម្តេច ដើម្បីធ្វើឱ្យបានពិតប្រាកដ រីឯលោកអ្នកវិញគឺមានការពិតនៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់លោកអ្នក ដែលវាគឺជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ក្នុងការប្រោសឱ្យជានោះឬ?

២. យើងគឺជាតំណាងរបស់ព្រះនៅលើផែនដីនេះ ។ ចូរចងចាំថា វាគឺជាបំណងប្រាថ្នាដ៏ធំបំផុតរបស់សាតាំង គឺឱ្យយើងត្រូវចុះចាញ់ គឺដោយព្រោះតែវាដឹងថា យើងគឺជាតំណាងរបស់ព្រះ ។ តើលោកអ្នកត្រូវធ្វើអ្វីដើម្បីដើរដោយនូវសិទ្ធិអំណាច និងអំណាចគ្រប់គ្រងបន្ថែមទៀត ដែលព្រះទ្រង់បានបង្កើតលោកអ្នកឱ្យមាននោះ?

៣. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យប្រោសឱ្យជា ។ ទ្រង់បានបដិសេធចំពោះពាក្យ "ប្រសិនបើ" ដោយមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំចង់ដែរ" ។ សូមឱ្យខនេះបានស្រូបចូលទៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់លោកអ្នក ។ ចូរចងចាំថា នៅពេលដែលលោកអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ការប្រោសឱ្យជា ដល់អ្នកណាម្នាក់នោះ ។ ចូរអធិស្ឋានដោយពិតប្រាកដ នោះគឺជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ក្នុងការប្រោសឱ្យជាហើយ ។

ការប្រទានអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់ការប្រោសឱ្យជា

មេរៀនទី ២: ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់គឺជាអ្នកប្រោសឱ្យជារបស់យើង

I. ការសម្រេចព្រះទ័យរបស់ព្រះ

ព្រះគម្ពីរ ៣យ៉ូហាន ខ.២

ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ១០៧:២០

ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៥:១១

ក. សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់លោកសាវ័កប៉ុល

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ២:១៦-១៧

យើងក៏ត្រូវការអធិស្ឋានជាសេចក្តីអធិស្ឋាន សម្រាប់ខ្លួនយើង និងសម្រាប់អ្នកដទៃទៀតនៅថ្ងៃនេះផងដែរ ។ អ្វីដែលយើងអាចស្គាល់ដល់ព្រះបាន គឺដោយនូវភាពពេញលេញរបស់ទ្រង់ ដែលរួមបញ្ចូលទាំងការស្គាល់ទ្រង់ ជាយេហូវ៉ារ៉ាហ្វា គឺជាអម្ចាស់ដ៏ជាអ្នកប្រោសឱ្យជារបស់យើងនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរនិក្ខមនំ ១៥:២៦

ខ. ការស្គាល់ព្រះដ៏ជាអ្នកប្រោសឱ្យជារបស់អ្នក

ព្រះគម្ពីរដានីយ៉ែល ១១:៣២

ការដើរដោយព្រះវិញ្ញាណនៃប្រាជ្ញា គឺមានន័យថា យើងនឹងស្គាល់ព្រះ ដើរដូចជាព្រះ សំដៅទៅឯពេលវេលារបស់ទ្រង់នោះឯង ។

ព្រះវិញ្ញាណនៃការបើកសម្តែង គឺអាចយាងមកនៅពេលដែលយើងអានព្រះគម្ពីរ ហើយក្នុងមួយរំពេចនោះឯង ខគម្ពីរក៏នឹងបានត្រឡប់ជាមានជីវិតរស់ ហើយនិយាយដោយអំណាចទៅចំពោះស្ថានការណ៍ ដែលយើងបានរកឃើញដោយខ្លួនឯងនោះ ។ នោះគឺជាការទទួលពាក្យ រេម៉ា ។ សេចក្តីជំនឿ បានចាប់យកការគាំទ្រពីព្រះបន្ទូលនោះ ដូចជាប្រសិនបើខគម្ពីរដែលទើបតែនឹងលេចឡើង នៅក្នុងព្រះគម្ពីរនោះគឺសម្រាប់យើងហើយ ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ១០:១៧

ខ្ញុំបានស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ ។ ជាច្រើនឆ្នាំកន្លងផុតមក ដែលខ្ញុំបានចូលមកស្គាល់ព្រះយេស៊ូវជាអ្នកប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំ គឺជាយេហូវ៉ារ៉ាហ្វា ហើយខ្ញុំក៏បានដើរដោយមានសុខភាពនៅថ្ងៃនេះ ។

II. ប្រភេទនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់

លោកអ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុបបានស្គាល់ព្រះ ។ លោកអ័ប្រាហាំគឺជាមិត្តភក្តិរបស់ព្រះ ។ អស់រយៈកាលរាប់រយឆ្នាំក្រោយមក គឺដោយសារតែអំពើបាប នោះពួកកូនចៅរបស់អ្នកទាំងបីនាក់នេះ បានត្រឡប់ទៅជាទាសករនៅស្រុកអេស៊ីព្ទ ។ នេះគឺជារូបភាពរបស់លោកអ្នក ហើយនិងខ្ញុំ ។ បន្ទាប់ពីយើងបានជួបព្រះយេស៊ូវ ធ្វើជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង នោះយើងមិនត្រូវការធ្វើជាទាសករតទៅទៀតឡើយ ។ ដែលជាចម្លើយ គឺធ្វើឱ្យព្រះលោហិតបានបំផ្លាស់បំប្រែគ្រប់បែបយ៉ាង ។

ក. ការត្រាស់ហៅនិងការស្ដាប់បង្គាប់របស់លោកម៉ូសេ

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរនិក្ខមនំជំពូកទី៣ ព្រះទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលពីក្នុងគម្ពបន្លាដែលភ្លើងកំពុងតែឆេះ គឺជាព្រះរាជបញ្ជាដល់លោកម៉ូសេ ឱ្យទៅកាន់ស្រុកអេស៊ីព្ទ និងជួយរំដោះពួកបណ្ដាជនឱ្យមានសេរីភាពឡើងវិញ ។ មានការអស្ចារ្យ និងឧបទ្រព្យចង្រៃឡើងដល់កម្រិតខ្ពស់ នៅក្នុងពិធីបុណ្យរំលងលើកទីមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនិក្ខមនំជំពូកទី១២ ។ នេះគឺជារូបមន្តដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ដ៏ជាព្រះគ្រីស្ទ គឺទ្រង់បានសុគតជំនួសលោកិយទាំងមូល ។ ពេលដែលយើងបានទទួលនូវចម្លើយគឺជាព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលយើងក៏ត្រូវបានដោះឱ្យរួចដែរ ។ (វាគឺជាពេលសម្រាប់យើងក្នុងការដោះចេញនូវចំណងនៃស្រុកអេស៊ីព្ទនោះ) ។ នៅពេលដែលពួកគេបានចាកចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទ នោះពួកគេបានប្រឈមមុខទៅនឹងស្ថានភាពដែលគ្មានលទ្ធភាព នៅឯសមុទ្រក្រហមនោះ ។ ព្រះទ្រង់បានបញ្ជាឱ្យពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល បានឈរឱ្យ មាំមួន ។

ព្រះគម្ពីរនិក្ខមនំ ១៤:១៣

លោកម៉ូសេក៏បានវាយដំបងរបស់គាត់ ហើយពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលក៏ដើរលើដីគោក ។ ពាក្យ "សេចក្ដីសង្គ្រោះ" គឺរួមបញ្ចូលទាំងការប្រោសឱ្យជា ទាំងការរំដោះ និងទាំងការដោះឱ្យមានសេរីរួចពីចំណងផង ។

នេះគឺជាពេលសម្រាប់ពួកគ្រីស្ទាន ដើម្បីឱ្យបានដោះចេញពីចំណងនៃជម្ងឺ និងជម្ងឺរោគានេះឯង ។ ចូរឈរឱ្យបានមាំមួនរហើយនិងមើលឱ្យឃើញ នូវសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ព្រះអម្ចាស់។ សេចក្ដីសង្គ្រោះគឺប្រសើរជាជាងរកមធ្យោបាយមួយ ដើម្បីជាការទិញសំបុត្រទៅស្ថានសួគ៌ ។ សេចក្ដីសង្គ្រោះគឺជាការកែយើងជាថ្មីឡើងវិញ គឺឱ្យបានជាតួនាទីដែលព្រះទ្រង់បានបម្រុងទុកសម្រាប់យើងឱ្យមានការពិសោធន៍ ។

ប៉ុន្តែ ពួកអ្នកស្រុកអេស៊ីព្ទក៏បានពួកគេចូលទៅក្នុងសមុទ្រនោះដែរ ។ លោកម៉ូសេក៏បានវាយដំបងរបស់គាត់ម្ដងទៀត ហើយពួកខ្មាំងសត្រូវក៏ត្រូវវិនាសអន្តរាយទៅ ។ ចំពោះវាដែលបានស្វែងរកតែលួច សម្លាប់និងដើម្បីបំផ្លាញនោះ វាខ្លួនឯងនោះក៏ត្រូវវិនាសអន្តរាយទៅ ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើឱ្យពួកម្ចាស់នៃសេចក្ដីងងឹត និងពួកមានអំណាចនោះ ត្រូវបានបំផ្លាញទៅ ។

ព្រះគម្ពីរកូល៉ុស ២:១៥

ព្រះគម្ពីរនិក្ខមនំជំពូកទី១៥ ព្រះទ្រង់បានបើកសម្ដែងអង្គទ្រង់ដល់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ជាយេហូវ៉ារ៉ាហ្វា គឺជាអ្នកដែលប្រោសឱ្យជា ។ ពួកគេក៏បានលូតលាស់ឡើងដោយនូវចំណេះដឹងរបស់ពួកគេមកពីព្រះ ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេស្គាល់ព្រះកាន់តែប្រសើរឡើង ។

ខ. ជម្រើស

ព្រះគម្ពីរនិក្ខមនំ ១៥:២៦

ដូច្នេះ ព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យធ្វើការសម្រាប់ពួកកូនៗរបស់ឱ្យងទ្រង់ សូមឱ្យទូលបង្គំបានទទួលការបើកសម្ដែងពីដោយខ្លួនឯងចំពោះទ្រង់ផង ។ អញគឺជាយេហូវ៉ារ៉ាហ្វា ។ យេហូវ៉ា: គឺជាមួយព្រះអង្គដែលគង់នៅ គឺដែលបើកសម្ដែងដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ។

ព្រះគម្ពីរទំនុកដំកើង ១០៥:៣៧

ប្រសិនបើព្រះទ្រង់មិនបានប្រោសឱ្យជា នៅថ្ងៃនេះទេ នោះយើងត្រូវតែផ្លាស់ប្រែដោយនូវព្រះនាមព្រះអង្គឡើង ។

វាមិនមែនជាការដែលអាចអនុវត្តបាន ដ៏យូរលង់នោះឡើយ ។

ព្រះគម្ពីរហេព្រើរ ១៣:៨

គ្រប់ការទាំងអស់នេះគឺជាលទ្ធភាព គឺដោយសារតែការយាងមកសុគតជំនួស នៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនោះឯង ។

III. ការថ្លែងទំនាយរបស់ហោរាអេសាយ

ក. ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៣:១

"តើអ្នកណាដែលជឿលើការផ្សាយរបស់យើង?" ពេលដែលយើងសិក្សាពីការផ្សាយនេះ នោះយើងក៏មានការជ្រើសរើសដែរ ។ យើងអាចជឿនូវការផ្សាយនេះ និងទទួលកម្រៃដ៏ពេញលេញរបស់វា ឬក៏យើងអាចមានការសង្ស័យពីការផ្សាយនោះ ព្រមទាំងសុខចិត្តធ្វើការដោយគ្មានកម្រៃ ។

ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៣:១ខ

អស់អ្នកដែលជឿនូវការផ្សាយនេះ នឹងបានត្រឡប់ទៅជាដៃរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដូចជាគម្ពីរបានបើកសម្តែងរួចមកហើយ រីឯដៃរបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងបានចេញទៅដោយមានអំណាចចេស្តារបស់ផងព្រះអង្គ ។

ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៣:៤-៥

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបង្គ្រប់ព្រះរាជកិច្ច របស់ព្រះអង្គរួចហើយ ។ ទ្រង់បានផ្ទុកអំពើបាបរបស់យើងដោយសារស្នាមជាំរបស់ផងព្រះអង្គ នោះយើងរាល់គ្នាបានជា ។ គ្រាន់តែជឿទៅលើការផ្សាយតែប៉ុណ្ណោះ ។ លោកអ្នកនឹងមិនត្រូវបង្កើតជម្ងឺរោគាតទៅទៀតឡើយ ។ ដោយសារស្នាមជាំរបស់ព្រះយេស៊ូវ នោះលោកអ្នកត្រូវបានប្រោសឱ្យជា ។

ខ. តើព្រះនៃយើងទ្រង់មានពេញអំណាចចេស្តាយ៉ាងណាទៅ?

ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៩:១

ហោរាអេសាយបានពណ៌នា ពីអំណាចចេស្តារបស់ព្រះសម្រាប់យើង ។

ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៤៥:១២

ព្រះទ្រង់មានពេញគ្រប់ទាំងអំណាចព្រះចេស្តា! ដោយនូវព្រះពាហុទ្រង់ និងព្រះហស្តដែលទ្រង់បានលូកពីស្ថានសួគ៌មក ។ ព្រះយេស៊ូវដ៏ជាព្រះទ្រង់បានបើកសម្តែងមកក្នុងសាច់ឈាម ទ្រង់បានលូកព្រះហស្តរបស់របស់ទ្រង់ និងប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យបានជា ។ ព្រះពាហុរបស់ទ្រង់គឺបានសម្តែងមកហើយ និងព្រះហស្តទ្រង់ក៏មិនរួញខ្លីដែលមិនអាចនឹងជួយសង្គ្រោះ និងប្រោសអ្នកឱ្យបានជានៅថ្ងៃនេះនោះដែរ ។

តើអ្នកណានឹងជឿបាន? គឺជាអស់អ្នកដែលបានទទួលនូវការបើកសម្តែងនោះឯង ។

គ. ការឆ្លើយតប

គឺជាអស់អ្នកដែលជឿ នោះនឹងបានទទួលនូវការបើកសម្តែងដ៏ពេញលេញពីការផ្សាយនោះ ។ ពួកគេនឹងបញ្ជាក់ថាការប្រទានអំណាចរបស់ព្រះសម្រាប់ការប្រោសឱ្យជា គឺមានច្រើនផ្នែកណាស់ពីការងារប្រោសលោះ របស់ព្រះយេស៊ូវទៅលើផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេនោះ គឺជាការប្រទានអំណាចសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះនោះឯង ។

ការយល់ដឹងផ្នែកខាងក្នុងនេះ គឺបានចូលមកដោយការបើកសម្តែងជាអធិធម្មជាតិ គឺជាភាពឆ្លើយមកពីសេចក្តីពិតរបស់ព្រះ ដោយនូវវិញ្ញាណរបស់យើង ក្នុងមួយរំពេចភ្លាម១ នោះទេ ។ ការបើកសម្តែង គឺមិនមែនមកតាមរយៈហេតុផល

អំណាចខាងឯបញ្ហារបស់យើងនោះទេ ។ ចូរចងចាំនូវពាក្យ "បើកសម្តែង" នេះ ។

ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៣:៤

ពិតប្រាកដណាស់ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានផ្ទុកនូវអំពើបាបរបស់យើង យើងមិនត្រូវផ្ទុកពួកវាតទៅទៀតទេ ។

ពិតប្រាកដផងដែរ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានផ្ទុកនូវជម្ងឺ និងការឈឺចុកចាប់របស់លោកអ្នក ដូច្នេះ លោកអ្នកមិនត្រូវបានទទួលនាំយកពួកវានោះតទៅទៀតឡើយ ។

យើងបានទទួលនូវសេចក្តីពិតហើយថា "ទ្រង់បានរងរបួសសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តរំលងរបស់យើង" ប៉ុន្តែ យើងរាល់គ្នាមិនបានអើពើដឹងពីសេចក្តីពិតនោះឡើយ អំពីព្រះបន្ទូលដែលថែងមកថា "ដោយសារស្នាមជាំរបស់ទ្រង់ នោះយើងរាល់គ្នាបានជា" សូម្បីតែតាមរយៈប្រយោគទាំងពីរនេះក៏ដោយក៏មានខគម្ពីរនិយាយដូចគ្នាដែរ ។

ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៣:៥

វាគឺជាការងារដែលពេញលេញ ។ វាគឺត្រូវបានបញ្ចប់ហើយ ។ ប្រសិនបើការងាររបស់ទ្រង់ត្រូវបានពេញលេញហើយនោះ យើងក៏ត្រូវបានប្រោសឱ្យជាដែរ អញ្ចឹង យើងគឺត្រូវបានប្រោសឱ្យជាហើយ ។

ឃ. គ្រាន់តែជឿនូវការផ្សាយនោះបានហើយ ។

"ជួនកាល ខ្ញុំមិនមានអារម្មណ៍ថាបានសង្គ្រោះទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំបានសង្គ្រោះហើយ ពីព្រោះខ្ញុំបានជឿលើព្រះរាជសាររបស់ផងព្រះ" ។

ព្រះគម្ពីរ ១យ៉ូហាន ៥:១៣ក

ខ្ញុំត្រូវបានប្រោសឱ្យជាហើយ ពីព្រោះព្រះទ្រង់មានបន្ទូលយ៉ាងដូច្នោះ!

"ជួនកាល ខ្ញុំមិនមានអារម្មណ៍ថាបានប្រោសឱ្យជានោះទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជាហើយ ពីព្រោះខ្ញុំជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ" ។ ខ្ញុំមិនបានទៅដោយសារអារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ ឬក៏ដោយសាររបាយការណ៍ពីគ្រូពេទ្យនោះទេ ។ សំណួរគឺ "តើលោកអ្នកជឿឬទេ?"

ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៣:៥

យើងត្រូវតែទទួលនូវអ្វី ដែលត្រឹមត្រូវពេញលេញដែលជារបស់យើងនោះដោយសារសេចក្តីជំនឿ យ៉ាងហោចណាស់ក៏ពីអ្វីដែលយើងមានអារម្មណ៍ ឬក៏បានមើលឃើញ ។ យើងមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យការមិនជឿលើអ្នកដទៃទៀត ដែលមកលួចការប្រោសឱ្យជារបស់យើងនោះឡើយ ។

ង. លោកម៉ាថាយបានជឿលើការផ្សាយនោះ

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ៨:១៦-១៧

ច. លោកពេត្រុសបានជឿលើការផ្សាយនោះ

ព្រះគម្ពីរ ១ពេត្រុស ២:២៤

តើលោកអ្នកជឿឬទេ?

ព្រះគម្ពីរយ៉ាកុប ២:២៦

ក្រុមពិភាក្សា

១. តើអ្វីទៅដែលពិតប្រាកដជាមានន័យថា "ចូរឈរឱ្យបានមាំមួន និងមើលឃើញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះជាអម្ចាស់"?

២. តើយើងនឹងបានទៅជាមនុស្ស ដែលបើកឱ្យការមិនជឿលើអ្នកដទៃទៀត ដែលចូលមកលួចយកសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេនោះ?

៣. ចូរចែកចាយនូវពាក្យរេម៉ាដើមទាំងពីរយ៉ាង ដែលមានការបើកសម្តែងក្រោយមកទៀត ចូលទៅក្នុងការធ្វើទីបន្ទាល់នោះ ។

ការសិក្សាដោយខ្លួនឯង

១. តើលោកអ្នកបានទទួលនូវសេចក្តីពិត ដែលមានចែងមកថា "ទ្រង់បានរងរបួសសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តរំលងរបស់អ្នក" ប៉ុន្តែ អ្នកបែរជាមិនអើពើដឹងពីសេចក្តីពិតនោះ ដែលចែងមកថា "ដោយសារស្នាមជាំរបស់ទ្រង់ នោះអ្នករាល់គ្នាបានជា" ហើយឬនៅ? ប្រសិនបើដូច្នោះមែន តើលោកអ្នកអាចបំផ្លាស់បំប្រែ នូវការដែលមិនរវល់នេះឬទេ?

២. នៅពេលដែលលោកអ្នក បានទទួលនូវព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ នោះលោកអ្នកក៏ត្រូវបានដោះឱ្យរួចផងដែរ ។ វាគឺជាពេលវេលាសម្រាប់លោកអ្នក ឱ្យបានដោះនូវចំណងពីស្រុកអេស៊ីព្ទនោះចេញហើយ ។

ក. តើលោកអ្នកនឹងប្រឹក្សាពីចំណងស្រុកអេស៊ីព្ទនោះឬ?

ខ. ចូរចាប់ផ្តើមប្រកាសពីការបង់ថ្លៃរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ឱ្យយើងបានរួចពីស្ថានការណ៍នោះ និងបានមើលឃើញថា តើនឹងមានការផ្លាស់ប្រែយ៉ាងណានោះ ។

៣. តើការពិសោធន៍អ្វីខ្លះដែលលោកអ្នកមាន ជាមួយនឹងពាក្យ "យេហូវ៉ារ៉ាហ្វា" នោះ? ចូរសរសេរចុះនូវ ពាក្យពីរបីម៉ាត់ ដើម្បីឱ្យពាក្យទាំងនោះបានលើកទឹកចិត្តលោកអ្នក ក្នុងពេលក្រោយៗមកទៀត ។

ការប្រទានអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់ការប្រោសឱ្យជា

មេរៀនទី ៣: ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់គឺជាគំរូរបស់យើង

នៅគ្រានអតីតកាល ពួកបណ្ឌិតជនបានប្រាប់ខ្ញុំថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់គឺជាគំរូរបស់យើង ។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយរៀបរាប់ពីរឿងនោះបានទេ ។ ខ្ញុំបានគិតថា "ព្រះយេស៊ូវទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយខ្ញុំទើបនឹងបានជាកូនមនុស្ស" ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានសម្តែងពីគ្រប់គ្នាទាំងអស់ ដែលមានការស្រមើស្រមៃនូវការធ្វើការអស្ចារ្យនៅលើផែនដី ។ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចមើលឃើញការទាំងនោះដែរទៅហ្ន៎! តើទ្រង់អាចបានទៅជាគំរូរបស់ខ្ញុំច្រើនប៉ុណ្ណាទៅ? តើការធ្វើការអស្ចារ្យបានទាក់ទងនឹងខ្ញុំដែរឬទេនៅថ្ងៃនេះ?

I. ព្រះយេស៊ូវគឺជាមនុស្ស

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់គឺជា និងតែងតែជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏អស់កល្បជានិច្ច ។ វាគឺជាការសំខាន់ដើម្បីឱ្យយល់ថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់គឺបានគង់នៅខាងស្តាំរបស់ព្រះ គឺត្រឹមតែបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងបែលដែលទ្រង់យាងមកផែនដីនោះទេ ។ គឺទ្រង់បានយាងមកឱ្យមានភាពដូចមនុស្សសុទ្ធសាធ គឺជាលោកអ័ដាមចុងក្រោយ ដែលជាកូនមនុស្ស ។ ទ្រង់គឺនៅតែជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដដែលទេ ប៉ុន្តែ ដែលទ្រង់បានដើរនៅលើផែនដីនេះ គឺជាមនុស្សៈ ព្រះយេស៊ូវ ។ ទ្រង់គឺជាព្រះ ទ្រង់បានជ្រាបពីគ្រប់យ៉ាង ទ្រង់មានព្រះវត្តមានគ្រប់ទីកន្លែង ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានធ្វើនៅផែនដី គឺទ្រង់បានអនុវត្តជាលោកអ័ដាមទីមួយ ដែលត្រូវបានបង្កើតមកឱ្យអនុវត្តការងារនោះ ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានអនុវត្តការងារជាមនុស្ស គឺដែលបង្ហូរមកដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺដូចជាពួកអ្នកជឿ ដែលត្រូវតែអនុវត្តការងារនៅសម័យសព្វថ្ងៃនេះដែរ ។

លោកសាវ័កប៉ុលបានសរសេរ អំពីការយាងមកជាមនុស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ ។

ព្រះគម្ពីរភីលីព ២:៧

ទ្រង់គឺជាព្រះមួយរយភាគរយ គឺគ្មានផ្លូវប្រឌិតឯណាទៀតទេ គឺទ្រង់បានមកជាទទេដោយអង្គទ្រង់ពីសិទ្ធិដើមរបស់ផងទ្រង់ដ៏ជាព្រះ គឺគ្រាន់តែជាបណ្តោះអាសន្នប៉ុណ្ណោះ ព្រមទាំងបានដើរលើផែនដីនេះជាមនុស្សសុទ្ធសាធនោះឯង ។ ព្រះទ្រង់បានប្រទានដល់មនុស្សនូវអំណាចគ្រប់គ្រងលើផែនដី និងគ្រប់របស់ទាំងអស់ដែលនៅលើផែនដីនោះឯង ។ គឺជាការមានបញ្ហា ដែលជាលទ្ធផលនៃអំពើបាបនៅលើផែនដីនេះតែប៉ុណ្ណោះ ។ មានតែផ្លូវមួយទេដែលព្រះទ្រង់អាចនឹងជួសជុលនូវអំពើបាបគឺជាបញ្ហានេះបាន គឺទ្រង់ត្រូវតែយាងមកផែនដីនេះកើតជាមនុស្ស ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់គឺជាព្រះដែលមាន "សព្វវត្តមាន" (ទ្រង់មានព្រះវត្តមានគ្រប់ទីកន្លែង) ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលទ្រង់បានយាងមកផែនដីនេះ គឺទ្រង់អាចបានត្រឹមតែចាប់យកនៅពេលវេលាមួយនេះឯង ។ ភាពជាព្រះរបស់ទ្រង់គឺទ្រង់បាន "ជ្រាបពីគ្រប់ការទាំងអស់" គឺ (ទ្រង់បានជ្រាបពីគ្រប់ការទាំងអស់) ។ ទ្រង់គឺជាមនុស្ស គឺទ្រង់មានចំណេះដឹងជាកំណត់ក្នុងភាពជាមនុស្សនោះ ។ យើងមើលឃើញគំរូពីការទាំងនេះ គឺនៅពេលដែលមនុស្សស្រីម្នាក់

ដែលបានធ្លាក់ឈាមអស់រយៈកាល១២ឆ្នាំមកហើយ បានមកប៉ះពាល់ព្រះអង្គ គឺនាងបានប៉ះពាល់ទ្រង់ដោយសេចក្តីជំនឿ ។

ក. តើអ្នកណាបានពាល់ខ្ញុំ?

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ៥:២៥-៣៤

អំណាចចេស្តាដែលបានបង្ហូរចេញពីព្រះយេស៊ូវ គឺជាពិតប្រាកដណាស់ និងជាការជាក់ស្តែង ដែលវាជាការបណ្តាលឱ្យទ្រង់បានឈប់ទ្រឹង ហើយក៏សួរថា "តើអ្នកណាបានពាល់សម្លៀកបំពាក់ខ្ញុំ?" ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវទ្រង់ត្រូវតែសួរ? តើទ្រង់មិនជ្រាបពីអ្វីទាំងអស់ឬ? ទេ គឺកំឡុងពេលដែលទ្រង់បានគង់នៅលើផែនដីនេះតែប៉ុណ្ណោះ គឺទ្រង់បានអនុវត្ត ដូចជាលោកអ្នក និងខ្ញុំដែរ ។

ខ. ស្រីសាសន៍សាម៉ារីនៅឯមាត់អណ្តូង

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៤:១៧-១៨

តើព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបពីការនេះ ដោយរបៀបណា? ទ្រង់គឺជាមនុស្ស ទ្រង់បានអនុវត្តតាមអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺទ្រង់បានទទួលនូវពាក្យសម្តីនៃចំណេះចេះស្ទាត់ ។

ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់គឺជាព្រះដែលមានគ្រប់ទាំងអំណាចព្រះចេស្តា (ទ្រង់មានគ្រប់ទាំងអំណាចព្រះចេស្តា) ។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ហើយលោកិយទាំងមូលគឺត្រូវតែក្រាបចុះ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានទទួលពិធីជ្រមុជទឹកនៅក្នុងទន្លេយ័រដាន ក្រោយពេលដែលទ្រង់បានយាងឡើងចេញពីទឹកមក នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមកសណ្ឋិតលើទ្រង់ ។ ចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះមកក៏មានការធ្វើការអស្ចារ្យកាន់តែកើនឡើងៗ គឺមិនមែនដោយនូវអំណាចរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ដែលជាព្រះនោះទេ គឺជាមនុស្សដែលបានពេញដោយអំណាចចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវិញ ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំបានអានដំណឹងល្អ ហើយក៏បានស្រមើស្រមៃដោយខ្លួនឯងពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើ គឺសារតែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដដែល ដែលទ្រង់បានយាងមកសណ្ឋិតលើខ្ញុំដែលបាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវនោះ ។ ខ្ញុំជាអ្នកជឿដែលមានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺខ្ញុំបានមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដដែលដែលគង់នៅក្នុងខ្ញុំ ។ សេចក្តីពិតនោះគឺបានបំផ្លាស់បំប្រែនូវផ្លូវដែលខ្ញុំបានអានព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ម៉ាកុស លូកា និងយ៉ូហាន ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំអាចរៀបរាប់ទូលថ្វាយព្រះយេស៊ូវដ៏ជាគំរូរបស់ខ្ញុំ ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំអាចមើលឃើញដោយខ្លួនឯងនូវទង្វើនៃការងារ ដូចគ្នាដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើដែរ ។ ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវទ្រង់អាចធ្វើការអស្ចារ្យទាំងនោះបាន ក្នុងភាពជាមនុស្សដែលបានពេញដោយនូវអំណាចចេស្តា នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះលោកអ្នកនិងខ្ញុំដែលជាមនុស្សប្រុសស្រី ដែលបានពេញដោយនូវអំណាចចេស្តា នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែរនោះ ក៏អាចធ្វើការអស្ចារ្យនោះបានដែរ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១៤:១២

II. ការអស្ចារ្យទាំងពីរជាដំបូងរបស់ព្រះយេស៊ូវ

ក.ការធ្វើទឹកឱ្យទៅជាស្រាទំពាំងបាយជូរ

ការអស្ចារ្យលើកទីមួយ ដែលបានបញ្ជាក់ដោយនូវព្រះយេស៊ូវ នោះគឺជាការធ្វើទឹកឱ្យទៅជាស្រាទំពាំងបាយជូរ គឺជាការអស្ចារ្យនៅក្នុងពិធីបុណ្យ ។ បន្ទាប់ពីនាងម៉ារាដែលជាមាតារបស់ព្រះយេស៊ូវ បានទូលប្រាប់ដល់ទ្រង់ថា ពួកគេអស់

ស្រាទំពាំងបាយជូរហើយ គឺនាងបាននិយាយពាក្យដ៏សំខាន់ ខ្លះៗ ប្រាប់ដល់ពួកអ្នកបម្រើ ។ ស្រាទំពាំងបាយជូរ គឺជាតំណាងឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ មានគ្រឹស្ទានជាច្រើនបានអស់ស្រាទំពាំងជូរ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ២:១-៥

ដើម្បីឱ្យបានទទួលនូវការពិសោធន៍ នូវការធ្វើការអស្ចារ្យរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង នោះយើងត្រូវតែស្តាប់សម្លេងរបស់ព្រះ ហើយប្រញាប់ប្រញាល់ស្តាប់បង្គាប់យ៉ាងហោចណាស់ក៏ជារបៀប ដែលនាំឱ្យមានសេចក្តីចំកួតដែលអាចនឹងកើតមានឡើងបាន ។ "អ្វីក៏ដោយដែលទ្រង់បានប្រាប់ឱ្យធ្វើ នោះចូរធ្វើចុះ!" យើងគឺជាអ្នកស្តាប់បង្គប់ព្រះដ៏ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះនឹងធ្វើការតាមរយៈយើងរាល់គ្នា ។

ពួកអ្នកបម្រើបានស្តាប់បង្គាប់ព្រះយេស៊ូវ ពួកគេបានចាក់បំពេញទឹកទៅក្នុងពាង ។ ពួកគេនៅតែស្តាប់បង្គាប់ដល់ព្រះអង្គ ដោយបានចាក់ទឹក និងដងទឹកយកទៅជូនម្ចាស់មង្គលការ ។ ពេលដែលម្ចាស់បានភ្លក់ហើយ គាត់ក៏បាននិយាយថា "អ្នកបានទុកស្រាល្អនេះរហូតមកដល់ពេលនេះ" ។

តើវាជាការងាយស្រួលដោយរបៀបណាទៅ ដែលបានធ្វើការនោះដោយមានការសង្ស័យ គឺនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេឱ្យចាក់ទឹក និងដងយកទៅជូនដល់ម្ចាស់មង្គលការនោះ ។ ពួកអ្នកបម្រើមិនត្រឹមតែបានចាប់ផ្តើមស្តាប់បង្គាប់ដល់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះទេ គឺពួកគេបានទាំងធ្វើបន្តទាំងពេលដែលពួកគេមិនបានយល់នោះទៀតផង!

ដើម្បីឱ្យមានការពិសោធន៍នូវការធ្វើការអស្ចារ្យ នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង នោះយើងត្រូវតែនិយាយផងដែរថា "អ្វីដែលទ្រង់បានប្រាប់ដល់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងត្រូវតែធ្វើ!"

ខ. ការប្រោសឱ្យជាដល់កូនប្រុសរបស់អភិជនម្នាក់

ការប្រោសឱ្យជា គឺជាការអស្ចារ្យលើកទីពីររបស់ព្រះយេស៊ូវ!

អភិជនម្នាក់នេះក៏បានស្តាប់ឮអំពីការអស្ចារ្យ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើនៅក្នុងពិធីមង្គលការ ហើយការឮនោះក៏បាននាំមកនូវសេចក្តីជំនឿដែរ ។ ជាលទ្ធផលនៃសេចក្តីជំនឿនោះ គឺជាការស្លាប់នៃកូនរបស់គាត់ ត្រូវបានរស់នៅវិញ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៤:៤៦-៥១

មនុស្សដែលមិនបានទទួលជោគជ័យ នៅក្នុងការបញ្ចុះបញ្ចូលដល់ព្រះយេស៊ូវ ឱ្យទ្រង់បានប្រោសកូនប្រុសរបស់គាត់បានជាតាមមធ្យោបាយរបស់គាត់នោះទេ ។ គាត់បានទូលសុំឱ្យទ្រង់បានយាងមកប្រោសកូនប្រុសរបស់គាត់ឱ្យជា ។ ជំនួសឱ្យនូវការនេះ បុរសនោះក៏បានទទួលនូវការអស្ចារ្យនៃការប្រោសឱ្យជា គឺនៅពេលដែលគាត់បានជឿនូវពាក្យ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលនោះឯង!

មានមនុស្សជាច្រើនបានធ្លាក់ចុះ នូវការពិសោធន៍នៃការធ្វើការអស្ចារ្យនេះ ពីព្រោះពួកគេបានព្យាយាមបញ្ចុះបញ្ចូលព្រះយេស៊ូវឱ្យទ្រង់បានធ្វើការតាមមធ្យោបាយរបស់ពួកគេ ។ ពួកគេជឿថា ពួកគេនឹងទទួលបាននូវការប្រោសឱ្យជា ប្រសិនបើមនុស្សបានអធិស្ឋានឱ្យបានពិតប្រាកដ សម្រាប់ពួកគេតាមមធ្យោបាយដ៏ពិតប្រាកដ ជំនួសសេចក្តីជំនឿដ៏ពិត លើព្រះនិងលើបន្ទូលរបស់ទ្រង់នោះ ។

ដូចជាពួកអ្នកបម្រើនិងអភិជនម្នាក់នោះ និងយើងផងដែរ គឺអាចមានបទពិសោធន៍មួបការអស្ចារ្យ ប្រសិនបើយើងបានស្តាប់សម្លេងរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយជឿលើព្រះបន្ទូលដែល

ទ្រង់បាននិយាយ ព្រមទាំងស្តាប់បង្គាប់នូវអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ឱ្យយើងធ្វើនោះ ។

III. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងមក

ក. ការដោះឱ្យមានសេរីភាព!

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានទទួលការចាក់ប្រេងតាំង ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ រំដោះដល់អ្នកជាប់ទោសឱ្យបានរួចខ្លួន និងដោះដល់អ្នកត្រូវសង្កត់សង្កិនឱ្យមានសេរីភាព ។ គ្រប់ទាំងចំណងគឺរួមបញ្ចូលទាំងចំណងនៃជម្ងឺ និងចំណងនៃពិការភាព ដែលនាំឱ្យគេមិនដែលបានធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះនោះឯង គឺចាប់តាំងពីបានទទួលនូវការចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺត្រូវតែបានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជា និងត្រូវបានដោះឱ្យមានសេរីភាព ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ៤:១៤

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ របស់ពួកសាសន៍យូដា ព្រមទាំងបានអានគម្ពីរពួកហោរាអំពីរឿងព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ពីហោរាអេសាយ ។ ព្រះគម្ពីរលូកា ៤:១៨ ។

ខ. ការបំបាក់បំបែកនឹម

ហោរាអេសាយបានថ្លែងទំនាយពីព្រះរាជកិច្ចព្រះយេស៊ូវដែលទ្រង់នឹងបានដោះនូវការក្បៀបសង្កត់ ឱ្យមានសេរីភាពឡើងវិញ ។ ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៨:៦ ។

គ. ការបំផ្លាញការងាររបស់សាតាំង

តាមព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន គឺនិយាយពីមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងមក ។

ព្រះគម្ពីរ ១យ៉ូហាន ៣:៨ខ

គ្រប់ទីកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងទៅដល់ គឺទ្រង់បានបំផ្លាញការងាររបស់អារក្ស ដែលវាមកប្រយោជន៍តែនឹងសម្លាប់ និងដើម្បីលួច ដោយការបំផ្លាញជម្ងឺ និងជម្ងឺរោគានោះឯង ។

ឃ. ការប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច

ដោយការបំផ្លាញការងាររបស់អារក្ស នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានប្រទាននូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ច សម្រាប់ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១០:១០ខ

ង. ការប្រោសពួកគេទាំងអស់គ្នាឱ្យបានជា

ការបើកសម្តែងពីព្រះគម្ពីរទៅលើការប្រោសឱ្យជា នោះគឺជាព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺដែលទ្រង់បានប្រោសអស់អ្នកទាំងអស់ដែលមកឯទ្រង់នោះ ឱ្យបានជា ។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ គឺមានគោលរឿងសំខាន់ៗ ដែលបានពណ៌នាពីសេចក្តីសង្គ្រោះ និងការប្រោសឱ្យជា ។ គោលរឿងនោះគឺបានពណ៌នាពីអ្នកដែលត្រូវបានប្រោសឱ្យជា គឺស្រដៀងទៅនឹងគោលរឿងដែលពណ៌នាពីអស់អ្នក ដែលត្រូវបានកើតជាថ្មីនោះឯង ។

ចំពោះសេចក្តីសង្គ្រោះ: គឺដល់គ្រប់គ្នាទាំងអស់

ចំពោះការប្រោសឱ្យជា: គឺដល់គ្រប់គ្នាទាំងអស់

មានព្រះគម្ពីរដែលបានបង្ហាញថា ការប្រោសឱ្យជា គឺសម្រាប់គ្រប់គ្នាទាំងអស់ ។ ពេលដែលលោកអ្នកបានអាននូវខទាំងនេះ ហើយរុករកឱ្យឃើញ នូវការបើកសម្តែងទៅលើគោលរឿងទាំងនោះ "គ្រប់គ្នា" "ទាំងអស់គ្នា" ។

១. គ្រប់គ្នា

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ៩:៣៥

២. ជាច្រើន

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ១៤:៣៦

៣. ទាំងអស់គ្នា

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ១២:១៥

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ៨:១៦

ព្រះគម្ពីរលូកា៦:១៩

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ១០:១៩

៤. ទ្រង់មិនដែលប្រែប្រួលឡើយ!

អ្នកនិពន្ធព្រះគម្ពីរហេព្រើរ បានសរសេរចែងទុកមកថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនដែលប្រែប្រួលឡើយ ទ្រង់គឺនៅតែដដែល គឺចាប់ពីថ្ងៃនេះ ។

ព្រះគម្ពីរហេព្រើរ ១៣:៨

ប្រសិនបើទ្រង់បានប្រោសឱ្យជា គឺនៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅលើផែនដីនេះ នោះទ្រង់នឹងប្រោសឱ្យជានៅថ្ងៃនេះ! គ្រប់គ្នាដែលចូលមកឯទ្រង់ដោយសេចក្តីជំនឿ នោះគឺអាចទទួលនូវការប្រោសឱ្យជា ។

IV. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានប្រទាននូវមហាព្រះរាជបញ្ជា

ក. ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងទៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំ

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១៦:៧

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១៤:១២

ខ. សេចក្តីបង្រៀនចុងក្រោយ

នៅលើភ្នំដើមអូលីវ គឺមុនពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានត្រូវលើកឡើងទៅឯស្ថានសួគ៌ ។ ទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើងនូវសេចក្តីបង្រៀនចុងក្រោយរបស់ព្រះអង្គ ។ គឺយើងត្រូវបានត្រាស់ហៅមកឱ្យបំពេញ នូវមហាព្រះរាជបញ្ជានេះ ។

លោកម៉ាកុសបានកត់ត្រាសេចក្តីសំខាន់ទាំងនេះ គឺជាពាក្យចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវ ទៅដល់ពួកអ្នកជឿរបស់ផងព្រះអង្គ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១៦:១៥-២០

ការនេះគឺមិនមែនគ្រាន់តែជាសំណូមពរនោះទេ គឺជាព្រះរាជបញ្ជាវិញ! គឺនៅថ្ងៃទី៥០ បន្ទាប់ការទទួលនូវអំណាចព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺពួកគេបានចាប់ផ្តើមយល់ដឹងពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានប្រាប់ដល់ពួកគេ ។

គ. ព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវគឺរួមបញ្ចូលទាំង:

១. ការបង្រៀន

២. ការផ្សាយដំណឹងល្អ

៣. ការប្រោសឱ្យជា និងការរំដោះ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ៩:៣៥-៣៨

ពួកគេបានឃ្លាំមើលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានផ្សាដំណឹងល្អ និងបានប្រោសឱ្យជាអស់រយៈពេលបីឆ្នាំ ។ ឥឡូវនេះ ព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះអង្គបានពេញគ្រប់គ្រាន់ហើយ ។

V. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ជាពួកសិស្សឱ្យចេញបេសកកម្ម

ព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺត្រូវបានកំណត់ពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ ពីទីក្រុងមួយទៅទីក្រុងមួយនៅក្នុងពេលរបស់ទ្រង់ ។ វាគឺមិនមែនជាការដែលគ្មានលទ្ធភាពសម្រាប់ទ្រង់

នោះឡើយ ក្នុងការឈោងចាប់ឱ្យបានជាពហុគុណគ្រប់ទីក្រុងទាំងអស់ ។ ទ្រង់បានបង្រៀនពួកសិស្សឱ្យចេះអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដទៃ ក្នុងការបញ្ជូនអ្នកធ្វើការប្រមូលផល ។

ក. ពួកសិស្ស

ព្រះរាជកិច្ចជាអធិធម្មជាតិរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺត្រូវបានជាពហុគុណ ដូចជាទ្រង់បានព្រះរាជបញ្ជាដល់ពួកសិស្សទាំង១២នាក់ ។ ពួកគេក៏បានចេញបំពេញការងារតាមព្រះរាជបញ្ជាដែលទ្រង់បានបង្គាប់ទុកមកនោះ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ១០:១,៧-៨

ក៏មានព្រះរាជបញ្ជាថ្មីៗទៀតដល់ពួកសិស្សដែលត្រូវធ្វើ:

១. ផ្សាយដំណឹងល្អ

២. ប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជា

៣. សម្អាតពួកអ្នកមានជម្ងឺឃ្លង់ឱ្យបានជាស្អាត

៤. ប្រោសអ្នកស្លាប់ឱ្យរស់ឡើងវិញ ។

៥. បណ្តេញពពួកវិញ្ញាណអាក្រក់ ។

ពួកគេត្រូវតែធ្វើការនេះដោយសេរី ព្រមទាំងមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដូចៗគ្នា និងសេចក្តីមេត្តាករុណាដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើ ។ ការបំពេញការងាររបស់ពួកគេ គឺត្រូវតែដូចគ្នានឹងព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើដែរ ។

ខ. ពួក៧០នាក់

បន្ទាប់ពីពួកសិស្សទាំង១២នាក់ បានទទួលព្រះរាជបញ្ជាហើយ ព្រមទាំងមានការលូតលាស់ក្នុងការពិសោធន៍ហើយ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ក៏បានបញ្ជូនពួក៧០នាក់ ឱ្យដើទៅទៀត ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ១០:១,៩

ហើយប្រោសអ្នកជម្ងឺដែលនៅទីនោះឱ្យបានជា ព្រមទាំងមានបន្ទូលទៅពួកគេថា "នគរព្រះជិតមកដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ" ។

ព្រះរាជបញ្ជានេះគឺមិនដែលផ្លាស់ប្តូរឡើយ ។ អ្នកទាំង៧០នាក់នោះគឺត្រូវតែ:

១. ប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជា

២. ផ្សាយដំណឹងល្អពីនគរព្រះ ។

ការបំពេញការងារគឺត្រូវតែបានចំណាយពេលវេលា ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបម្លងពីទីមួយដោយព្រះអង្គទ្រង់ ឱ្យចូលទៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកសិស្សទាំង១២នាក់ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានបញ្ចូលទៅក្នុងជីវិតអ្នកទាំង៧០នាក់ទៀត ។ ពិតប្រាកដណាស់ ពួកគេបាននៅតែសិក្សារៀនសូត្រឱ្យបានរីកលូតលាស់ថែមទៀត ។ ជាការសំខាន់បំផុតនោះ ពួកគេត្រូវតែមានការស្តាប់បង្គាប់ដល់ព្រះយេស៊ូវ ។ ជាលទ្ធផលគឺពួកគេបានទទួលនូវការពិសោធន៍ពីការអស្ចារ្យដ៏ធំបំផុត គេមានសេចក្តីអំណរនិងមានជ័យជម្នះ ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ១០:១៧ក

គ្មានសេចក្តីអំណរណា ឱ្យដូចជាសេចក្តីអំណរដែលបានធ្វើការអធិស្ឋានដាក់លើអ្នកជម្ងឺ ហើយមើលឃើញពួកគេបានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជា ព្រមទាំងបានផ្សាយដំណឹងល្អផងដែរ ។ ឥឡូវនេះ ព្រះរាជបញ្ជានេះ គឺបានត្រូវប្រទានឱ្យមកអ្នកជឿគ្រប់ៗរូប ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ២៨:១៤

ការងាររបស់ព្រះយេស៊ូវដែលនៅលើផែនដីនេះ គឺពេញលេញហើយ ។ ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានរង់ចាំយើងឱ្យយើងបានទទួលនូវការងាររបស់យើង ដែលបានធ្វើ

សម្រេច ។ អ្នកជឿគ្រប់រូបគឺត្រូវតែ "ផ្សាយដំណឹងល្អ" ឬចែកចាយនូវដំណឹងល្អ ។ ក៏ដូចគ្នាដែរ ទីសម្គាល់ដែលជាប់តាមព្រះយេស៊ូវ គឺដែលទ្រង់បានផ្សាយដំណឹងល្អ នោះត្រូវតែជាប់តាមយើង ដែលជាពួកអ្នកជឿនៅសម័យសព្វថ្ងៃនេះ ។

VI. អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំដើមគឺនៅតែបន្តការប្រោសឱ្យជា

បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានត្រូវលើកឡើង ទៅឯស្ថានសួគ៌ តើការប្រោសឱ្យជាត្រូវបានបញ្ឈប់ឬ? ទេមិនមែនឡើយ គឺពួកសិស្សនៅតែបានបន្តការផ្សាយដំណឹងល្អ និងប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជា ។ ទីនេះគឺយើងមានការប្រឹក្សាពីគំរូរបស់លោកពេត្រុសភីលីព និងលោកប៉ុល ។

ក. លោកសាវ័កពេត្រុស

លោកសាវ័កពេត្រុសបាននិយាយ ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទៅដល់មនុស្សដែលមានចិត្តរឹង ឱ្យគេបានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជា ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៣:១-៨

ការធ្វើការអស្ចារ្យក៏បានចាប់ផ្ដើមចេញ ទៅតាមផ្លូវថ្នល់ ។ ហើយការអស្ចារ្យនោះ ក៏នៅតែបានបន្ត ។

ខ. លោកភីលីព

លោកភីលីពគឺជាអ្នកជំនួយ ដែលក្រោយមកគាត់បានត្រឡប់ទៅជាអ្នកផ្សាដំណឹងល្អ ដែលបានស្ដាប់បង្គាប់ដល់ព្រះយេស៊ូវ ព្រមទាំងបានផ្សាយដំណឹងល្អពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទៅដល់អស់អ្នកនៅក្រុងសាម៉ារី និងបានធ្វើការអស្ចារ្យក្នុងការប្រោសឱ្យជាបាន ។ ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៨:៥-៨ ។

ហេតុអ្វីបានជាពួកគេចំណាយពេលវេលាប្រុងប្រយ័ត្ន ទៅនឹងលោកភីលីពវិញ? គឺដោយព្រោះតែពួកគេបានឃើញ នូវការអស្ចារ្យ ហើយនៅទីនោះក៏សេចក្ដីដ៏លើសលុបផងដែរ ។

គ. លោកសាវ័កប៉ុល

លោកសាវ័កប៉ុលបានផ្សាយដំណឹងល្អ ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទៅដល់មនុស្សពិការ ហើយមនុស្សនោះក៏ត្រូវបានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជា ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១៤:៨-១០

គាត់បានប្រោសដល់មនុស្សមានជម្ងឺគ្រុន និងជម្ងឺរោគមួលឱ្យបានជា ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ២៨:៨-៩

ចំពោះខគម្ពីរទាំងប៉ុន្មានខាងលើនេះ គឺយើងអាចរាប់បញ្ចូលទាំងពួកអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំជំនាន់ដើម ដែលបានបំពេញការងារប្រោសឱ្យជានេះដែរ ។

VII. ការប្រោសឱ្យជាគឺជាការបើកទ្វារដំណឹងល្អ

ការប្រោសឱ្យជាគឺជាការផ្ដល់ឱ្យនូវឱកាស ដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អ ដល់ពួកអ្នកដែលមិនទាន់បានទទួលនូវសេចក្ដីសង្គ្រោះ ។ មុនពេលដែលមនុស្សម្នាក់អាចទទួលខុសត្រូវ ទៅនឹងដំណឹងល្អបាន នោះយើងត្រូវតែ ទីមួយ គឺឱ្យមានការចំណេញដល់ការប្រុងប្រៀបរបស់ពួកគេ ។ នៅក្នុងលោកិយដ៏ឈឺចាប់ និងគួរឱ្យឈឺក្បាលនេះ ការប្រោសឱ្យជា គឺជាប្រភពនៃការប្រុងប្រយ័ត្ន ព្រមទាំងឆាប់បានទទួលនូវការតាំងឡើង ការអស់សុពលភាពនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។

ក. ការអស្ចារ្យ ការជាប់តាម ការរស់ឡើងវិញ

ការជួបជុំគ្នាដែលមានការអស្ចារ្យលើកទីមួយ គឺបន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញ ក៏ចាប់ផ្តើមមានការប្រោសឱ្យជានេះ ។ ការអស្ចារ្យនៃការប្រោសឱ្យជាដល់មនុស្សពិការ នៅទ្វារលម្អ គឺបានបើកទ្វារសម្រាប់មនុស្ស៥០០០នាក់ បានទទួលនូវសេចក្តីសង្គ្រោះ ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៣:៨-១១

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៤:៤

ខ. ចូរក្រឡេកមើលទៅសកម្មភាពលោកពេត្រុស និង យ៉ូហាន ។

១. ពួកគេបានធ្វើសកម្មភាពជាធម្មតា ហើយក៏មានការអស្ចារ្យកើតឡើង នៅខាងក្រៅព្រះវិហារ ។

២. ពួកគេបានចាប់យកនូវការកត់ចំណាំ ទៅលើបុរសម្នាក់ ហើយក៏បាននិយាយទៅកាន់គាត់ ។ ពួកគេក៏ចាប់ប្រោសអ្នកពិការភាពនោះឱ្យបានជា ។

៣. ពួកគេមិនបានតាមមើល តាមការសុំទានប្រាក់របស់បុរសពិការនោះទេ ។

៤. ពួកគេបានឱ្យនូវអ្វីដែលពយកគេមានៈ គឺជាព្រះបន្ទូលព្រះ និងអំណាចចេស្តាក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។

៥. ពួកគេបាននិយាយដោយនូវសិទ្ធិអំណាច ។

គ. រូបមន្តនៃការឈោងចាប់ពិភពលោក ដែលគ្មានការផ្លាស់ប្រែ ។

១. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបំពេញព្រះរាជកិច្ចដោយៈ

ក. ការបង្រៀន

ខ. ការផ្សាយដំណឹងល្អ

គ. ការប្រោសឱ្យជា

២. ពួក១២នាក់ត្រូវបានបញ្ជូនចេញទៅៈ

ក. ផ្សាយដំណឹងល្អ

ខ. ប្រោសឱ្យជា

គ. សម្អាតឱ្យស្អាត

ឃ. ប្រោសអ្នកស្លាប់ឱ្យរស់ឡើងវិញ ។

ង. បណ្តេញពួកវិញ្ញាណអាក្រក់

៣. ពួក៧០នាក់ត្រូវបានបញ្ជូនចេញទៅៈ

ក. ប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជា

ខ. ផ្សាយប្រាប់ពួកគេពី "នគរស្ថានសួគ៌ជិតមកដល់ហើយ" ។

៤. យើងរាល់គ្នាក៏ត្រូវបានបញ្ជាឱ្យចេញបេសកកម្មៈ

ក. ចេញទៅផ្សាដំណឹងល្អ

ខ. បណ្តេញពួកវិញ្ញាណអាក្រក់

គ. និយាយភាសាថ្មី

ឃ. អធិស្ឋានដាក់ដៃលើអ្នកជម្ងឺ ។

៥. ការប្រោសឱ្យជា គឺមិនមែនគ្រាន់តែឱ្យមានលទ្ធភាពដល់អស់អ្នកដែលជឿប៉ុណ្ណោះទេ ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានសព្វព្រះហឫទ័យ ឱ្យយើងបំពេញការងារប្រោសឱ្យជាដល់អស់អ្នក ដែលមិនទាន់បានទទួលនូវសេចក្តីសង្គ្រោះផងដែរ ដូច្នេះពួកគេនឹង ដឹងពីព្រះបន្ទូលជាសេចក្តីពិត ហើយគេនឹងទទួលបាននូវសេចក្តីសង្គ្រោះ!

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ២៤:១៤

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ ទ្រង់បានយាងមកផែនដី ដើម្បីនាំយកនូវការប្រោសលោះដល់មនុស្សជាតិទាំងអស់ ។ ការប្រោសលោះនេះ គឺរួមបញ្ចូលទាំងការប្រោសឱ្យជាផងដែរ ។ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមធ្វើការប្រោសឱ្យជា ដោយនូវព្រះរាជកិច្ចជាលក្ខណៈបុគ្គលរបស់ទ្រង់ ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់ក៏បានចាប់ផ្ដើមពង្រីកឱ្យបានជាពហុគុណ ដោយការហ្វឹកហ្វឺន និងការបញ្ជាពួកសិស្សឱ្យចេញបេសកកម្ម ។ ការធ្វើរបៀបនេះ គឺនៅតែមានជាបន្ត នៅថ្ងៃរបស់យើងនេះដែរ ។ យើងជាពួកអ្នកជឿ គឺយើងត្រូវតែបានទទួល នូវព្រះរាជបញ្ជាឱ្យចេញទៅ ដោយនាំយកនូវដំណឹងល្អទៅដល់ពួកបាត់បង់ និងពិភពលោកដែលកំពុងតែក្រៀមក្រោះនោះ ។ ពួកអ្នកជឿទាំងអស់ គឺត្រូវតែបន្តធ្វើការនេះដូចៗគ្នាដូច ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើរួចហើយនោះ ។

៦. ផែនការរបស់ព្រះគឺត្រូវយើងជាថ្មីឡើងវិញ ។

មហាព្រះរាជបញ្ជាគឺត្រូវតែស្ដាប់បង្គាប់ គឺមានតែចំណែកមួយនេះទេ ។ វាគឺមិនមែនមានន័យថាត្រូវបានទទួលនូវការចែកចាយនោះទេ ។ ព្រះទ្រង់បានកែជាថ្មីឡើងវិញ ក្នុងការបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា ដល់ពួកជំនុំជាច្រើនឆ្នាំ ដោយមានអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ ដែលមានការប្រោសឱ្យជាផ្សេងៗ ។ ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចង់ឱ្យពួកអ្នកជឿ បានដើរដោយនូវអំណាចចេស្ដា និងធ្វើឱ្យបានសម្រេចតាមមហាព្រះរាជបញ្ជាទាំងស្រុង ក្នុងការផ្សាដំណឹងល្អ និងការប្រោសឱ្យជា ដោយនូវអំណាចចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទៅគ្រប់ទិសទីកន្លែង ។

ក្រុមពិភាក្សា

១. ចូរពិភាក្សាពីរបៀបដែលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានមានភាពទាំងពីរ គឺជាមនុស្សផង ជាព្រះផង ក្នុងពេលដែលទ្រង់បានយាងមកផែនដីនេះ ។

២. ហេតុអ្វីបានជាថាមានផ្លូវតែមួយគត់ ដែលព្រះទ្រង់បានត្រូវតែជួសជុលនូវបញ្ហាអំពើបាប ទើបទ្រង់ត្រូវតែយាងមកផែនដី មកកើតជាមនុស្សនេះ?

៣. ចូរធ្វើការចែកចាយពីទីបន្ទាល់នៃពេលវេលាទាំងពីរ គឺនៅពេលដែលមានការអស្ចារ្យ និង/ឬ ការប្រោសឱ្យជា គឺជាលទ្ធផល ដែលអ្នកខ្លះត្រូវតែទទួលខុសត្រូវចំពោះដំណឹងល្អ ។

ការសិក្សាដោយខ្លួនឯង

១. ហេតុអ្វីបានជាស្រាទំពាំងបាយជូរ បានទៅជាតំណាងឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ?

២. តើសំណួរអ្វីខ្លះ ដែលលោកអ្នកមាន ប្រសិនបើបានទទួលនូវមហាព្រះរាជបញ្ជានេះ? ចូរសរសេរចុះទុក ដើម្បីពិភាក្សានូវព្រះពរបន្ទាប់របស់លោកអ្នក ចំពោះក្រុម ឬមេក្រុមរបស់លោកអ្នក ។

៣. តើប្រយោគជាបន្តបន្ទាប់ទៅទៀតនេះ មានន័យដូចម្ដេចខ្លះ: "មហាព្រះរាជបញ្ជាគឺមិនមែនមានន័យថា ការចែកចាយនោះ ទេ"?

ការប្រទានអំណាចរបស់ព្រះ
សម្រាប់ការប្រោសឱ្យជា

មេរៀនទី ៤: ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងអំណាចចេស្ដារបស់ទ្រង់

I. គំរូរបស់លោកសាវ័កប៉ុល

ព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ២:១-៤

លោកសាវ័កប៉ុលបានបំពេញការងារ ប្រកបដោយជោគជ័យ ប៉ុន្តែ មិនមែនដោយសារលទ្ធភាពផ្ទាល់របស់គាត់នោះទេ រីឯការបង្រៀន និងការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់គាត់ គឺបាននៅតែបន្តដោយការបើកសម្ដែងពីព្រះវិញ្ញាណ និងអំណាចចេស្ដារបស់ព្រះ ។ ពិតប្រាកដណាស់ យើងក៏ត្រូវការអំណាចចេស្ដានៃព្រះ ដែលគាត់មាននោះដែរ ប៉ុន្តែ តើត្រូវធ្វើយ៉ាងដូចម្ដេច? លោកសាវ័កប៉ុលមិនបានចង់ឱ្យសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ បានតាំងមូលដ្ឋានលើចំណេះប្រាជ្ញា ឬអំណាចផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់នោះទេ ។

លោកសាវ័កប៉ុល ក៏បានសិក្សានៅក្រោមការបង្រៀនរបស់លោក កាម៉ាលាល ដែលជាអ្នកមានកម្រិតថ្នាក់ផ្នែកខាងទេវសាស្ត្រដ៏ខ្ពស់ នៃរយៈកាលរបស់គាត់ ។ គាត់ជាអ្នកបង្រៀនព្រះគម្ពីរដ៏ចំណាន ប៉ុន្តែ លោកសាវ័កប៉ុលចង់បានឱ្យសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ បានតាំងលើមូលដ្ឋានអំណាចចេស្ដារបស់ព្រះវិញ គឺមិនមែនមកពីតាមរយៈចំណេះប្រាជ្ញាខាងមនុស្សនោះទេ ។

II. អំណាចចេស្ដានៃការប្រោសឱ្យជា គឺមាននៅក្នុងជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ

ការបើកសម្ដែងពីអំណាចចេស្ដា នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺបានចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវ បន្ទាប់ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់បានយាងមកសណ្ឋិតលើព្រះអង្គ គឺនៅពេលដែលទ្រង់បានទទួលពិធីជ្រមុជទឹក នៅទន្លេយ័រដាន ។

អំណាចចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលមាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ គឺត្រូវបានបញ្ជូនចូលទៅក្នុងរូបកាយរបស់អស់អ្នកណាដែលត្រូវការនូវការប្រោសឱ្យជា គឺនៅពេលដែលពួកគេបានប៉ះពាល់ដល់ព្រះអង្គដោយសេចក្ដីជំនឿនោះឯង ឬក៏នៅពេលដែលទ្រង់បានប៉ះពាល់ដល់ពួកគេ ។ សាច់រឿងរបស់ស្ត្រីម្នាក់ដែលបានត្រូវទទួលនូវការរងទុក្ខធ្លាក់ឈាម អស់រយៈពេល១២ឆ្នាំមកហើយ នោះគឺជាគំរូពីអំណាចចេស្ដានេះ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ៥:២៥-៣៤

អំណាចចេស្ដាដែលបានបង្ហូរមកពីព្រះយេស៊ូវ គឺជាការដ៏ពិតយ៉ាងដូច្នោះ ហើយក៏ជាការជាក់ស្ដែងដែលវាបានបណ្ដាលឱ្យទ្រង់បានឈប់ ហើយសួរថា "តើអ្នកណាពាល់អាវខ្ញុំ?" ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានកាន់ខ្ជាប់នូវការរកមើល អ្នកណាដែលបានពាល់ដល់ទ្រង់នោះ ។ នៅពេលដែលនាងបានសារភាព នោះគឺជាពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "សេចក្ដីជំនឿរបស់នាង បានប្រោសឱ្យនាងជាទាំងស្រុងហើយ" ។

III. អំណាចចេស្ដា ឌីណាមិស (Dunamis)

នៅក្នុងខ.៣០ ពាក្យដែលបានបកប្រែ "អំណាចវេស្ដា" គឺជាភាសាក្រិកថា "ឌីណាមិស"(Dunamis)ពាក្យឌីណាមិសគឺជាពាក្យដែលចង្អុលបង្ហាញដ៏ខ្ពស់បំផុត ។ សម្រាប់អំណាច

ចេស្តាដែលបានលេចឡើងនៅក្នុងភាសាក្រិក ។ ពិតប្រាកដណាស់ យើងមានការទំនក់ទំនងជាមួយនឹងពាក្យនេះ គឺព្រោះតែពាក្យជាភាសាអង់គ្លេសរបស់យើងថា ឌីណាមិក ឌីណាម៉ូ និងពាក្យ ឌីណាម៉ៃ ដែលចេញពីវាមកនោះឯង ។ អំណាចចេស្តាដែលបានបង្ហូរចូលមកក្នុងនាង ពីរូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ នោះគឺជាពាក្យ ឌីណាមិស ឬក៏ជាអំណាចចេស្តានៃ "ឌីណាម៉ៃ" នោះឯង ។

ក. ការបង្ហូរចេញមកពីព្រះយេស៊ូវ គឺទៅដល់កន្លែងណាដែលទ្រង់បានយាងទៅដល់ ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ៤:១៤

ព្រះគម្ពីរលូកា ៦:១៩

នៅពេលដែលស្ត្រីនោះបានប៉ះពាល់ព្រះយេស៊ូវទៅ នោះទ្រង់បានជ្រាបថា មានអំណាចបានហូរចេញពីទ្រង់ទៅ ។ អំណាចចេស្តានេះគឺជាការជាក់ស្តែង ប្រពលនៃអំណាចចេស្តាដែលត្រូវបានបញ្ជូនទៅ គឺតាមរយៈការប៉ះពាល់ដោយជំនឿនោះឯង ។ ការប៉ះពាល់គឺជាចំណុចនៃការទាក់ទងនោះឯង ។ ស្ត្រីនោះមានអារម្មណ៍ថា មានអំណាចចេស្តាហូរចូលមកក្នុងនាង ហើយនាងក៏បានដឹងថា នាងបានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជាហើយ ។

ខ. ការបង្ហូរមកតាមរយៈដៃរបស់លោកសាវ័កប៉ុល

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១៩:២-៦

លោកសាវ័កប៉ុលបានបង្រៀនអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១៩:៩ និងខ.១០ ។ មានគំរូជាច្រើននៅក្នុងព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ដែលសម្តែងអំពីការសម្តែងពីពាក្យអំណាចចេស្តាជា ឌីណាមិស នេះ នៅក្នុងការបំពេញការងាររបស់លោកសាវ័កប៉ុល ។

គ.ការអស្ចារ្យយ៉ាងចម្លែកអស្ចារ្យ

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១៩:១១-១២

ព្រះទ្រង់បានសម្តែងពីការខុសប្រក្រតី ឬពីការអស្ចារ្យយ៉ាងចម្លែកអស្ចារ្យ តាមរយៈលោកសាវ័កប៉ុល ពីព្រោះទ្រង់គឺជាព្រះយ៉ាងចម្លែកអស្ចារ្យនោះឯង ។ ព្រះទ្រង់នៅតែសព្វព្រះហឫទ័យសម្តែងនូវការអស្ចារ្យយ៉ាងចម្លែកអស្ចារ្យ តាមរយៈដៃរបស់ពួកអ្នកជឿនៅសម័យសព្វថ្ងៃនេះ ។ អំណាចចេស្តាជា ឌីណាមិស នោះគឺនៅក្នុងដៃរបស់លោកសាវ័កប៉ុល គឺបានបញ្ចេញអំណាចតាមរយៈកំណាត់កន្សែងដៃ និងសំពត់ឱ្យចូលទៅក្នុងរូបកាយរបស់អ្នកមានជម្ងឺ និងមានការសង្កត់សង្កិននោះឱ្យបានជា ។ មានមនុស្សជាច្រើនដែលបានសួរថា: "ខ្ញុំដឹងថា អំណាចចេស្តាបានបង្ហូរចេញ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវ និងបានបង្ហូរចេញតាមរយៈដៃរបស់អ្នកបរិសុទ្ធប៉ុល ។ ប៉ុន្តែចុះចំពោះខ្ញុំវិញ តើត្រូវធ្វើដូចម្តេចនៅថ្ងៃនេះ? បើខ្ញុំទើបតែនឹងបានមកជាអ្នកជឿដ៏សាមញ្ញយ៉ាងនេះ" ។

តាមរយៈព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១:៨ គឺនៅពេលដែលលោកអ្នកបានទទួលជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះលោកអ្នកក៏បានទទួលនូវអំណាចចេស្តាជា ឌីណាមិស ឌីណាម៉ៃដូចគ្នាដែលមាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ហើយក៏ដូចគ្នាដែលមាននៅក្នុងដៃរបស់លោកសាវ័កប៉ុលនោះដែរ ។

ឃ. ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមិនឃើញការអស្ចារ្យនៅក្នុងជីវិតខ្ញុំ?

នៅក្នុងចម្លើយទៅនឹងសំណួរនោះ សូមយើងត្រឡប់បែរមកឯសាច់រឿងរបស់ស្ត្រីម្នាក់ដែលមាន "ជម្ងឺធ្លាក់ឈាម" ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ៥:២៧

១. សេចក្តីជំនឿបានចូលមក!

ស្ត្រីនោះបានឮនិយាយពីព្រះយេស៊ូវ ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងមកថា សេចក្តីជំនឿ គឺបានមកដោយការឮនូវព្រះបន្ទូល ។

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ១០:១៧

នៅពេលដែលសេចក្តីជំនឿបានចូលមក ស្ត្រីនោះបានដឹងថា ប្រសិនបើនាងអាចទៅប៉ះពាល់ព្រះយេស៊ូវ នោះនាងច្បាស់ជាបានជា ។ នាងក៏បានទទួលនូវការកំណត់ថា ត្រូវតែទៅឯព្រះយេស៊ូវ ថ្វីបើនាងមានសេចក្តីកម្សោយ ខាងលក្ខណៈសរីរាង្គកាយរបស់នាងក៏ដោយ ។

២. សេចក្តីជំនឿដោយសារការនិយាយ!

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ១០:៦-១០

នៅពេលដែលសេចក្តីជំនឿបានចូលមក នោះយើងនឹងតែងតែមានការនិយាយនិយាយ នូវពាក្យដែលមានពេញដោយសេចក្តីជំនឿ ដែលចេញពីមាត់យើងទៅ ។

៣. សេចក្តីជំនឿគឺ "នៅពេលឥឡូវនេះ!"

ព្រះគីម្ពីរហេព្រើរ ១១:១

នៅពេលដែលសេចក្តីជំនឿចូលមក តាមរយៈការស្តាប់ឮនោះព្រះបន្ទូល សាច់រឿងដែលយើងមានសង្ឃឹម និងមានសង្ឃឹមទៅថ្ងៃអនាគត នោះនឹងរឹតតែចូល ទៅក្នុងតំបន់នៃចិត្តនោះ "ក្នុងពេលឥឡូវនេះ" ។

៤. សេចក្តីជំនឿដោយការប្រព្រឹត្ត!

សេចក្តីជំនឿគឺតែងតែមានការប្រព្រឹត្ត ។ នៅពេលដែលសេចក្តីជំនឿបានចូលមក នោះនាងក៏បានធ្វើតាមការបញ្ជាក់ ឱ្យនាងបានធ្វើនៅកណ្តាលចំណោមហ្វូងមនុស្ស ហើយនាងក៏ខំប្រឹងធ្វើការឈោងចាប់ ដើម្បីឱ្យបានទៅប៉ះពាល់ព្រះយេស៊ូវ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ាកុប ២:២៦

សេចក្តីជំនឿដែលគ្មានការប្រព្រឹត្ត (គឺជាសកម្មភាពដែលស្របទៅតាម) នោះនឹងត្រូវស្លាប់ (គ្មានការអនុវត្តន៍) ។ ស្ត្រីនោះបានចាប់យកសកម្មភាព ។ នាងបានទៅដល់ និងបានប៉ះពាល់ព្រះយេស៊ូវ ដោយសេចក្តីជំនឿដែលបានចូលមក ដោយការស្តាប់ឮព្រះបន្ទូល គឺជាសេចក្តីជំនឿដែលនិយាយចេញទៅ ដោយមានសេចក្តីជំនឿ នៅពេលឥឡូវនេះនោះឯង ហើយសេចក្តីជំនឿនោះឯង ក៏បានបញ្ចេញសកម្មភាពថែមទៀត ។ នៅក្នុងមួយរំពេចភ្លាមនៃសេចក្តីជំនឿនោះឯង ដែលធ្វើឱ្យនាងបានទៅប៉ះពាល់ព្រះយេស៊ូវ គឺជាពាក្យ "ឌីណាមិស" ឬក៏ជាពាក្យអំណាចចេស្តាជា ឌីណាម៉ៃ ដែលមាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ និងបានបង្ហូរចូលមកក្នុងរូបកាយរបស់នាង ហើយនាងក៏បានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជា ។

៥. សេចក្តីជំនឿរបស់លោកអ្នក បានបង្កើតដល់លោកអ្នកទាំងស្រុងហើយ ។ ការមានពេញដោយអំណាចចេស្តាគ្រប់ទាំងអស់ នៅក្នុងខ្សែភ្លើងអេឡិកទ្រិក គឺមានភ្លើងពេញនៅក្នុងនោះ វាមិនអាចបញ្ចេញ នូវ

សកម្មភាពបានទេ រហូតដល់ពេលគេបើកកុងតាក់វា ។ អំណាចគឺមានពេញនៅទីនោះ ប៉ុន្តែ ទាល់តែមានការចុចបើកកុងតាក់ ទើបភ្លើងនោះអាចភ្លឺទៅបាន ។

ដូច្នេះ វាមានសេចក្តីជំនឿនៅក្នុងនោះ ។ យើងត្រូវតែជ្រើសរើសអនុវត្តដោយសេចក្តីជំនឿ ជំនួសឱ្យនូវការនេះ ការជឿលើរបាយការណ៍របស់គ្រូពេទ្យ ឬក៏តាមអារម្មណ៍របស់យើង ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែអធិស្ឋានដាក់ដៃលើអ្នកជម្ងឺ នោះពួកគេនឹងបានទទួលនូវការគ្របបាំង" ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១៦:១៨ខ

ដើម្បីឱ្យមានការពិសោធន៍ នូវការធ្វើការអស្ចារ្យក្នុងការប្រោសឱ្យជា នោះយើងត្រូវតែជឿលើព្រះយេស៊ូវ ដែលទ្រង់បានប្រាប់ពីសេចក្តីពិតនោះ ។ យើងត្រូវតែជឿលើមនុស្ស ដែលយើងបានអធិស្ឋានដាក់ដៃលើនោះ ដោយការជឿលើព្រះគម្ពីរដែលជាសេចក្តីពិតនោះ នោះនឹងមានការគ្របបាំងភ្លាមៗ ដូចជាមានការអស្ចារ្យ ឬក៏ជាការចម្រើនជឿនលឿន ដូចជាការប្រោសឱ្យជានោះឯង ។ នេះគឺមិនមែនដោយសារអំណាចចេស្តា ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើងនោះទេ ។ នោះគឺមកពីយើងមានអំណាចចេស្តាដូចគ្នាជា ឌីណាមិស ឌីណាម៉ៃ នៅក្នុងយើងដូចជាពួកអ្នកជឿ ដែលបានទទួលនូវការជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណ ដែលព្រះយេស៊ូវ និងលោកសាវ័កប៉ុលបានធ្វើនៅក្នុងពួកគេ ។

ង. អំណាចចេស្តាដូចគ្នាដែលមាននៅក្នុងលោកស្ទេផាន

គាត់គឺជាអ្នកជំនួយ (ស្មាគ្គី) នៅក្នុងព្រះវិហារក្រុងយេរូសាឡិម ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៦:៨

ច. អំណាចចេស្តារបស់ព្រះបានតាំងទីលំនៅក្នុងយើង

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ៣:២០

អំណាចចេស្តាដែលបានសម្តែងមកនៅទីនេះ គឺមិនមែនជាអំណាចចេស្តានៅឯស្ថានសួគ៌នោះទេ ។ វាគឺជាអំណាចដែលមាន "នៅក្នុង" យើង ។ ព្រះទ្រង់បានសព្វព្រះហឫទ័យចង់បញ្ជាក់ការអធិប្បាយ និងពីការបង្រៀនពីព្រះបន្ទូលដែលមានទីសម្គាល់និងការអស្ចារ្យ តាមរយៈអំណាចចេស្តាដែលធ្វើការនៅក្នុងយើងនោះ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៧:៣៨

ដើម្បីបំពេញការងារដោយអំណាចចេស្តារបស់ព្រះ ដែលគង់នៅក្នុងយើង នោះយើងត្រូវតែ "ជឿ" គឺត្រូវតែបើកកុងតាក់នៃសេចក្តីជំនឿ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យការទាំងនោះ គឺជា "ទន្លេទឹករស់" នោះឯង ដែលបានបង្ហូរចេញពីចិត្តរបស់យើងដែលមានសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះទៅនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរ ២កូរិនថូស ៤:៧

យើងគ្រាន់តែជាភាជនៈដែលកើតពីដីមក គឺដែលព្រះទ្រង់បានជ្រើសរើសឱ្យបានបើកសម្តែង ពីការដ៏អស្ចារ្យតាមរយៈអំណាចចេស្តារបស់ទ្រង់ ។

ព្រះគម្ពីរមីកា ៣:៨ក

ព្រះគម្ពីរសាការី ៤:៦

ឆ. សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់លោកសាវ័កប៉ុល

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:១៦-២១

កម្លាំងរបស់សាតាំងទាំងអស់ បានព្យាយាមទប់ព្រះយេស៊ូវមិនឱ្យទ្រង់បានចេញពីផ្នូរមក គឺវាមិនអាចឈរនៅចំពោះអំណាចចេស្តាជា ឌីណាមិស របស់ព្រះនោះទេ ។ នោះគឺជាអំណាចដូចគ្នាដែលមាននៅក្នុងយើង ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៤:៣៣

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៥:១២

ជ. ចូររង់ចាំអំណាចចេស្តា!

ពួកអ្នកជឿគឺត្រូវតែរង់ចាំនូវអំណាចចេស្តា ដែលពួកគេនឹងត្រូវបានទទួលនៅថ្ងៃទី៥០នោះ គឺមុនពេលដែលពួកគេបានព្យាយាម នឹងចេញទៅបំពេញការងាររបស់ទ្រង់ដោយនូវកម្លាំង និងអំណាចផ្ទាល់របស់ខ្លួនពួកគេនោះ ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ២៤:៤៩

ពួកគេបានទទួលអំណាចនេះម្តងហើយ គឺពួកគេបានចេញទៅផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក៏នឹងធ្វើការជាមួយពួកគេ គឺជាការបញ្ជាក់ពីព្រះបន្ទូលដោយមានទីសម្គាល់ដែលជាប់តាមនោះ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១៦:២០

អស់រយៈកាលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ ដែលខ្ញុំបានជឿលើអំណាចនោះ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានបដិសេធនូវអំណាចនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរ ២ធីម៉ូថេ ៣:៥

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានពេញដោយនូវអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនោះហើយ យើង គឺបានដូចជាព្រះយេស៊ូវ យើងអាចនិងត្រូវតែធ្វើមិនត្រឹមតែអ្វី ដែលបានបើកសម្តែងចំពោះយើងដោយព្រះវរបិតានោះទេ គឺសម្តែងតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវិញ ។

ឈ. មានតែព្រះយេស៊ូវទេ ដែលទ្រង់ធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាបាន ។ យើងក៏ត្រូវតែធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាបានដែរ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហានា ៥:១៩-២០,៣០

ដោយនូវអំណាចចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះយើងក៏អាច និងត្រូវតែធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាបានដែរ គឺយើងអាចស្តាប់បង្គាប់ដល់ទ្រង់ យើងត្រូវបើកកុងតាក់នៃសេចក្តីជំនឿ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យអំណាចចេស្តានៃព្រះទ្រង់បានបើកសម្តែង ។

៣. ការធ្វើនូវកិច្ចការងាររបស់ទ្រង់

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១៤:១២

គ្រប់ទីកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងទៅ នោះទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យនឹងជាប់តាម ។ ទ្រង់គំពុងតែបានដើរលើឈើច្រត់នៃឌីណាម៉ៃ ។ លោកអ្នកក៏អាចដើរលើឈើច្រត់នៃឌីណាមៃបានដែរ ។ អ្វីក៏ដោយ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលមកកាន់លោកអ្នកឱ្យធ្វើអ្វីនោះចូរធ្វើចុះ ។ ការងារដែលខ្ញុំ និងព្រះយេស៊ូវអាចធ្វើបាន នោះអ្នករាល់គ្នាក៏អាចធ្វើការនោះបានដែរ ។ ប្រសិនបើលោកអ្នកបានទទួលអំណាចចេស្តាជា ឌីណាមិស នោះលោកអ្នកក៏យ៉ាងដូច្នោះដែរ ដោយនូវសេចក្តីជំនឿ ចូរធ្វើការងារដូចគ្នាដែលទ្រង់បានធ្វើចុះ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ៣:២០

ក្រុមពិភាក្សា

១. តើលោកអ្នកបានតភ្ជាប់ពាក្យ "អំណាចចេស្ដា" ដែលផ្លាស់ប្ដូរបន្ទាប់ពីការសិក្សាពីអត្ថន័យនៃពាក្យ "ឌីណាមិស" របស់វាដោយរបៀបណា?

២. ចូរពិភាក្សាពីរបៀបការធ្វើការអស្ចារ្យ និងការប្រោសឱ្យជា តើដូចគ្នា ឬក៏ផ្សេងគ្នា ។

៣. តើព្រះគម្ពីរ ២ធីម៉ូថេ ៣:៥ មានន័យដូចម្ដេចដែរ? (គេមានទម្រង់ទ្រាយនៃភាពជាព្រះ ប៉ុន្តែ គេបានបដិសេធនូវអំណាចនោះទៅវិញ) ។

ការសិក្សាដោយខ្លួនឯង

១. តើនៅពេលណា ដែលលោកអ្នកបានទទួលអំណាចចេស្ដាជា ឌីណាមិស ដូចគ្នានឹងអំណាចដែលមាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវនោះ? តើហេតុអ្វី?

២. ហេតុអ្វីបានជាសេចក្ដីជំនឿដែលគ្មានការប្រព្រឹត្តនោះ គឺជាជំនឿស្លាប់ (យ៉ាកុប ២:១៧)?

៣. តើលោកអ្នកអាច "ចុចបើកកុងតាក់នៃសេចក្ដីជំនឿ" នៅក្នុងជីវិតរបស់លោកអ្នកបន្ថែមទៀត ដោយរបៀបណា?

ការប្រទានអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់ការប្រោសឱ្យជា

មេរៀនទី ៥: ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ សម្រាប់គ្រប់អ្នកជឿទាំងអស់

I. សេចក្តីសន្យានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ១:៤-៥

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១:៨

កុំចាកចេញពីផ្ទះដោយគ្មានខគម្ពីរនេះ ។ កុំព្យាយាមធ្វើការនេះដោយនូវអំណាច ឬកម្លាំងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់លោកអ្នកឡើយ ។ សំណួរគឺ "តើលោកអ្នកមានអំណាចនោះនៅក្នុងជីវិតរបស់លោកអ្នកឬ?"

II. ការទទួលអំណាចចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ក.ស្រុកយូដា

ពួកអ្នកជឿនៅក្រុងយេរូសាឡិម គឺជាលើកទីមួយហើយក្នុងការទទួលនូវអំណាចចេស្តានេះ គឺដែលពួកគេបានទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៅថ្ងៃទី៥០ ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ២:១-៤

ពួកគេទាំងអស់គ្នាគឺបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នា ក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយភាសាផ្សេងទៀត គឺជាភាសាដែលព្រះវិញ្ញាណទ្រង់បានប្រទានឱ្យដល់ពួកគេនូវសូរចេញពីមាត់មក ។ ពួកជំនុំក៏បានចាប់ផ្តើមដោយការចែករំលែកអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនោះ ។ ប្រសិនបើយើងត្រូវតែធ្វើការងារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះយើងត្រូវតែមានអំណាចចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនេះ ។

ខ. ស្រុកសាម៉ារី

បន្ទាប់មកទៀតពួកអ្នកស្រុកសាម៉ារី ក៏បានទទួលនូវអំណាចនេះដែរ ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា ពួកគេត្រូវតែចាប់យកអំណាចនេះ ឱ្យទៅពួកយូដាដែលនៅក្រុងយេរូសាឡិម ហើយពួកយូដាក៏ចែកអំណាចនេះ ឱ្យទៅពួកអ្នកស្រុកសាម៉ារីទៀត ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៨:៥-៨

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៨:១៤-១៧

គ. ពួកសាសន៍ដទៃ

១. ក្រុងសេសារា

ព្រះទ្រង់បានបញ្ជូនលោកសាវ័កពេត្រុស ឱ្យចាប់យកអំណាចនេះ ទៅដល់ពួកសាសន៍ដទៃ គឺបានចាប់ផ្តើមពីទីក្រុងសេសារាទៅ ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១០:៤៤-៤៦ក

តើពួកគេបានដឹងដោយរបៀបណា ពីសាសន៍ដទៃ ដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនោះ? ពួកគេបានឮពីការនិយាយភាសាផ្សេងទៀត ។

២. ពួកក្រុងអេភេសូរ

បន្ទាប់មក ក៏មានពួកអ្នកជឿក្រុងអេភេសូរដែលជាពួកសាសន៍ដទៃ ក៏បានទទួលនូវអំណាចនេះដែរ ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១៩:២-៦

៣. សម្រាប់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់ ដែលនៅពេញផែនដីទាំងមូល ។

ពួកជំនុំក៏បានចាប់ផ្តើមឡើង នៅក្រុងយេរូសាឡិម ស្រុកសាម៉ារី នៅក្នុងផ្ទះរបស់លោកកូនេលាស និងនៅក្រុងអេភេសូរ ។ ដោយនូវអំណាចចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះពួកជំនុំក៏បានរីកសាយគ្រាយ នៅជុំវិញពិភពលោកទាំងមូល ហើយក៏មានពេល ធ្លាក់ចុះទៅតាមជំនាន់មួយៗ ។ អំណាចនោះឯង ដែលមានដូចគ្នា គឺដែលមានលទ្ធភាព ទៅលើពួកអ្នកជឿទាំងអស់តាមជំនាន់នីមួយៗ ។ ព្រះគម្ពីរ គឺតែងតែបានចែងទុកមកជាច្រើនដងច្រើនបែបថា ពួកគេបានចាប់ផ្តើមនិយាយភាសាដទៃផ្សេងទៀត ។ ចំណុចទីមួយដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ក៏បានចែងមកថា ពួកគេទាំងអស់គ្នាបាននិយាយជាភាសាដទៃផ្សេងទៀត គេធ្វើការអស្ចារ្យមាត់របស់ពួកគេ ។ នោះគឺជាភស្តុតាងដែលព្រះគម្ពីរបានបញ្ជាក់ថា ពួកគេបានទទួលអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងបានចែករំលែកអំណាចនោះ ដើម្បីធ្វើទីបន្ទាល់ពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ រហូតមកដល់សព្វ ថ្ងៃនេះ ។

ឃ.ការចាក់បំពេញបន្ថែម នូវព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីក្លាហាន

អស់អ្នកដែលបានទទួលនូវចាក់បំពេញបន្ថែម នូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះនឹងអាចទទួលនូវ "ការចាក់បំពេញ" ថ្មីៗ ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៤:២៩-៣១

អស់អ្នកដែលបានទទួលនូវការចាក់បំពេញ ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៅថ្ងៃទី៥០ នោះគ្រប់គ្នាទាំងអស់នឹងបានទទួលនូវការបំពេញទៀត ដែលរួមបញ្ចូលទាំងលោកសាវ័កពេត្រុស និងយ៉ូហាន ដែលទើបតែមានការបំពេញការងារប្រោសឱ្យជាដល់មនុស្សពិការ ព្រមទាំងបានផ្សាយដំណឹងល្អដល់មនុស្សរាប់ពាន់នាក់ ឱ្យបានចូលមកក្នុងនគរ ។ ការចាក់បំពេញថ្មីៗនេះ គឺបានមកដោយមាន "ព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីក្លាហាន" ។ ព្រះគម្ពីរសុភាសិត ២៨:១ខ ។

ង. ការទូលសូម និងការទទួលអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ព្រះគម្ពីរលូកា ១១:១៣

គ្រប់ទាំងអស់ដែលយើងត្រូវតែធ្វើ គឺជាការទូលសូមដោយសេចក្តីជំនឿ ការជឿនិងការទទួលនូវអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ជីវិតរបស់លោកអ្នកនឹងមិនដែលបានដូចដើមជាបន្តទៅទៀតឡើយ ។

១. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់នឹងធ្វើពិធីជ្រមុជឱ្យលោកអ្នក ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១:៧-៨

២. ការបើកសម្តែងពីការនិយាយភាសាដទៃ

នៅពេលដែលយើង បានទទួលនូវអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះយើងគឺដូចជាពួកអ្នកជឿដទៃទៀត នៅថ្ងៃទី៥០ គឺត្រូវតែបើកមាត់ និងចាប់ផ្តើមនិយាយ ។ ពេលដែលយើងចាប់ផ្តើមបង្កើតនូវសម្លេងទីមួយ ដោយសេចក្តីជំនឿ នោះការអស្ចារ្យនឹងចាប់ផ្តើមពីមាត់របស់យើង ហើយយើងនឹងបានឮក្នុងមួយរំពេចភ្លាមៗ គឺជាការនិយាយដោយខ្លួនឯងនូវ "ភាសាដទៃ" ជាអធិធម្មជាតិនោះ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១៦:១៧

ចំពោះ "ភាសាដទៃ" ទាំងនេះគឺជាភាសាស្ថានសួគ៌ ឬក៏ជា "ភាសាទេវតា" ។

ព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៣:១

ពួកគេក៏អាចនិយាយ ជាភាសាមនុស្សជាតិផងដែរ គឺជាភាសាដែលពួកគេមិនបានដឹងពីមុនមក ប៉ុន្តែអ្នកដទៃ អាចស្តាប់ឮ និងយល់បាន ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ២:៥-៦

យើងត្រូវតែចងចាំថា យើងមិនអាចនិយាយដោយបបូរមាត់របស់យើងនៅបិទបានទេ ។ យើងត្រូវតែបើកបបូរមាត់យើងឡើង ហើយចាប់ផ្តើមនិយាយ ។ ចាប់តាំងពីយើងមិនអាចនិយាយបានភាសាពីរក្នុងពេលតែមួយ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវការធ្វើការ គឺត្រូវតែបង្កើតសម្លេងឡើង ។ នៅថ្ងៃទី៥០ គឺជាថ្ងៃដែលពួកគេទាំងអស់បានចាប់ផ្តើមនិយាយ ។ នោះគឺជាចំណែករបស់យើងហើយ ។ ព្រះទ្រង់បានធ្វើឱ្យយើងជឿ គឺក្នុងពេលមួយរំពេចភ្លាម១ ដែលយើងមានសេចក្តីជំនឿនោះឯង ។ ទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកគេនូវ "ស្នូរចេញពីមាត់" ហើយការអស្ចារ្យក៏ចាប់ផ្តើមមានឡើងនៅក្នុងមាត់របស់ពួកគេ ។ នៅពេលដែលយើងបើកមាត់របស់យើង ដោយសេចក្តីជំនឿ ហើយក៏ផ្តើមបង្កើតសម្លេងទាំងនោះ គឺវាដូចជាលោកសាវ៉កពេត្រុស ដែលបានឈានជំហានចេញពីទូក និងដើរពីលើទឹកជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវដូច្នោះដែរ ។ លោកសាវ៉កពេត្រុស ដោយមានការស្តាប់បង្គាប់ ក៏បានធ្វើនូវចំណែករបស់គាត់ និងបានឈានជំហានចេញពីទូកនោះមក ។ ក្នុងពេលមួយរំពេចភ្លាមនោះ ព្រះទ្រង់ក៏បានធ្វើនូវចំណែករបស់ទ្រង់ ។ ការធ្វើការអស្ចារ្យក៏បានសម្រេច ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏បានបង្កើតទឹក ឱ្យមានធាតុរឹងនៅពីក្រោមជើងរបស់លោកសាវ៉កពេត្រុស ។ ម្យ៉ាងទៀត នៅពេលដែលយើងចាប់ផ្តើមនិយាយ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏បានចាប់យកនូវចំណែករបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងបានប្រទានឱ្យ នូវភាសាថ្មីដែលជាភាសាអធិធម្មជាតិរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់មិនអាចធ្វើនូវចំណែករបស់ទ្រង់បានទេ គឺលុះត្រាតែយើងបានធ្វើនូវចំណែករបស់យើងជាមុនសិន ។

៣. សំណូមពរអធិស្ឋានឱ្យបានទទួល

តើលោកអ្នកបានត្រៀមខ្លួននឹងទទួល នូវអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឥឡូវនេះហើយឬនៅ? ឬក៏ប្រសិនបើបានទទួលហើយ តើលោកអ្នកបានត្រៀមខ្លួន នឹងទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបន្ថែមថ្មី១ទៀតហើយឬនៅ? បន្ទាប់មក ខ្ញុំនឹងដឹកនាំលោកអ្នកនៅក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋាននេះ ។ សូមឱ្យលោកអ្នកបានអធិស្ឋានតាមខ្ញុំ ។ ព្រះយេស៊ូវអង្គទ្រង់នឹងជ្រមុជលោកអ្នក ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបន្ទាប់មក លោកអ្នកនឹងបើកមាត់របស់លោកអ្នក ហើយចាប់ផ្តើមនិយាយភាសាថ្មី ។

សេចក្តីអធិស្ឋានៈ

"ឱព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ទូលបង្គំទូលសូមដល់ព្រះអង្គ នូវអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឱព្រះយេស៊ូវ

អើយ ទូលបង្គំទូលសូមឱ្យព្រះអង្គបានជ្រមុជទូលបង្គំ ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផង ។ ទូលបង្គំសូមទទួលយកនូវអំណោយទាន នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងពេលឥឡូវនេះ ។ ទូលបង្គំសូមលើកដៃចុះចូលចំពោះទ្រង់ ហើយទូលបង្គំសូមនិយាយថា សូមបំពេញទូលបង្គំឥឡូវនេះ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គផង ។ ទូលបង្គំសូមទទួលយកនូវអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ហើយទូលបង្គំសូមឱ្យបានទទួល ដូចជានៅថ្ងៃទី៥០នោះផង សូមឱ្យទូលបង្គំបានបើកបបូរមាត់ឡើង នៅពេលឥឡូវនេះ ព្រមទាំងចាប់ផ្ដើមសរសើរដល់ព្រះអង្គ ជាភាសាមួយថ្មីដែលមកពីស្ថានសួគ៌ផង" ។ (ចូរនៅតែបន្តសរសើរតម្កើងដល់ព្រះអង្គ ដោយនូវភាសាថ្មីរបស់លោកអ្នក ដែលមកពីស្ថានសួគ៌ រហូតដល់លោកអ្នកមានអារម្មណ៍ថា មានការពេញលេញហើយ ក្នុងការបញ្ចេញនូវការសរសើរ ដោយនូវវិញ្ញាណរបស់លោកអ្នកនោះ) ។

៤. តើបន្ទាប់ទៀតគឺជាអ្វី?

ឥឡូវនេះ អារក្សវាកំពុងតែជ្រួលច្របល់ជាទីបំផុត ។ វាដឹងថា លោកអ្នកទើបតែនឹងបានទទួលនូវអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ វានឹងប្រាប់លោកអ្នកថា គ្មានអ្វីកើតឡើងទេ ។ អារក្សគឺជាអ្នកកុហក ។ លោកអ្នកអាចបញ្ជាក់ភស្តុតាងថា ឥឡូវនេះអញបានទទួលអំណោយទាន ជាភាសាដទៃ គឺជាភាសាដែលមកពីស្ថានសួគ៌ហើយ គឺនិយាយពាក្យនេះដោយខ្លាំងៗ ។ (លោកអ្នកទើបតែបានបញ្ជាក់ថា អារក្ស គឺជាអ្នកកុហក) ។

៥. ភាសានៃការសរសើរ និងអធិស្ឋាន

លោកអ្នកមានអំណាចចេស្ដា នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងភាសាដទៃដែលមកពីស្ថានសួគ៌ហើយ ។ នេះគឺជាភាសានៃការសរសើរដែលគ្មានកំណត់ ។ វាក៏ជាភាសានៃការអធិស្ឋាន ដែលគ្មានកំណត់ដែរ ។ នៅក្នុងភាពជាធម្មជាតិ យើងមិនអាចដឹងពីរបៀបអធិស្ឋានពីស្ថានការណ៍ដ៏ពិតនោះទេ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលដែលយើងអធិស្ឋានដោយនូវភាសាថ្មីដែលមកពីស្ថានសួគ៌របស់យើង នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏អធិស្ឋាន តាមរយៈវិញ្ញាណរបស់យើង គឺទៅតាមបំណងព្រះហឫទ័យដ៏គ្រប់លក្ខណ៍នៃព្រះវរបិតាផងដែរ ។ ដូច្នេះ រឿងរ៉ាវដែលមានពេញដោយអំណាចព្រះចេស្ដាបានកើតឡើង គឺនៅពេលដែលយើងអធិស្ឋានដោយព្រះវិញ្ញាណ ដែលនៅក្នុងភាសាថ្មីមកពីស្ថានសួគ៌របស់យើងនោះឯង ។ លោកអ្នកអាចអធិស្ឋានទៅតាមបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតា នៅក្នុងស្ថានការណ៍ណាមួយបាន ។

ព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៤:១៤

ព្រះគម្ពីររ៉ូម ៨:២៦-២៧

ចូរចំណាយពេលអធិស្ឋាន ដោយភាសាថ្មីដែលមកពីស្ថានសួគ៌របស់លោកអ្នក សម្រាប់ដល់ពួកអ្នកដែលមិនទាន់បានទទួលនូវសេចក្ដីសង្គ្រោះ នៅពេលឥឡូវនេះ។

៦. ការច្រៀងចម្រៀងខាងឯវិញ្ញាណ

ព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៤:១៥

នៅពេលដែលយើង "ច្រៀងចម្រៀងខាងឯវិញ្ញាណ" នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនត្រឹមតែប្រទានឱ្យយើង នូវពាក្យសម្ដីប៉ុណ្ណោះទេ គឺទ្រង់ថែមទាំងប្រទានឱ្យយើងរោហាឃ្លោងឃ្លាថែមទៀតផង ។ ចូរធ្វើការចំណាយពេលឥឡូវនេះ ដើម្បីចូលរួមនឹងសម្លេងរបស់លោកអ្នកជាមួយនឹងពួកទេវតា ដែលនៅស្ថានសួគ៌ ដែលកំពុងតែច្រៀងចម្រៀងសរសើរដល់ព្រះ នៅក្នុងសម្លេងភាសាថ្មី ដែលនៅស្ថានសួគ៌របស់លោកអ្នកនោះដែរ ។

៧. ការរស់នៅដោយវិញ្ញាណ

ព្រះគម្ពីរកាឡាទី ៥:២៥

ចូរចំណាយពេលអធិស្ឋាន សរសើរតម្កើង និងថ្វាយបង្គំដល់ព្រះ ដោយនូវភាសាថ្មីដែលនៅស្ថានសួគ៌ ដូចជាលោកអ្នកបានធ្វើដំណើរ នៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃដែរ ។ ក្រៅពីនេះ ចិត្តរបស់លោកអ្នកគឺបានបង្ហូរមកដូចជាទន្លេទឹករស់នោះដែរ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៧:៣៨

លោកអ្នកកំពុងតែរស់នៅ និងដើរដោយនូវព្រះវិញ្ញាណ ។ ឥឡូវនេះ លោកអ្នកបានបំពេញដោយនូវព្រះវិញ្ញាណ ព្រមទាំងបានបំពេញដោយនូវភាពក្លាហានរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ គឺឥឡូវហើយនេះលោកអ្នកបានឈើច្រត់ នៃអំណាចចេស្ដាជាឱណាមិស ឱណាម៉ែ របស់ព្រះ ។ លោកអ្នកនឹងមិនដូចពីមុនឡើយ ។

III. ការអធិស្ឋានដាក់ដៃលើ

ក. លោកម៉ូសេបានផ្ទេរវិញ្ញាណនៃប្រាជ្ញា ឱ្យទៅលោកយ៉ូស្វេ

ព្រះគម្ពីរចោទិយកថា ៣៤:៩

ខ. អំណោយទាន ដែលបានចែករំលែកទៅលោកធីម៉ូថេ ដោយការអធិស្ឋានដាក់ដៃលើ និងការថ្លែងទំនាយ

ព្រះគម្ពីរ ១ធីម៉ូថេ ៤:១៤

គ. លោកសាវ័កប៉ុល បានចែករំលែកអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១៩:៦

ឃ. ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានបំពេញព្រះរាជកិច្ចប្រោសឱ្យជា ដោយការអធិស្ឋានដាក់របស់ទ្រង់ពីលើ ។

១. អ្នកកើតរោគឃ្លង់

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបំផ្លាស់បំប្រែ ដោយនូវសេចក្ដីមេត្តាករុណា ។ ទ្រង់បានបំពេញព្រះរាជកិច្ចប្រោសឱ្យជា ដល់អ្នកកើតរោគឃ្លង់ ដោយបានអធិស្ឋានដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ទៅលើគាត់ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១:៤០-៤១

២. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបំពេញព្រះរាជកិច្ច ដល់កូនស្រីរបស់លោកយ៉ៃរ៉ុស ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ៥:៤១

បន្ទាប់ពីបានដោះអ្នក ដែលមិនជឿចេញហើយ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានចាប់លើកនាងឡើង ដោយព្រះហស្ត ហើយមានបន្ទូលថា "ចូររស់ឡើង" ។

៣. មនុស្សគថ្លង់

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ៧:៣២-៣៥

ទ្រង់បានដាក់ម្រាមដៃរបស់ទ្រង់ ទៅក្នុងត្រចៀករបស់គាត់ ។ បន្ទាប់មក ក៏បានពាល់អណ្តាតគាត់ ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានងើយមើលទៅស្ថានសួគ៌ រួចក៏មាន បន្ទូលថា "ចូរបើកឡើង!"

កំណត់ចំណាំៈ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនដែលបានប្រើពាក្យអធិស្ឋានវែង គឺនៅពេលដែលទ្រង់បានបំពេញព្រះរាជកិច្ចប្រោសឱ្យជានោះ ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ប្រើពាក្យបញ្ជាខ្លីៗ គឺទ្រង់មានបន្ទូលដោយមានអំណាច ។ យើងក៏ដូច្នោះដែរ គឺយើងនឹងបានឃើញលទ្ធផលច្រើនថែមទៀត ប្រសិនបើយើងធ្វើការឱ្យដូចជាព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើ ។

ហើយក៏ចូរចងចាំផងដែរថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូល ថា "ចូរចាំយាមហើយអធិស្ឋានចុះ" ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស១៣:៣៣

មានមនុស្សជាច្រើនបានបិទភ្នែក គឺនៅពេលដែលបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា ប្រហែលជាដោយសារទំនៀមទម្លាប់ ឬក៏ដោយសារតែពួកគេមានការខ្លាចថា ការនោះគឺមិនអាចកើតបានឡើយ។ ប្រសិនបើលោកម៉ាថាយ ម៉ាកុស និងយ៉ូហាន បានបិទភ្នែករបស់ពួកគេ ក្នុងគ្រប់ពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបំពេញព្រះរាជកិច្ចប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជា នោះនឹងគ្មានការធ្វើការអស្ចារ្យណាមួយ បានកត់ត្រាទុកនៅក្នុង "ដំណឹងល្អ" នោះឡើយ ។ ពួកគេអាចនឹងមានការបាត់បង់ពីគ្រប់អស់ទាំងការអស្ចារ្យ នៃការប្រោសឱ្យជាហើយ ។ យើងនៅតែបើកភ្នែករបស់យើងដដែលពីព្រោះ យើងកំពុងតែអនុវត្តដោយសេចក្តីជំនឿដោយសេចក្តីសង្ឃឹមថា នឹងមានការបើកសម្តែងពីការប្រោសឱ្យជានោះបាន ។ លោកអ្នកមិនអាចអនុវត្តបានដោយមានការសង្ស័យនោះទេ ហើយសេចក្តីជំនឿ គឺនៅពេលតែមួយនោះឯង ។ នៅពេលដែលយើងបានបំពេញការងារ ដោយសេចក្តីជំនឿដូចជាព្រះយេស៊ូវមានដែរ នោះយើងនឹងមានការពិសោធន៍ និងមានលទ្ធផលប្រសើរលើសទៅទៀត ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១៣:៣៣

៤. លោកសាវ័កប៉ុលនៅទីក្រុងម៉ាលេត

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ២៨:៧-៨

មុនពេលដែលលោកសាវ័កប៉ុល បានបំពេញការងារទៅដល់គេ នោះគាត់បានអធិស្ឋាន ។ បន្ទាប់មក គាត់ក៏បានអធិស្ឋានដាក់ដៃលើគេ ហើយគេក៏បានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជា ។ ហេតុអ្វីបានជាគាត់ត្រូវអធិស្ឋានជាទីមួយ? គឺប្រហែលជាគាត់បានអធិស្ឋាន ទូលសូមសម្រាប់ពាក្យសម្តីនៃចំណេះចេះស្ទាត់ ក្នុងការបំពេញការងារប្រោសឱ្យជាដល់មនុស្សនោះ ។ បន្ទាប់មក ក៏មានការស្តាប់បង្គាប់ចំពោះពាក្យសម្តីនៃចំណេះចេះស្ទាត់នោះ គាត់ក៏បានបំពេញការងារប្រោសឱ្យជាទៅដល់គេ ដោយការអធិស្ឋានដាក់ដៃលើនោះ ។ ព្រះយេស៊ូវ ឬក៏អស់ពួកអ្នកជឿដំបូង គឺមិនដែលបានបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា

ដោយការអធិស្ឋាន និងទូលសូមដល់ព្រះ ឱ្យមានការប្រោសឱ្យជាដល់មនុស្សនោះទេ ។

៥. យើងត្រូវតែ "ប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជា" ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ជាក់ការនេះ យ៉ាងច្បាស់ថា យើងគឺដូចជាពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ដែរ គឺត្រូវតែ "ប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជា" ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ១០:៨

៦. ការប្រោសឱ្យជាគឺជាការអធិស្ឋានដាក់ដៃលើ

យើងដឹងថា យើងមិនមែនកំពុងតែបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា ដោយអំណាច ឬសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើងទេ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ឥឡូវនេះយើងដឹងថា វាគឺជាការប្រោសឱ្យជា ដោយនូវអំណាចចេស្តារបស់ព្រះ ដែលមាននៅក្នុងយើងនោះឯង ។ យើងគឺដូចជាព្រះយេស៊ូវ គឺត្រូវតែនិយាយដោយនូវសិទ្ធិអំណាច ដោយការប្រើពាក្យពេចន៍ខ្លីៗ ជាពាក្យពេចន៍បញ្ជា គឺដូចជាយើងបានចុចកុងតាក់នៃសេចក្តីជំនឿ បើកនូវអំណាចនៃការប្រោសឱ្យជារបស់ព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធឱ្យបង្ហូរចូលមក ក្នុងរូបកាយរបស់ពួកគេនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១៦:១៨ខ

នៅពេលដែលយើងអធិស្ឋាន ដាក់ដៃលើអ្នកជម្ងឺ នោះយើងត្រូវតែបង្កើតនូវចំណុចនៃការទំនាក់ទំនងនេះ ។ វាគឺដូចជាខ្សែភ្លើងដ៏ក្តៅទាំងពីរ ដែលបានចូលមករួមគ្នា ដើម្បីឱ្យកម្លាំងភ្លើងនោះអាចបង្ហូរចេញមក ។ បន្ទាប់មក យើងក៏ចុចបើកកុងតាក់នៃសេចក្តីជំនឿ ហើយបញ្ចេញនូវពាក្យ ឌីណាមិស (ឌីណាម៉ៃ) គឺជាអំណាចចេស្តានៃការប្រោសឱ្យជារបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឱ្យបានបង្ហូរចូលមកក្នុងចំណែកនៃរូបកាយរបស់ពួកគេ ដែលគេត្រូវការការប្រោសឱ្យជានោះ ។

៧. ការធ្វើការងាររបស់ព្រះយេស៊ូវ

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១៤:១២

ព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺ "ត្រូវបានបង្គ្រប់ហើយ" ។ រីឯ "ការងារ" របស់យើងវិញ ក៏ត្រូវបានចាប់ផ្តើមឡើងដែរ ។ យើងគឺដូចជាព្រះយេស៊ូវ យើងត្រូវតែចាប់ផ្តើមបំពេញការងារ ដោយនូវសិទ្ធិអំណាច និងអំណាចចេស្តា ដែលមាននៅក្នុងយើង ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើការនេះហើយ គឺដែលទ្រង់ជាមនុស្សបានបំពេញដោយនូវអំណាចចេស្តា នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយ ។ ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវទ្រង់អាចធ្វើការនេះបាន យើងក៏អាច និងត្រូវតែធ្វើដោយមានការស្តាប់បង្គាប់ដល់ទ្រង់ ដោយនិយាយថា "ខ្ញុំក៏អាចធ្វើការនេះបានដែរ!"

សូមព្រះប្រទានពរដល់លោកអ្នក ហើយលោកអ្នកក៏ដែរនឹងមើលឃើញនូវការអស្ចារ្យកាន់តែច្រើនឡើងៗ ។

ក្រុមពិភាក្សា

១. ហេតុអ្វីបានជាយើងនឹងមិនអាចមើលឃើញ បន្ថែមទៀតនូវលទ្ធផល ក្នុងពេលដែលយើងបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា ប្រសិនបើប្រើពាក្យបញ្ជាខ្លីៗ ដែលបាននិយាយដោយសិទ្ធិអំណាចនោះ?

២. ក្នុងពេលអតីតកាល ប្រសិនបើលោកអ្នកបានអធិស្ឋានសម្រាប់ការងារប្រោសឱ្យជា ដោយបិទភ្នែករបស់លោកអ្នក នោះចូរចែកចាយពីហេតុផលរបស់អ្នក មូលហេតុអ្វីបានជាលោកអ្នកបានបិទភ្នែកនោះ ។

៣. តើលោកអ្នកគិតយ៉ាងដូចម្តេច ចំពោះប្រយោគជាបន្តបន្ទាប់: "ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនដែលបំពេញព្រះរាជកិច្ច នៃការប្រោសឱ្យជា ដោយការអធិស្ឋានទូលសូមដល់ព្រះឱ្យទ្រង់បានប្រោសមនុស្សឱ្យជា"?

ការសិក្សាដោយខ្លួនឯង

១. គោលបំណងអធិស្ឋាន និងច្រៀងបន្ថែមទៀតដោយនូវភាសារបស់អ្នកដែលមកពីស្ថានសួគ៌ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។ ប្រសិនបើលោកអ្នក មិនដែលធ្វើយ៉ាងដូច្នោះពីមុនមកទេ ចូរព្យាយាមច្រៀងចម្រៀងខាងឯវិញ្ញាណឥឡូវនេះ ។

២. ហេតុអ្វីបានជាការសំខាន់ ដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលឱ្យ "ចាំយាមហើយអធិស្ឋាន ... " (ម៉ាថាយ ២៦:៤១)?

៣. ចូរបង្កើតចំណុចមួយ នៅពេលលោកអ្នកអធិស្ឋាន និងបំពេញការងារប្រោសឱ្យជាដល់អ្នកណាម្នាក់នោះ ដើម្បីរក្សាភ្នែកលោកអ្នកឱ្យនៅតែបើកដដែល ។ ចូរសង្ឃឹមថាការបើកសម្តែងពីការប្រោសឱ្យជា នឹងកើតមានឡើង ។

ការប្រទានអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់ការប្រោសឱ្យជា

មេរៀនទី ៦: ការបំពេញការងារដោយនូវអំណាចចេស្តា

I. គោលដៅរបស់យើង

ខ្ញុំចង់បង្រៀនលោកអ្នក ឱ្យអនុវត្តនូវមធ្យោបាយទាំងឡាយក្នុងការបំពេញការងារ ដោយអំណាចចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនេះ ។ យើងត្រូវតែថ្វាយខ្លួនទាំងស្រុងទៅព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីឱ្យបានមានការស្រេកឃ្លានដល់ព្រះជាបន្ថែមទៀត និងស្វែងរកព្រះអង្គយ៉ាងអស់ពីដួងចិត្ត ។

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ៤:១១-១២

ដូច្នេះ ការងាររបស់ខ្ញុំគឺត្រូវតែជាឧបករណ៍ដល់អ្នកជឿគ្រប់រូប ដើម្បីធ្វើការងារ ក្នុងការបង្រៀនដល់អ្នកជឿគ្រប់រូបពីរបៀបដែលត្រូវធំពេញការងារប្រោសអ្នកឈឺឱ្យជា ដូចជាពួកគេបានធ្វើការថ្វាយព្រះយេស៊ូវដែរ ។

II. ការដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណ

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន យើងបានមើលឃើញថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺដែលទ្រង់បានបំពេញព្រះរាជកិច្ចប្រោសឱ្យជានោះឯង ។ នៅក្នុងស្រះបេតថេសដា មានមនុស្សជាច្រើនដែលត្រូវការការប្រោសឱ្យជា ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពេលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនោះ ទ្រង់បានទទួលការដឹកនាំជាមនុស្សជាតិសុទ្ធសាធ ។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើគ្រប់យ៉ាងតាមតែអ្វីដែលទ្រង់បានឃើញព្រះវរបិតាទ្រង់ធ្វើប៉ុណ្ណោះ ។ យើងក៏ដូច្នោះដែរ គឺត្រូវតែបានទទួលការដឹកនាំ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទៅដល់អស់អ្នកណាដែលយើងត្រូវតែបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ៥:១-៩

III. ការឆ្លើយតបទៅលើការអនុវត្តន៍

ជាបន្តបន្ទាប់គឺជាការឆ្លើយតបទៅលើការអនុវត្តន៍ ដើម្បីប្រើប្រាស់នូវការបំពេញការងារប្រោសអ្នកឈឺឱ្យជា:

ក. ពេលដែលមានលទ្ធភាព សាកាំងនឹងសំដៅទៅចំពោះមុខមនុស្ស ដែលបានចូលមកបំពេញការងារនោះ ។

ខ. សួរដល់ពួកគេ:

"តើដែលអ្នកកំពុងតែជឿនេះ បានទទួលអ្វីមកពីព្រះ?" ជំនួសឱ្យនូវការសួរដល់ពួកគេនេះ តើអ្វីទៅដែលខុស លោកអ្នកក៏កំពុងតែសួរនូវសំណួរតាមមធ្យោបាយរបៀបនោះថា តើនឹងបានទទួលអ្វី ដើម្បីបញ្ជាក់ពីសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ៩:២២ខ

គ. យ៉ាងហោចណាស់ក៏ត្រូវមានចម្លើយដែរ

ការទទួលខុសត្រូវរបស់លោកអ្នកគួរតែជា: "នោះគឺជាការងាយស្រួលសម្រាប់ព្រះ!" ចំពោះព្រះ គឺទ្រង់អាចធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់បាន ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ១៩:២៦

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ៩:២៣

ឃ. ការអធិស្ឋានដាក់លើពួកគេ

ពួកអ្នកជំនាន់មុននិយាយថា ត្រូវដាក់លើក្បាល ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានដាក់ព្រះហស្តកន្លែងណាដែលត្រូវការប្រោសឱ្យជាវិញ ។ចូរបញ្ចេញនូវអំណាចចេស្តានៃការប្រោសឱ្យជារបស់ព្រះដែលមាននៅក្នុងលោកអ្នក សំដៅទៅលើផ្នែកនៃរូបកាយរបស់ពួកគេ ដែលត្រូវការប្រោសឱ្យជានោះ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១៦:១៧ក,១៨ខ

ង. ការស្រមើស្រមៃ

ការស្រមើស្រមៃគឺជាផ្នែកពិសេសនៃរូបកាយ ដែលត្រូវការការប្រោសឱ្យជា ការទទួលនូវអំណាចចេស្តានៃការប្រោសឱ្យជារបស់ព្រះ ដែលបានបង្ហូរចូលទៅក្នុងការស្រមើស្រមៃនោះ ។ ចូរនិយាយដោយអង់អាច និងដោយនូវសិទ្ធិអំណាចដូចជាព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើដែរ ។ ចូរសង្ឃឹមថា នឹងមានការបើកសម្តែងពីការប្រោសឱ្យជានោះ នៅក្នុងរូបកាយរបស់ពួកគេ ។ សេចក្តីជំនឿគឺជាកុងតាក់សម្រាប់បញ្ចេញនូវអំណាចចេស្តារបស់ព្រះឱ្យហូរមក ។ ចូរដឹងថា "ព្រះទ្រង់ធ្វើការជាមួយលោកអ្នក" ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១៦:២០

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ៣:២០

ច. ការបង្ហាញពីភាពអង់អាចនៃសេចក្តីជំនឿ

ចូរសួរពួកគេនិងពិនិត្យរូបកាយរបស់ពួកគេ ឬក៏អ្វីដែលពួកគេមិនអាចធ្វើបានពីមុនមក ។ ប្រសិនបើមានជម្ងឺក ចូរសុំឱ្យពួកគេកម្រើកករបស់គេ ឬក៏បត់ចុះឡើង ហើយពិនិត្យមើលពួកគេម្តងទៀត ។ ប្រសិនបើពួកគេឈឺស្មា ចូរសុំឱ្យពួកគេធ្វើចលនាស្មារបស់គេជាដើម ។ ល ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ាកុប២:២៦

សេចក្តីជំនឿ បើគ្មានការប្រព្រឹត្តតាម នោះឈ្មោះថាស្លាប់ហើយ ។ សេចក្តីជំនឿគឺតែងតែមានការប្រព្រឹត្តជានិច្ច ។

ឆ. ចូរសួរជាប្រញាប់ថាៈ "តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះការឈឺចាប់នោះ?"

តាមការសួរថា "តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះការឈឺចាប់នោះ?" ឬតើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះរោគសញ្ញា ដែលមាននៅក្នុងរូបកាយរបស់ពួកគេនោះ លោកអ្នកកំពុងតែធ្វើការប្រកាស់ពីជំនឿរបស់ខ្លួនយ៉ាងអង់អាច ដោយដឹងថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា ប្រសិនបើយើង "អធិស្ឋានដាក់ដៃលើអ្នកជម្ងឺ នោះពួកគេនឹងត្រូវមានការគ្រប់បាំង" ។

ជ. ចូរសួរសំណួរបន្ទាប់ៈ "តើអ្នកណាបានធ្វើការនោះសម្រាប់អ្នក?"

ព្រះយេស៊ូវ! ក្នុងមួយរំពេចភ្លាមនោះ លោកអ្នកចង់ឱ្យពួកគេថ្វាយទៅព្រះយេស៊ូវថា គឺមិនមែនជាលោកអ្នកផ្ទាល់ទេដែលបានធ្វើការនេះ គឺត្រូវតែថ្វាយសិរីល្អទៅព្រះសម្រាប់ការបើកសម្តែងពីការប្រោសឱ្យជារបស់ពួកគេនោះ ។

IV. សំណូមពរអនុវត្តបន្ថែមទៀត

ក. ការចាក់ប្រេងតាំងភ្លាម១

មានមធ្យោបាយជាច្រើន ក្នុងការបំពេញការងារប្រោសឱ្យជានេះ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ការអធិស្ឋានដាក់ដៃលើគឺជាការចាំបាច់បំផុត ដែលគេបានប្រើធ្វើជារូបមន្តនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ។ ពេលដែលយើងបានស្តាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះ

ទ្រង់នឹងបើកសម្តែងពីរបៀប ដែលយើងត្រូវបំពេញការងារទៅតាមពេលដែលត្រូវបានប្រទានមកឱ្យធ្វើ ។

រីឯការអធិស្ឋានដាក់ដៃលើ គឺដូចជាការចាក់ដោយប្រេង ការប្រើកន្សែងដៃ ឬក៏ប្រើកំណាត់សំពត់ដទៃទៀត គឺជាការផ្តល់ឱ្យនូវចំណុចនៃការទាក់ទង ដែលអាចបញ្ចេញទៅដោយមានសេចក្តីជំនឿ ។ នោះគឺជាការរួបរួមគ្នា ដោយមានការចាក់ប្រេងតាំងភ្លាម១ ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់កំពុងតែបានបង្រៀន ប៉ុន្តែក៏មានការចាក់ប្រេងតាំងភ្លាម១នោះ ក៏បានមានការផ្លាស់ប្តូរក្នុងមួយរំពេចដែរ "អំណាចចេស្តារបស់ព្រះ គឺមានវត្តមានក្នុងការប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជាដែរ" ។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានឈប់បង្រៀន ក៏ចាប់ផ្តើមបំពេញព្រះរាជកិច្ចប្រោសឱ្យជាវិញ ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ៥:១៧

ខ. ការបំពេញការងារទៅកាន់មនុស្សជាច្រើន

នៅពេលដែលមានមនុស្សជាច្រើន បានចេញទៅបំពេញការងារ ហើយក៏មានការចាក់ប្រេងតាំងក្នុងការប្រោសឱ្យជាមានកម្លាំងដ៏ខ្លាំងក្លាបំផុត ជាធម្មតា វាគឺជាការដ៏ប្រសើរបំផុតក្នុងការធ្វើចលនាយ៉ាងលឿននោះ គឺជាលទ្ធភាពដោយគ្មានការចំណាយពេលស្តាប់នូវសេចក្តីត្រូវការពិសេសនោះ ។ មនុស្សអាចព្យាយាមបញ្ឈប់លោកអ្នក ឱ្យមានការប្រុងប្រយ័ត្នបន្ថែមទៀតដោយខ្លួនគេនោះ ។ ពួកគេអាចធ្វើការនេះបាន ពីព្រោះពួកគេមានអារម្មណ៍ថា ករណីពួកគេគឺលំបាកជាងអ្នកដទៃទៀត ដូច្នេះហើយ នឹងចំពេលបន្ថែមទៀតសម្រាប់ព្រះ ប៉ុន្តែ នេះគឺជាភស្តុតាងបញ្ជាក់ទៅលើពួកអ្នកមិនជឿ ឬក៏មានជាមោទនភាពជាដើម ។ កុំអនុញ្ញាតឱ្យដល់មនុស្សណានឹងបង្ខូតសេចក្តីជំនឿរបស់លោកអ្នកបានឡើយ ឬក៏បង្ក្រាបនូវការចាក់ប្រេងតាំងភ្លាម១ដ៏មានកម្លាំង នោះបានដែរ ។ កុំអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេបញ្ឈប់លោកអ្នកឡើយ ។ ចូរធ្វើចលនាដោយនូវការចាក់ប្រេងតាំង ដែលមានពេញដោយអំណាចចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ព្រមទាំងអធិស្ឋានដាក់ដៃលើមនុស្សជាច្រើន តាមលទ្ធភាពនៅក្នុងដ៏ខ្លី គឺកំឡុងពេលដែលលោកអ្នកកំពុងតែមានកម្លាំង ក្នុងការចាក់ប្រេងតាំងនៃការប្រោសឱ្យជានេះចុះ ។

គ. ចូរបញ្ចេញនូវសេចក្តីជំនឿរបស់លោកអ្នក

នៅពេលដែលលោកអ្នកបានអធិស្ឋានដាក់ដៃលើអ្នកជម្ងឺនោះចូរបញ្ចេញនូវសេចក្តីជំនឿរបស់លោកអ្នកសម្រាប់ពួកគេក្នុងការប្រោសឱ្យជានោះផង គឺមិនមែនសម្រាប់ពួកគេឱ្យទៅនៅក្រោមអំណាច ឬក៏ឱ្យបានទៅជាសេចក្តីខ្ជិលច្រអូសខាងឯវិញ្ញាណនោះឡើយ ។

មនុស្សអាចត្រូវបានជាអ្នកខ្ជិលច្រអូសខាងឯវិញ្ញាណបាន ហើយក៏មានការទម្លាក់ខ្លួនចុះទៅលើកម្រាល គឺនៅក្រោមអំណាចចេស្តារបស់ព្រះ ហើយក៏នៅតែមិនទាន់បានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជា ។ រីឯអ្នកដទៃទៀតប្រហែលជាបានទទួលជាដោយមិនបានដួលចុះទៅលើកម្រាល គឺនៅក្រោមអំណាចចេស្តារបស់ព្រះនោះ ។ មានអ្នកខ្លះគឺទើបទេនឹងស្វែងរកនូវបទពិសោធន៍ចំពោះការខ្ជិលច្រអូសខាងឯវិញ្ញាណ ហើយគឺជាអ្វីដែលពួកគេនឹងបានទទួលនោះ ។

លោកអ្នកត្រូវតែបញ្ចេញនូវសេចក្តីជំនឿរបស់លោកអ្នកសម្រាប់មនុស្សដែលនឹងត្រូវបានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជា ។

V.ចន្លោះបាយផ្សេងៗក្នុងការបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា

ក. ពួកចាស់ទុំដែលបានទទួលនូវការចាក់ប្រេងតាំងឱ្យ

ប្រេងគឺជាតំណាងឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយការអធិស្ឋានដោយជំនឿនោះ នឹងជួយអ្នកឈឺឱ្យបានសង្គ្រោះ ។ ប្រេងគឺជាចំណុចនៃការទាក់ទង ។ រូបមន្តនៃការប្រោសឱ្យជានេះ គឺជាការពិសេសដែលបានប្រើប្រាស់ដោយពួកចាស់ទុំ នៃពួកជំនុំ គឺនៅពេលដែលពួកគេត្រូវបានហៅមកឱ្យធ្វើការនោះ។ ការនេះគឺបានលេចមក ឱ្យបានជារូបមន្តដែលមានប្រសិទ្ធិភាពក្នុងការប្រោសឱ្យជា គឺនៅពេលដែលអំពើបាបបានបើកទ្វារឡើងសម្រាប់សាតាំងឱ្យបានប្រយុទ្ធប្រឆាំង ជាមួយនឹងការមានជម្ងឺនោះឯង ។ ប្រសិនបើអំពើបាបដែលបានបណ្តាលឡើងឱ្យមានការសារភាពនូវអំពើបាបនោះទៅព្រះ គឺបានត្រូវតម្រូវឱ្យធ្វើដើម្បីឱ្យមានការប្រោសឱ្យជា ដល់អ្នកដែលបានទទួលនោះ ។ ប្រេងគឺជាចំណុចមួយនៃការទាក់ទង ហើយក៏ជាតំណាងឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែ វាគឺជាសេចក្តីជំនឿដែលបានទទួលនូវការបើកសម្តែង នៃការប្រោសឱ្យជារបស់ពួកគេនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ាកុប ៥:១៤-១៦

ពួកសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺមានឱកាសនឹងបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា ដោយមនុស្សដែលបានចាក់ប្រេងតាំងឱ្យ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ៦:១៣

ការដើរតាមនូវការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជួនកាលព្រះវិញ្ញាណបានដឹកនាំខ្ញុំឱ្យប្រើប្រេង ប៉ុន្តែជានិច្ចកាលទៅទៀតនោះ ខ្ញុំបានបំពេញការងារដោយការអធិស្ឋានដាក់ដៃលើវិញ ។

ខ. ការប្រើកន្សែងដៃ

ការប្រើកំណាត់សំពត់ក្នុងការចាក់ប្រេងតាំង គឺសំដៅទៅលើតែគ្រាសញ្ញាថ្មីម្តងទេ ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ១៩:១១-១២

អំណាចចេស្តានៃការប្រោសឱ្យជា របស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាការបញ្ជូនចេញពីរូបកាយរបស់លោកសាវ័កប៉ុលទៅកាន់កន្សែងដៃ ឬក៏កំណាត់សំពត់ជាដើម ។ ជម្ងឺដែលត្រូវបានព្យាបាល គឺដែលវិញ្ញាណអាក្រក់ត្រូវចាកចេញពួកគេនោះឯង ។ សេចក្តីជំនឿគឺបានបញ្ចេញនូវអំណាច គឺដែលមនុស្សបានអធិស្ឋាន បាននាំយកវា ឬក៏បានទទួលវានោះឯង។ វាគឺជាការប្រព្រឹត្តនៃសេចក្តីជំនឿ ដែលព្រះទ្រង់មានព្រះទ័យស្មោះត្រង់ ។ ការប្រោសឱ្យជាគឺតាមរយៈការចាក់ប្រេងតាំងឱ្យ និងបានចាក់ប្រេងទៅតាមកំណាត់សំពត់ គឺដែលព្រះគម្ពីរបានចែងមក និងមាននៅរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

វាគឺជាផ្លូវកំណត់ចំពោះការបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា ជាលក្ខណៈបុគ្គលនៅចន្លោះកាលនោះ ។ ពួកគេគឺមិនត្រូវបានបង្កើតមកឱ្យស្វែងរកកម្រៃជាគ្រឿងបំភាន់នោះឡើយ ។ យើងក៏មិនធ្លាប់ត្រូវបានធ្វើឱ្យខូច មកពីអំណាចចេស្តារបស់ព្រះនោះឡើយ ។

VI. ពាក្យដែលយើងត្រូវនិយាយ

សេចក្តីជំនឿគឺត្រូវបានកំណត់ ឬក៏ត្រូវបានបញ្ចេញដោយពាក្យដែលយើងត្រូវនិយាយ ។ យើងបានសិក្សាពីសេចក្តីជំនឿនោះ គឺជាការចុចកុងតាក់បើកឱ្យអំណាចចេស្តានៃការប្រោសឱ្យជា ឌីណាមិស របស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឱ្យបានបង្ហូរមក ។ យើងក៏សិក្សាពីសេចក្តីជំនឿនោះដែរគឺដែលតែងតែ

និយាយដោយពាក្យ ដែលមានពេញដោយសេចក្តីជំនឿនោះ ។ យើងបានឃើញនូវគំរូរបស់ស្ត្រីម្នាក់ ដែលមានបញ្ហាធ្លាក់ឈាម គឺនាងបាននិយាយដោយសេចក្តីជំនឿរបស់នាង គឺនាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងត្រូវបានប្រោសឱ្យជា" ។

មានពាក្យដែលមានពេញដោយសេចក្តីជំនឿ ចំនួនបួនប្រភេទ ដែលយើងត្រូវតែនិយាយបន្ថែម ទៅលើការប្រកាសពីការទទួលនូវសេចក្តីជំនឿជាវិជ្ជមាន ចំនួនបួនប្រភេទនេះ ។ អំណាចចេស្តានៃការប្រោសឱ្យជារបស់ព្រះ គឺត្រូវបានបញ្ចេញនៅពេលដែលយើង:

ក. និយាយដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ

ខ. បញ្ជាវិញ្ញាណអាក្រក់ ពិការភាព ឱ្យចេញទៅ

គ.និយាយដោយបង្កើតនូវការអស្ចារ្យ

ឃ. និយាយពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

VII. ការនិយាយនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។

តើមានសេចក្តីសំខាន់ពិសេសណាមួយ ក្នុងការនិយាយដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវឬទេ? តើមានអំណាចចេស្តាពិតប្រាកដ ក្នុងការនិយាយដោយនូវព្រះនាមនោះឬទេ? អត្ថន័យនៃព្រះនាម "ព្រះយេស៊ូវ" គឺជាសេចក្តីអធិស្ឋានដ៏ពិតប្រាកដថា "ព្រះទ្រង់បានជួយសង្គ្រោះយើង" ឬមានប្រយោគមួយថា "ព្រះយេហូវ៉ាគឺជាសេចក្តីសង្គ្រោះ" ។ ក៏មានពាក្យដែលរឹតតែជ្រៅជាងនោះទៅទៀត គឺជាអំណាចចេស្តាក្នុងការនិយាយពីព្រះនាមព្រះយេស៊ូវនោះឯង ។

ក.សិទ្ធិអំណាចនៅក្នុងព្រះនាម

តើសិទ្ធិអំណាចអ្វីទៅ ដែលមាននៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ?

គឺគ្រប់ទាំងអំណាចដែលនៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដី ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ២៨:១៨

ខ.ជាព្រះនាមលើអស់ទាំងនាមផង

ព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះនាមខ្ពស់លើសអស់គ្រប់ទាំងនាមផង ។

ព្រះគម្ពីរភីលីព ២:១០-១១

គ្រប់ទាំងជម្ងឺ និងជម្ងឺរោគា សុទ្ធតែមានឈ្មោះ ។ ដូចជាជម្ងឺមហារីក ជម្ងឺសន្លាក់ដៃជើង ជម្ងឺអេដស៍ និងជម្ងឺរោគស្លាប់អវយវៈខាងផ្នែកស្មារតី ទាំងនោះគឺសុទ្ធតែជាឈ្មោះ ។ រីឯព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ គឺជានាមខ្ពស់លើសអស់ទាំងនាមនៃជម្ងឺទាំងអស់នេះ និងជម្ងឺរោគាផ្សេងៗទៀតផង ហើយពួកគេត្រូវតែក្រាបចុះ ដូច្នេះ ដែលយើងជឿគឺត្រូវតែនិយាយថា "ព្រះយេស៊ូវ!" ។

គ. ការប្រោសឱ្យជាតាមរយៈព្រះនាមរបស់ទ្រង់

គ្រីស្ទានដំបូងបាននិយាយពីការប្រោសឱ្យជា ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។ ចូរប្រឹក្សាគ្នាម្តងទៀតពីគំរូរបស់លោកសាវ័កពេត្រុស និងយ៉ូហាន គឺនៅពេលដែលពួកគេបានប្រោសបុរសម្នាក់ឱ្យជាពីរោគពិការភាពតាំងពីនៅក្នុងផ្ទៃម្តាយគាត់មក ។ ពួកគេបានធ្វើការនេះដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៣:៤

ឃ. សេចក្តីជំនឿដោយនូវព្រះនាមរបស់ទ្រង់

លោកសាវ័កពេត្រុសនៅក្រោមការចាក់ប្រេងតាំង ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានប្រាប់យើងអំពីការនេះតាមរយៈ

សេចក្តីជំនឿដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវថា បុរសម្នាក់ត្រូវបានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជា ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៣:១៦

ង. ការគម្រាមសម្លុតដល់អ្នកប្រើព្រះនាមរបស់ទ្រង់

ជាលទ្ធផលនៃការប្រោសឱ្យជានេះ លោកសាវ័កពេត្រុស និងយ៉ូហានត្រូវបានចាប់ខ្លួន យកទៅចូលក្នុងគុកអស់ពេលមួយយប់ ហើយបានទទួលនូវការគម្រាមសម្លុតដោយអ្នកដឹកនាំសាសនា បាននិយាយថា ពួកគេមិនត្រូវនិយាយពីព្រះនាមព្រះយេស៊ូវនេះឡើយ ។ ពួកអ្នកដឹកនាំសាសនាបានទទួលស្គាល់នូវអំណាចចេស្តានៃព្រះនាមព្រះយេស៊ូវនេះ ។

លោកសាវ័កពេត្រុស ក៏បានឆ្លើយទៅកាន់ពួកគេនូវសំណួរពីការប្រោសឱ្យជាដល់មនុស្សពិការនោះ ដោយនិយាយថា:

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ ៤:១០ ។

ច. ទីសម្គាល់និងការអស្ចារ្យដោយនូវព្រះនាមទ្រង់

នៅពេលដែលលោកសាវ័កពេត្រុស និងយ៉ូហានបានត្រឡប់ទៅឯពួកបណ្តាជនរបស់ពួកគេ ក៏បានរាយការណ៍ពីអ្វីដែលបានកើតឡើង ហើយពួកគេក៏បានឡើងសម្លេងទាំងអស់គ្នាអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះ ។ ពួកគេបានបញ្ចប់ការអធិស្ឋាននេះជាមួយនឹងសំណូមពរសម្រាប់ទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យបន្ថែមទៀត ដើម្បីឱ្យបានធ្វើសម្រេចតាមរយៈព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។

ព្រះគម្ពីរកិច្ចការ៤:២៩-៣១

ឆ. ចូរធ្វើការគ្រប់យ៉ាងដោយនូវព្រះនាមទ្រង់

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរកូល៉ុស យើងបានទទួលនូវការបង្រៀនឱ្យធ្វើការគ្រប់យ៉ាង ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។

ព្រះគម្ពីរកូល៉ុស ៣:១៧

ជ. ចូរជឿលើព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១៦:១៧-១៨

គ្មានការដាក់វណ្ណយុត្តិនៅក្នុងភាសាក្រិកដើមទេ។ យើងអាចគ្រាន់តែអានដោយត្រឹមត្រូវ នូវអត្ថបទជាបន្តបន្ទាប់តទៅខាងក្រោមនេះ:

ទីសម្គាល់ទាំងនេះនឹងជាប់តាម អស់អ្នកដែលជឿលើព្រះនាមរបស់ខ្ញុំ:

១. ពួកគេនឹងដេញពពួកវិញ្ញាណអាក្រក់បាន ។

២. ពួកគេនឹងនិយាយភាសាថ្មី ។

៣. ពួកគេនឹងអាចចាប់កាន់ពស់ (អារក្ស) បាន ។

៤. ប្រសិនបើពួកគេបានផឹកអ្វីពុលដែលត្រូវស្លាប់ នោះនឹងមិនត្រូវធ្វើឱ្យពួកគេមានការឈឺចាប់ឡើយ ។

៥. ពួកគេនឹងអធិស្ឋានដាក់ដៃលើអ្នកជម្ងឺ នោះពួកគេនឹងបានទទួលនូវការក្រុបបាំង ។

មានសិទ្ធិអំណាចនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនាមលើអស់ទាំងនាមផង ។ ពួកគ្រីស្ទានដំបូងបាននិយាយពីការប្រោសឱ្យជាដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ ។ សូម្បីតែមានការគម្រាមសម្លាប់ក៏ដោយ ក៏លោកសាវ័កពេត្រុស បានមានសេចក្តីក្លាហាននឹសម្តែងពីការប្រោសឱ្យជានោះ បានកើតមកដោយសារព្រះនាមព្រះយេស៊ូវដែរ ។

VII. ការបញ្ចាពពួកវិញ្ញាណអាក្រក់ឱ្យចេញទៅ ។

ក.ព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវ

មានការងារប្រោសឱ្យជាជាច្រើនរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺជាការងារដ៏ពេញលក្ខណៈ ដោយការបណ្ដេញពពួកវិញ្ញាណអាក្រក់ ។ សូម្បីតែសម័យសព្វថ្ងៃនេះក៏ដោយ ក៏មានមនុស្សជាច្រើនបានទទួលការរំដោះចេញពីជម្ងឺ និងពីជម្ងឺរោគា ទៅលើពួកវិញ្ញាណទាំងនោះ ដែលបានចាត់ចែងឱ្យធ្វើ ដោយខ្មាំងសត្រូវដែលវាមកប្រយោជន៍នឹងលួច សម្លាប់ និងបំផ្លាញ ។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរលូកា យើងបានអានពីស្ត្រីម្នាក់ដែលមានវិញ្ញាណអាក្រក់គឺជាអារក្សបានចង ដោយវិញ្ញាណពិការភាព ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ១៣:១១-១៣,១៦

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់ ពីវិញ្ញាណនៃជម្ងឺនេះគឺជាចំណងរបស់សាតាំង ។

ពាក្យ "ពិការភាព" មានន័យថា ជម្ងឺ ឬភាពកម្សោយ ឬក៏ជាជម្ងឺរោគា ។ វិញ្ញាណពិការភាពគឺជាការបញ្ជាក់ពីវិញ្ញាណនៃជម្ងឺ ឬជាភាពកម្សោយ ។ វាអាចបានជាប្រភេទនៃជម្ងឺណាមួយ ។

ខ. រោគដែលមើលមិនជា

ចំពោះព្រះគឺគ្មានរោគដែលមើលមិនជា នោះសោះឡើយ។ ស្ទើរតែគ្រប់ជម្ងឺទាំងអស់ ដែលលោកវេជ្ជបណ្ឌិតបានពណ៌នាថាមាន "រោគដែលមើលមិនជា" គឺត្រូវបានបណ្ដាលឡើងដោយពពួកវិញ្ញាណអាក្រក់ ដែលជាវិញ្ញាណពិការភាពនោះឯង ។ នៅក្នុងការបំពេញការងារទៅលើការទាំងនេះ គឺយើងអាចទាំងនិយាយទៅកាន់ពពួកវិញ្ញាណពិការភាពផង ទាំងហៅពួកវាទៅតាមមុខងារនៃវិញ្ញាណនោះ ឬក៏ជាឈ្មោះនៃជម្ងឺរោគាពិសេសនោះឯង ។ ឧទាហរណ៍ យើងនិយាយទៅកាន់ពួកវិញ្ញាណនៃជម្ងឺអេដស៍ ជម្ងឺមហារីក ជម្ងឺគោលិកាស ឬជម្ងឺសន្លាក់ដៃជើងជាដើម ។ សរុបសេចក្ដីមក នៅក្នុងបញ្ជីជម្ងឺទាំងនេះ ដែលជាធម្មតាគឺបណ្ដាលមកពីវិញ្ញាណពិការភាពដែលមានជាបន្តបន្ទាប់តទៅនេះ:

១. ជម្ងឺអេដស៍

អាការរោគទាំងអស់ត្រូវតែចាកចេញទៅ និងប្រព័ន្ធដែលស៊ាំនឹងមេរោគ បានត្រូវធ្វើសារជាថ្មីឡើងវិញ ។

២. ជាតិស្រា ជាតិថ្នាំជក់ ជាតិថ្នាំញៀន ការធ្វើឱ្យញៀនទាំងនេះ គឺអាចត្រូវបានបណ្ដាលឡើងដោយពពួកវិញ្ញាណអាក្រក់ និងត្រូវបានបញ្ជាឱ្យចេញទៅ ។

៣. ការប្រតិកម្ម

៤. ជម្ងឺសន្លាក់ដៃជើង

ចូរបញ្ជាដល់វិញ្ញាណនៃជម្ងឺសន្លាក់ដៃជើង ឱ្យចេញទៅ! ការលើកទឹកចិត្តដល់មនុស្សដែលធ្វើសកម្មភាព ។

៥. ជម្ងឺហឺត

៦. ជម្ងឺខ្វាក់

៧. ជម្ងឺមហារីក

ចូរស្ដាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងដើរតាមទិសដៅរបស់ផងទ្រង់ ។

៨. ជម្ងឺខូចខួរក្បាល ឬសតិអារម្មណ៍

៩. ជម្ងឺថ្លង់គ

១០. ជម្ងឺក្រៀមក្រមចិត្ត (មួរម៉ៅ)

១១. ជម្ងឺទឹកនោមផ្អែម

១២. ជម្ងឺឆ្អួតជ្រូក

១៣. ជម្ងឺឆ្លង (ដំបៅក្លាយ)

១៤. រោគវិកលចរិត

១៥. ជម្ងឺឃ្លង់

១៦. រោគកោសិកាឈាមស

១៧. រោគសើរស្បែក

១៨. ជម្ងឺរលាក់សាច់ដុំ

១៩. ជម្ងឺពកសាច់ដុំ

២០. ជម្ងឺខ្វះសាច់ដុំ

២១. ជម្ងឺឈឺចុកចាប់

២២. ជម្ងឺស្លាប់អវយវៈ

២៣. ជម្ងឺរឹងសាច់ដុំ

២៤. ជម្ងឺពកសាច់

គ្រប់ទីកន្លែងដែលលោកអ្នកទៅ នោះលោកអ្នកនឹងមើលឃើញការអស្ចារ្យ ការអស្ចារ្យជាច្រើនឡើងច្រើនឡើង ។ សូមឱ្យព្រះទ្រង់ប្រទានពរ ទៅតាមការស្ដាប់បង្គាប់របស់លោកអ្នក។

ក្រុមពិភាក្សា

១. តើលោកអ្នកគិតយ៉ាងណាអំពីការជាប់ទាក់ទងគ្នា រវាង "វិញ្ញាណពិការភាព" និង "វិញ្ញាណនៃសេចក្ដីកម្សោយ"?

២. ចូរចែកចាយពីគំរូរបស់ពេលវេលា គឺនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានដឹកនាំលោកអ្នក ឱ្យបានទៅជាមនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍ ដើម្បីបំពេញការងារប្រោសឱ្យជានោះ ។

៣. ចូរពិភាក្សាពីអត្ថន័យនៃពាក្យ "ព្រះយេស៊ូវ" និងអំណាចចេស្ដា ដោយការនិយាយពីព្រះនាមនោះ ។

ការសិក្សាដោយខ្លួនឯង

១. គ្រប់ទាំងសិទ្ធិអំណាចគឺនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវៈ គឺគ្រប់សិទ្ធិអំណាចទាំងនៅស្ថានសួគ៌ និងនៅផែនដី ។ ចូរធ្វើការជញ្ជឹងគិតទៅលើចំណេះចេះស្ទាត់នោះ ។ តើធ្វើដូចម្ដេច ឬគួរតែធ្វើដូចម្ដេច ឱ្យវាចែករំលែកអំណាចមកលោកអ្នកបាន?

២. ចូរចងចាំថា ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះនាមលើអស់ទាំងជម្ងឺរោគា ឬអ្នកមានជម្ងឺ ហើយមានជម្ងឺ និងអ្នកមានជម្ងឺរោគាទាំងនោះ ត្រូវតែក្រាបចុះ នៅពេលដែលមានសេចក្ដីជំនឿ គឺត្រូវតែនិយាយថា "ឱព្រះយេស៊ូវអើយ!" ចូរចងចាំនៅពេលដែលលោកអ្នក កំពុងបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវនោះគឺខ្ពស់លើសអស់ទាំងអ្វីៗ ដែលគេត្រូវការប្រោសឱ្យជានោះទៅទៀត ។

៣. ពេលដែលលោកអ្នកកំពុងតែបំពេញការងារ ប្រោសឱ្យជាទៅកាន់អ្នកណាម្នាក់ ដែលបញ្ជាក់ពីការប្រោសឱ្យជានោះ ។ ចូរនិយាយដោយអង់អាច និងដោយនូវសិទ្ធិអំណាច ដូចជាព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើរួចមកហើយ ។

ការប្រទានអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់ការប្រោសឱ្យជា

មេរៀនទី ៧: ការបំពេញការងារ តាមរយៈសកម្មភាពអធិស្ឋាន

I. ចំណែករបស់យើង

យើងបានសិក្សារៀនសូត្រ នៅក្នុងមេរៀនដំបូងមកហើយ នោះគឺជាការសំខាន់ដើម្បីឱ្យបានយល់ដឹង ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ក្នុងការបើកសម្តែងចំពោះការប្រោសអ្នកជម្ងឺឱ្យជា នោះសេចក្តីជំនឿគឺជាកុងតាក់ និងជាការបញ្ចេញនូវសេចក្តីជំនឿរបស់យើង ការអធិស្ឋានដាក់ដៃលើ និងចំណុចនៃការទាក់ទងផ្សេងៗ ។ ចូរឱ្យភ្នែករបស់លោកអ្នកនៅតែបើកដដែល ។ យើងមិនត្រូវទូលសូមដល់ព្រះឱ្យធ្វើការនោះទេ ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបំពេញការងាររបស់ទ្រង់ និងបានបញ្ជាយើងរួចទៅហើយ ឱ្យធ្វើការងារដូចជាទ្រង់បានធ្វើរួចមកហើយ ។ ចូរនិយាយពាក្យដែលពេញដោយសេចក្តីជំនឿជាមួយនឹងសិទ្ធិអំណាច ដូចជាព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើដែរ ។

ក. ការចងនិងការស្រាយ

នៅក្នុងការទាក់ទងជាមួយនឹងវិញ្ញាណពិការភាព នោះយើងបានប្រទានមកទាំងសិទ្ធិអំណាច និងទាំងការបង្រៀនសម្រាប់ការបំពេញការងារដោយមានប្រសិទ្ធិភាព ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ១៦:៩

១. ការចង

ការចងគឺមានន័យថា បង្ខំ ធ្វើឱ្យតឹង ឬកំណត់នូវលទ្ធភាពឱ្យធ្វើ ។ ឧទាហរណ៍: "អញចងឯងសាតាំងដែលនៅលើខ្លួនមនុស្សនេះ ..." ចូរនិយាយទៅកាន់វិញ្ញាណនៃជម្ងឺមហារីកថា "អញចងឯងវិញ្ញាណនៃជម្ងឺមហារីក... អញបញ្ជាឯង ឱ្យចេញទៅដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ" ។

២. ការស្រាយ

ការស្រាយគឺមានន័យថា រំដោះមនុស្សចេញពីចំណងនៃជម្ងឺរោគា ។

ព្រះគម្ពីរលូកា ១៣:១២ខ

៣. ជម្ងឺខ្វាក់

ភ្នែកក៏អាចត្រូវបានកែជាថ្មីឡើងវិញឱ្យភ្លឺ គឺដូចជាព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើដែរ ។

៤. រោគស្លាប់អវយវៈខាងផ្នែកខួរក្បាល

ពួកគេអាចត្រូវបានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជា ដ៏ពេញលេញដោយនូវអំណាចចេស្តារបស់ព្រះ។ យើងចងវិញ្ញាណនៃសេចក្តីស្លាប់ ពីព្រោះវាមានកោសិកានៃខួរក្បាលរបស់វាដ៏ពិត គឺជាជីវិត និងសកម្មភាពដែលមានការខូចខាតនោះឯង ។ យើងបញ្ជាជម្ងឺសរសៃប្រសាទ ក្នុងការបញ្ជូននូវសញ្ញាណ ចេញពីខួរក្បាល ទៅកាន់សាច់ដុំនីមួយៗ និងរៀបចំឱ្យបានទទួលខុសត្រូវជាធម្មតាឡើងវិញ ។ ចូរដាក់ដៃទៅលើជើងរបស់ពួកគេ ហើយបញ្ជាពួកគេឱ្យដើរដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។

៥. ជម្ងឺគថ្លង់

យើងបានឃើញកូនចៅជាច្រើន ដែលមានជម្ងឺថ្លង់គនេះ គឺដែលត្រូវបានប្រោសឱ្យជាភ្លាមៗ នៅ

ពេលដែលយើងបានបញ្ជាទៅកាន់វិញ្ញាណ នៃជម្ងឺថ្លង់គនោះក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។

៦. **ចូរធ្វើការបញ្ជាទៅពពួកវិញ្ញាណនីមួយៗ តាមឈ្មោះជម្ងឺជាបន្តបន្ទាប់ ឱ្យចេញទៅដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។**

ក. ជម្ងឺក្រៀមក្រមចិត្ត

ខ. ជម្ងឺទឹកនោមផ្អែម

គ. ជម្ងឺដំបៅក្លាយ

ឃ. ជម្ងឺភ្លេចការចងចាំ

ង. រោគកោសិកាស

ច. ជម្ងឺរលាក់សាច់ដុំ

ឆ. ជម្ងឺខ្វះសាច់ដុំ

ជ. ជម្ងឺពកសាច់ដុំ

ឈ. ជម្ងឺស្លាប់អវយវៈ

ខ. ការនិយាយទៅកាន់ភ្នំ

ជាច្រើនដងមកហើយ ដែលចំណែកទាំងឡាយនៃរូបកាយដែលមានការបាត់បង់ទៅ តាមរយៈការគ្រោះថ្នាក់ ការវះកាត់ ការកើតមកដែលមិនគ្រប់គ្រាន់ ឬក៏ជាជម្ងឺដែលធ្វើឱ្យកាន់តែខូចទៅជាដើម ។ យើងអាចបំពេញការងារនូវការធ្វើការអស្ចារ្យដោយ "ការនិយាយទៅកាន់ភ្នំ" នៃជម្ងឺរោគា និងការបញ្ជាឱ្យមានចំណែកថ្មីៗ គឺឱ្យបានជាទម្រង់ ដោយការនិយាយ ដែលបង្កើតនូវអំណាចចេស្ដានៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ១១:២៣

"រឿងនោះគឺជាការងាយស្រួលចំពោះព្រះ" ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា យើងនឹងមានអ្វីក៏ដោយដែលយើងនិយាយចេញទៅនោះ ។ ព្រះទ្រង់គឺជាអ្នកបង្កើត ដោយទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ចក្រវាឡថា ចូរឱ្យមាននៅ ។ យើងឃើញមានកដៃដែលលូកចូលមកក្នុងរង្វង់ដៃថា ភ្នែកដែលមើលមិនឃើញគឺឱ្យបានទៅជាភ្នែកដែលមើលឃើញវិញ ។ យើងគ្មានទីសង្ស័យទេ ។ យើងកំពុងតែនិយាយទៅកាន់ភ្នំនៃជម្ងឺរោគា។ យើងត្រូវនិយាយដោយមានសិទ្ធិអំណាច ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ១៩:២៦

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ៩:២៣

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:១៣

គ្រាន់តែជឿថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានមានបន្ទូលជាសេចក្ដីពិត និងនិយាយដោយនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ។

គ. ចូរនិយាយតែពីព្រះបន្ទូល

នៅពេលដែលលោកមេទ័ពម្នាក់បានចូលមកឯព្រះយេស៊ូវនោះគាត់បាននិយាយថា បាវរបស់ទូលបង្គំនឹងត្រូវបានប្រោសឱ្យជាហើយ គឺគាត់បានដឹងពីអំណាចចេស្ដា ដឹងពីសិទ្ធិអំណាចនិងព្រះបន្ទូល ។ គាត់បាននិយាយទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវថា "សូមឱ្យទ្រង់គ្រាន់តែមានបន្ទូល នោះបាវទូលបង្គំនឹងបានជាហើយ" ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ៨:៥-១០ និង ម៉ាថាយ ៨:១៣

ព្រះគម្ពីររ៉ូម១០:៨-១០

ឃ. ចូរស្ដាប់ព្រះបន្ទូល

នៅពេលដែលយើងចាប់ផ្ដើមនិយាយពីព្រះបន្ទូល នោះព្រះទ្រង់នឹងបានបំពេញ នូវគោលបំណងរបស់ផងទ្រង់ហើយ ។

ព្រះគម្ពីរសុភាសិត ៤:២០

II. ចំណែករបស់ព្រះ

ក. ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងមិនត្រឡប់មកជាទទេឡើយ

ព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៥:១០-១១

ដូច្នេះ យើងអាចធ្វើការបញ្ជាឱ្យមានការប្រោសឱ្យជានេះ ។ សេចក្ដីជំនឿនាំវាមកពីតំបន់នៃខាងវិញ្ញាណ ចូលទៅក្នុងធម្មជាតិនៃលោកិយ ។ យើងបានធ្វើឱ្យមានការមើលឃើញឱ្យមានការគាប់ជួន និងបានប្រកាសពីការនោះ ។ ចូរកុំសួរឡើយ ប្រសិនបើពួកគេមានអារម្មណ៍ថា គ្រាន់បើហើយនោះ ។ នោះគឺមិនមែនជាសេចក្ដីជំនឿទេ ។ ចូរសូមឱ្យពួកគេសម្ដែងពីការប្រោសឱ្យជា ដែលនៅក្នុងមធ្យោបាយដូចគ្នា ។

ខ. គ្រប់យ៉ាងគឺសុទ្ធតែមានលទ្ធភាព

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ១៩:២៦

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ៩:២៣

ព្រះគម្ពីរអេភេសូរ ១:១៩-20

ព្រះគម្ពីរភីលីព ៤:១៣

III. ជ័យជម្នះលើការភ័យខ្លាច

សេចក្ដីភ័យខ្លាចលើការធ្លាក់ចុះ ឬក៏សូម្បីតែមានភាពខ្មាសក៏ដោយ ក៏មិនអាចគេចចេញពីព្រះបានដែរ ។ វានឹងធ្វើឱ្យយើងនៅក្នុងការទាំងអស់នោះ ដែលព្រះទ្រង់បានមានផែនការសម្រាប់ជីវិតរបស់យើង។ សេចក្ដីភ័យខ្លាចដែលប្លែកពីធម្មតា គឺជាវិញ្ញាណមួយដែលមានការភ័យខ្លាច គឺជាការដែលត្រូវបានបញ្ជូនមកពីសាតាំង ដែលវាបានលាក់នៅក្នុងយើងពីការស្ដាប់បង្គាប់ដល់ព្រះនោះឯង ។

ព្រះគម្ពីរ ២ធីម៉ូថេ ១:៧

ដើម្បីធ្វើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នោះយើងត្រូវតែឈ្នះនូវសេចក្ដីភ័យខ្លាចពីការធ្លាក់ចុះ ហើយក៏មិនដែលមានការពេញដោយសេចក្ដីភ័យខ្លាច សម្រាប់ជាកិត្តិយសរបស់យើងនោះដែរ គឺប្រសិនបើមិនមានការអស្ចារ្យកើតឡើងនោះទេ។ ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបោះបង់ព្រះកិត្តិយសរបស់ទ្រង់សម្រាប់យើង នោះហេតុអ្វីបានជាយើងគួរគប្បីយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើអ្វីដែលជារបស់យើង?

ព្រះគម្ពីរភីលីព ២:៧

លោកអ្នកមិនត្រូវសួរដោយខ្លួនឯងឡើយថា "ហើយចុះតើយ៉ាងណាទៅ ប្រសិនបើគ្មានការអ្វីកើតឡើងបាននោះ?" ចូរជំនួសយ៉ាងនេះវិញថា "ចុះតើយ៉ាងណាទៅ ប្រសិនបើខ្ញុំបានស្ដាប់បង្គាប់ ហើយពួកគេបានទទួលនូវការប្រោសឱ្យជានោះ?"

ក. ចូរធ្វើសកម្មភាព ធ្វើការហាត់សមនូវសេចក្ដីជំនឿអ្នក

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា ការងារដែលទ្រង់បានធ្វើនោះយើងត្រូវតែធ្វើដែរ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហាន ១៤:១២

ខ. ចូរលើកទឹកចិត្តដល់អ្នកដែលយើងធ្វើការជាមួយ ដោយការធ្វើសកម្មភាព ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានលើកទឹកចិត្តដល់អស់អ្នក សម្រាប់អស់អ្នកដែលបានអធិស្ឋាន ក្នុងការធ្វើសកម្មភាពដោយនូវសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេ ។ ចូរប្រព្រឹត្តតាមព្រះបន្ទូលព្រះ ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់បុរសម្នាក់ ដែលមានជម្ងឺស្វិតដៃជើងថា ចូរឱ្យលាតដៃអ្នកទៅ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស ៣:៥ខ

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់បុរសនោះថា ចូរអ្នកយកគ្រែអ្នក ហើយលីដើរចេញទៅ ។

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ៩:៦-៧

IV. *ការអនុវត្តន៍នូវការហាត់សម*

ក.ឆ្អឹងខ្នងផ្នែកខាងលើ

ប្រសិនបើចាននេះបានភ្លាត់ចេញពីម៉ូត ដែលកំពុងតែមានការពេញនិយមខ្លះៗ និងអាយតភាពដែលនៅក្នុងខាងក្រោយគឺជាការដែលអាចបណ្តាលឡើងឱ្យដៃម្ខាងនោះ បានទៅជាខ្លីជាងដៃម្ខាងទៀតយ៉ាងដូច្នោះនោះឯង ។ "ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ អញបញ្ជាដល់ឆ្អឹងខ្នង ដល់ថាស ដល់សាច់ដុំ និងដល់សរសៃពួរកែង ឱ្យមានសកម្មភាពជាធម្មតាឡើងវិញ" ។ បន្ទាប់មក ចូរសូមឱ្យពួកគេក្រឡេកមើលជុំវិញ ហើយផ្អែកមើលខ្លួនរបស់ពួកគេ ។ បន្ទាប់មក ចូរសួរទៀតថា "តើកន្លែងឈឺចាប់នោះយ៉ាងមេចហើយ?"

ខ.ឆ្អឹងខ្នងផ្នែកខាងក្រោម

នៅពេលដែលមានការឈឺចាប់ នៅឆ្អឹងខ្នងផ្នែកខាងក្រោម គឺដែលមានជើងម្ខាងមានទំហំខ្លីជាងជើងម្ខាងទៀតនោះហើយគឺជាបំណុលជាអាយតភាព នៅផ្នែកខាងក្រោយនោះ ។ "នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ អញបញ្ជាទៅដល់ឆ្អឹងខ្នង ថាស សាច់ដុំ និងសរសៃពួរកែង ឱ្យអាចមានចលនាសកម្មភាពជាថ្មីឡើងវិញ" ។ បន្តាប់មក ចូរសូមឱ្យពួកគេក្រោកឈរឡើង ពត់ខ្លួនប្រាណ បង្វិលជុំវិញ ដើម្បីឱ្យបានធ្វើការពិនិត្យមើលខ្លួនប្រាណរបស់ពួកគេ ។ បន្ទាប់មកទៀត ចូរសួរពួកគេថា "តើកន្លែងឈឺចាប់នោះយ៉ាងមេចហើយ?"

គ. ការបំពេញការងារ នឹងបានកើតឡើងទៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលយើងបានទៅដល់ ។

ការប្រោសឱ្យជាគឺមិនមែនជាការកំណត់ ដល់ពួកជំនុំមួយកន្លែង ឬក៏កំណត់ជាការប្រោសឱ្យជាជាទម្រង់ធំនោះទេ ។ លោកអ្នកអាចធ្វើការងាររបស់ព្រះយេស៊ូវ ទៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលលោកអ្នកបានទៅដល់ ពីព្រោះទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់គ្រប់គ្នា ដែលបានជឿលើព្រះនាមព្រះអង្គ ដែលទ្រង់បានធ្វើកិច្ចការងារនោះរួចមកហើយ ។

ក្រុមពិភាក្សា

១. ចូរពិភាក្សាពីការចង និងការស្រាយដោយនូវបំណុល បន្ថែមទៀតៈ គឺជាសិទ្ធិអំណាចរបស់លោកអ្នក ដើម្បីធ្វើការងារទាំងនេះហើយ ដើម្បីឱ្យមានការពិសោធន៍ជាដើម ។ល។

២. ចូរធ្វើកាលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយនូវការចែកចាយពីការអស្ចារ្យ ដែលបានបង្កើតមកចំនួនពីរបីម៉ាត់ថា លោកអ្នកបានមើលឃើញការអស្ចារ្យ ដែលបានកើតឡើង (ឧទាហរណ៍ ចំណែកនៃរូបកាយ ដែលមានការលូតលាស់នោះឯង) ។

៣. ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់មានការភ័យខ្លាច ពីការធ្លាក់ចុះណាមួយ ឬក៏ជាកិត្តិយស កេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់គាត់/របស់នាង គឺប្រសិនបើការអស្ចារ្យនោះ មិនបានកើតឡើងជាដើម តើគាត់ ឬនាងអាចទទួលនូវជ័យជម្នះ លើការភ័យខ្លាចទាំងនេះឬទេ?

ការសិក្សាដោយខ្លួនឯង

១. តើលោកអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងដូចម្តេច អំពីការប្រើប្រាស់ នូវប្រយោគជាបន្តបន្ទាប់ គឺនៅពេលដែលលោកអ្នក បានបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា ដល់មនុស្សណាដទៃទៀតៈ "នោះគឺជាការងាយស្រួលចំពោះព្រះឬ?"

   ក. ប្រសិនបើវាហាក់ដូចជាមានការលំបាក នូវការទាំងអស់នោះ តើហេតុអ្វីបានជាយ៉ាងដូច្នោះ?

   ខ. តើលោកអ្នក អាចបានត្រឡប់ទៅជាមានការកម្សាន្តចិត្តជាមួយនឹងការប្រើនូវប្រយោគនោះឬទេ?

២. ការអាន និងការជញ្ជឹងគិតពិចារណាឱ្យបានញឹកញាប់ទៅលើព្រះគម្ពីរអេសាយ ៥៥:១០-១១ ជាពិសេស គឺមុនពេលដែលលោកអ្នកដឹងថា លោកអ្នកមានបំណងនឹងបំពេញការងារប្រោសឱ្យជា ដល់អ្នកដទៃទៀត ។

ការប្រទានអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់ការប្រោសឱ្យជា

មេរៀនទី ៨: ការហាត់សម គឺអាចជួយដល់ការបំពេញការងារ

(បន្តមកពីមេរៀនទី៧)

ការអនុវត្តន៍នូវការហាត់សម

I.ការអនុវត្តន៍នូវការហាត់សម

ក. ឆ្អឹងខ្នងផ្នែកខាងលើ

នៅក្នុងមេរៀនទី៧ វាគឺមិនគ្រាន់តែនិយាយអំពីការរួចផុតពីការឈឺចាប់នៅត្រង់ឆ្អឹងខ្នងផ្នែកខាងលើនោះទេ ។ គឺជាជម្ងឺសម្ពាធសរសៃឈាម ដែលមិនបានទទួលនូវការឱ្យសញ្ញាបានល្អចេញពីខួរក្បាលទៅដល់សរីរាង្គ និងទៅដល់សាច់ដុំវិញ ។ សុខភាព គឺជាការធ្វើឱ្យប្រព័ន្ធសរសៃឈាមបានល្អឡើង គឺដែលធ្វើឱ្យមានលទ្ធភាពតាមមុខងារជាបន្តទៅទៀត ។

ខ.ឆ្អឹងខ្នងផ្នែកខាងក្រោម

១. ចូរឱ្យពួកគេអង្គុយ ដោយដាក់ត្រគៀកទាំងអស់របស់ពួកគេ ដោយផ្នែកខ្នងឱ្យចំទៅលើកៅអីនោះ ។
២. ចូរលើកជើងពួកគេឡើង ដោយថ្នមៗ យឺតៗ ហើយកុំឱ្យមានការមិនសុខស្រួលណា ដែលមានកម្រិតខ្ពស់ជាងម្រាមដៃរបស់លោកអ្នក នៅក្រោមកជើងរបស់ពួកគេឡើយ ។
៣. ចូរដាក់មេដៃរបស់លោកអ្នក ទៅលើចុងកជើងហើយដាក់ឱ្យចំពាក់កណ្ដាលទៅនឹងឆ្អឹងកជើងនោះ ។ ប្រសិនបើក្រចកមេដៃ បានតម្រង់ឆ្ពោះទៅនឹងចំណុចដទៃទៀត ឱ្យជើងនោះមានទំហំស្មើគ្នាឡើងវិញ ។
៤. "នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ អញបញ្ជាជម្ងឺខាងផ្នែកអវយវៈ ជម្ងឺផ្នែកថាស ផ្នែកសាច់ដុំ និងជម្ងឺផ្នែកសរសៃពួរនេះ ឱ្យបានប្រក្រតីឡើងវិញ គឺអាចធ្វើការទាំងអស់បាន ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ" ។
៥. នៅពេលដែលជើងមានប្រវែងស្មើគ្នា ចូរដាក់ជើងនោះវិញចុះ ។
៦. ចូរសូមឱ្យពួកគេបានក្រោកឈរឡើង ហើយបង្វិលខ្លួនជុំវិញ និងងាកក្បាលចុះឡើង ការធ្វើយ៉ាងដូច្នោះដើម្បីឱ្យការឈឺចាប់នោះបានគ្រាន់បើ ។
៧. ចូរសួរទៅពួកគេថា "តើកន្លែងឈឺចាប់នោះយ៉ាងមេចហើយ? តើអ្នកណាបានធ្វើការនោះសម្រាប់លោកអ្នក? សូមសរសើរដល់ព្រះយេស៊ូវ!"

គ. ផ្នែកក

១. ចូរដាក់ម្រាមចង្អុលដៃរបស់លោកអ្នក ទៅលើចុងបំផុត និងខាងក្រោមបំផុតនៃម្រាមនីមួយៗ ទៅលើជម្ងឺផ្នែកអវយវៈនោះ ។
២. ចូរដាក់មេដៃរបស់លោកអ្នកទៅលើសន្ទាក់ ធីអ៊ឹមជេ គឺជាចំណុចនៃត្រចៀកពាងនោះ ។
៣. នៅខាងក្នុងម្រាមរបស់លោកអ្នក នឹងត្រូវបានប៉ះពាល់ទៅនឹងក នៅពីលើសរសៃឈាមក្រហមនោះ ។
៤. "អញបញ្ជានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវថា ជម្ងឺផ្នែកអវយវៈនីមួយៗ ជម្ងឺឆ្អឹងថាស ជម្ងឺសាច់ដុំ និងជម្ងឺ

សរសៃពួរដែលបានចូលមក តម្រៀបជាជួរទៅតាមសភាពដើមវិញនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ" ។

៥. ការងោកក្បាលចុះឡើងដោយថ្នមៗ ហើយឱ្យចំណែកនីមួយៗបាន គឺដែលលោកអ្នកកំពុងតែនិយាយ និងបញ្ចេញនូវអំណាចចេស្ដារបស់ព្រះ ឱ្យបានបង្ហូរមក។

៦. ចូរថ្វាយការសរសើរទាំងអស់ទៅព្រះយេស៊ូវ ។

ឃ. តំបន់ផ្នែកត្រកៀក

ឆ្អឹងត្រកៀកគឺជាសន្លាក់តភ្ជាប់ជាមួយនឹងឆ្អឹងខ្ចី និងឆ្អឹងសំប៉ែត ដែលនៅខាងចុងខ្ទង់នៃឆ្អឹងខ្នង ។ នៅខាងក្រោមឆ្អឹងនោះ គឺមានកន្ទុយឆ្អឹង ឬក៏ជាឆ្អឹងពាក់កណ្ដាលជាដើម ។ មនុស្សដ៏សំខាន់ៗដែលមានការតម្រៀបមិនត្រូវ នៅក្នុងតំបន់នេះ ។ ឆ្អឹងភ្លៅនេះ គឺអាចត្រូវបានបំបែរ ឬក៏បានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងនោះ ។ ឆ្អឹងភ្លៅនេះ គឺត្រូវជួសជុលដល់ឆ្អឹងត្រកៀកទាំងឡាយនេះ ។ ការផលិតឡើងម្ដងទៀតនូវសរីរាង្គ ក៏ត្រូវបាននៅក្នុងតំបន់នេះ ព្រមទាំងអាចបានដាក់មុខងារជាមនុស្សប្រុសផងដែរ ។ ប្រសិនបើសរសៃប្រសាទ ត្រូវបានទទួលនូវការបិទផ្ចិត នោះការឈឺចាប់អាចនឹងកាន់តែធ្វើឱ្យខ្លាំងឡើងចុះទៅក្នុងជើងម្ខាងនោះ ។ នេះត្រូវបានហៅថា ជាជម្ងឺសរសៃប្រសាទភ្លៅ ។ ឆ្អឹងត្រកៀកអាចនឹងទៅជារមួលក្រពើ គឺជាការបណ្ដាលឱ្យជើងម្ខាងនោះទៅជាហើម ឬកែកក្បាលជង្គង់ហើយ ។

១. ចូរសួរថា "តើលោកអ្នកបានជឿនិងទទួលអ្វីខ្លះមកពីព្រះ?"

២. ចូរដាក់ដៃរបស់លោកអ្នកទៅលើឆ្អឹងត្រកៀក ។ គឺប្រសិនបើពួកគេមានភេទផ្ទុយគ្នា ចូរឱ្យពួកគេដាក់ដៃលើឆ្អឹងត្រកៀករបស់គេ ហើយលោកអ្នកដាក់ដៃទៅលើដៃរបស់គេទៅ ។

៣. ចូរស្ដីបន្ទោសដល់វិញ្ញាណ នៃជម្ងឺសរសៃប្រសាទភ្លៅដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។

៤. "នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ អញបញ្ជាទៅជម្ងឺសរសៃប្រសាទភ្លៅ និងជម្ងឺឆ្អឹងត្រកៀក ឱ្យបានជាដូចដើម គឺឱ្យអាចធ្វើសកម្មភាពបានទៅតាមមុខនាទី នីមួយៗ ជាធម្មតាឡើងវិញ" ។ រូបកាយនឹងអាច
កម្រើកបានទៅជាសកម្មភាពធម្មតា ដែលព្រះទ្រង់បានរៀបចំ ទៅតាមខ្សែបន្ទាត់នៃឆ្អឹងទាំងនោះឡើងវិញ ។

៥. ចូរឱ្យគេកម្រើកធ្វើចលនាងាកជុំវិញដោយខ្លួនគេ ។

៦. សួរពាកគេពីអ្វីដែលកើតចំពោះការឈឺចាប់នោះ ។

៧. ចូរថ្វាយការសរសើរទាំងអស់ទៅព្រះយេស៊ូវ ។

ង. ក្បាល គឺមិនមែនត្រូវបានដាក់ជាកណ្ដាលដ៏ សមរម្យទៅលើ ក នោះទេ ។

១. ក្បាលរបស់មនុស្សគឺត្រូវតែដាក់ដោយថ្នមៗ ទៅលើអង្រឹង ឱ្យនៅក្នុងរង្វង់ដៃរបស់លោកអ្នក ឱ្យមានជាសម្ពាធឈោមបន្តិចបន្តួច ។

២. "អញបញ្ជាដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីឱ្យកនោះបានត្រង់ស្រួលបួលឡើងវិញ ដោយមានជាមូលដ្ឋានរលាដ៏ក្បាល ដើម្បីឱ្យប្រព័ន្ធខួរក្បាលបានតម្រៀបត្រឹមត្រូវទៅតាមខ្ទង់នៃខួរឆ្អឹងខ្នងនោះ ។ អញបញ្ជាឱ្យសរីរាង្គទៅតាមតួនាទី នោះត្រូវកែជាថ្មី

ឡើងវិញ ។ អញបញ្ចេញនូវអំណាចចេស្តារបស់ព្រះ ឱ្យបានបង្ហូរមកដល់ពួកគេ នៅក្នុងពេលឥឡូវនេះ" ។

៣. "ចូរកម្រើកករបស់លោកអ្នកបង្វិលជុំវិញ ។ តើមានការកើតឡើងយ៉ាងណាចំពោះការឈឺចាប់នោះ?"

៤. សូមសរសើរតម្កើងដល់ព្រះអម្ចាស់ ។ វាគឺជារឿងដែលគួរឱ្យចង់សើច ក្នុងការធ្វើការងាររបស់ព្រះយេស៊ូវ ។

៥. ចូរចងចាំនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានបញ្ជូនពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ឱ្យចេញទៅឬ? ពួកគេបានវិលបែរត្រឡប់មកជាមួយនឹងសេចក្តីអំណរដ៏ធំឧត្តម ។ ព្រះគម្ពីរលូកា ១០:១៧

ច. ការវាយចម្បាប់

ឈាមគឺជាការ ដែលធ្វើឱ្យមុតដាច់ជាបណ្តោះអាសន្ន ចេញពីចំណែកមួយនៃខួរក្បាលរបស់ពួកគេ ។ វាគឺជាការបណ្តាលឡើងជាធម្មតា ដោយឈាមកក ។ ផ្នែកមួយនៃខួរក្បាលមិនបានទទួលនូវអុកស៊ីហ្សែន សម្រាប់រយៈពេលនោះ ។ ប្រសិនបើការវាយចម្បាប់ បានខឹតខំប្រឹងប្រែងនៅផ្នែកខាងស្តាំភ្នូគោលនៃខួរក្បាល ដែលតំបន់គ្រប់គ្រងផ្នែកខាងឆ្វេងនៃរូបកាយនោះ ។ មានកោសិកាខួរក្បាលខ្លះអាចបាស្លាប់ គឺជាបញ្ហាខ្វះខាតនៃអុកស៊ីហ្សែននេះ ។ យោលទៅលើរយៈកាលនៃការខ្វះខាតបង្ហូរឈាមចុងក្រោយដ៏វែងអន្លាយ គឺជាផ្នែកផ្សេងៗដែលបានទទួលនូវការខឹតខំប្រឹងប្រែង ទៅតាមកម្រិតផ្សេងៗនោះ ។ អាចនឹងមានការខ្វះខាតនូវអារម្មណ៍ថា មានការស្ពឹកស្រពន់ ចំពោះតំបន់នៃការខឹតខំប្រឹងប្រែងជារូម ឬជាភាពឥតចម្រើនដែលមានកំណត់នោះ ។ ទោះជាមានស្ថានការណ៍អ្វីក៏ដោយ ការជួសជុលបញ្ហានេះគឺជាការងាយស្រួលសម្រាប់ព្រះ ។

១. ចូរឱ្យពួកគេអង្គុយចុះ ។ ចូរឈរនៅពីមុខពួកគេ ហើយដាក់ដៃលោកអ្នកទៅលើក្បាលពួកគេ ដោយដាក់ដៃលោកអ្នកផ្ទុយគ្នា ដាក់ជើង ឬដាក់អ្វីៗក៏ដោយ ។

២. "អញបញ្ជាវិញ្ញាណនៃសេចក្តីស្លាប់ ឱ្យចេញពីរូបកាយនេះទៅ" ។ អញនិយាយយ៉ាងដូច្នេះ គឺដោយសារតែមានកោសិកាខ្លះ ដែលអាចស្លាប់បាន ។

៣. "ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ អញបញ្ជាដល់កោសិកាខួរក្បាលថ្មី ឱ្យបានទទួលនូវការកែជាថ្មីឡើងវិញដល់ខួរក្បាលនេះ ។ អញបញ្ជាដល់ខួរក្បាល ឱ្យបញ្ជូននូវសញ្ញាណជាធម្មតា ហើយអញក៏បញ្ជាដល់ជម្ងឺសរសៃប្រសាទ ដើម្បីបញ្ជូននូវសញ្ញាណទាំងនោះ ឱ្យបានចាំផ្នែកដ៏សមរម្យនៃរូបកាយនោះ ។ អញបញ្ជាដល់សរីរាង្គ និងផ្នែកខាងសាច់ដុំឱ្យបានទទួលនូវសញ្ញាណទាំងនោះ ព្រមទាំងបានទទួលខុសត្រូវដ៏មានលក្ខណៈសមរម្យ" ។ ផ្នែកខាងសាច់ដុំ នោះក៏អាចបានត្រឡប់មកជាខ្សោយ ដូច្នេះ អញបញ្ជាឱ្យម្រាមដៃទាំងឡាយបានកម្រើកឡើង គឺពួកគេនឹងទទួលនូវសញ្ញាណពីខួរក្បាលមក ។ អញនឹងកម្រើកម្រាមដៃ ហើយអញក៏សុំឱ្យពួកគេកម្រើកបានគ្រប់ៗគ្នាបន្ទាប់មក គឺកម្រើកកដៃបាន ហើយបន្ទាប់មកទៀត ក៏កម្រើកកែងដៃបាន និងដល់ស្មាបានទៀត ។ បន្ទាប់មក អញក៏ចាប់ផ្តើមកម្រើកម្រាមជើង កជើង

ក្បាលជង្គង់ និងត្រកៀករហូតដល់ខ្នែងរបស់ពួកគេ គឺជាការទទួលខុសត្រូវ ទៅលើសញ្ញាណខួរក្បាល ។ នៅពេលដែលពួកគេ បានទទួលខុសត្រូវនៅក្នុងផ្នែកតំបន់នីមួយៗ គឺអញ្ជបញ្ជាដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវថា "ឥឡូវនេះ ចូរឈរឡើង ចូរដើរជាមួយនឹងខ្ញុំចុះ" ។

ឆ. រោគស្លាប់អវយវៈផ្នែកខួរក្បាល គឺជាការស្រដៀងគ្នា

នៅក្នុងករណីនេះ ទាំងសងខាងនៃខួរក្បាលដែលបានទទួលនូវឥទ្ធិពលលើ ប៉ុន្តែ ការអធិស្ឋាន គឺជាការស្រដៀងទៅនឹងសេចក្តីអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកបោកចម្បាប់ ដែលមានការរងគ្រោះ: ការនិយាយទាំងសងខាងនៃខួរក្បាលនោះឯង ។

ជ. ភាពខ្វាក់

ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ អញ្ជបញ្ជានូវភាពខ្វាក់នេះឱ្យថយចេញទៅ ។ "ភ្នែកអើយ! ចូរបើកឡើង ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ" ។

ឈ. ជម្ងឺគផង ថ្លង់ផង

"អញ្ជបញ្ជាឯងវិញ្ញាណនៃជម្ងឺគថ្លង់ ចូរចេញទៅដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ" ។

ញ. ជម្ងឺថ្លង និងជម្ងឺគ

"អញ្ជបញ្ជាឯង នូវវិញ្ញាណនៃជម្ងឺថ្លង់និងជម្ងឺគ ចូរចេញទៅ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ" ។ ត្រូវតែថ្វាយសិរីល្អទៅព្រះយេស៊ូវជានិច្ច ។

ដ. ជម្ងឺសូរហ៊ឹងត្រចៀក

ខ្ញុំដាក់រូបភាពខ្សែភ្លើងមួយ ដែលមានការដាចនៅផ្នែកខាងចុង ដើម្បីឱ្យវាមិនអាចបង្កើតនូវថាមពលតភ្ជាប់បាន និងមិនអាចបញ្ជូននូវសញ្ញាណទៅបាន ។ អគ្គិសនីអាកាស ឬការរោរ៍គឺអាចមានលទ្ធផល ។

អញ្ជបញ្ជាវិញ្ញាណនៃសេចក្តីស្លាប់ឱ្យចាកចេញ ព្រមទាំងផ្នែកខាងចុងសរសៃអាចតភ្ជាប់យ៉ាងសមរម្យ ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។

ឋ.ការខូចខាតក្រដាសត្រចៀក

គឺជាការនិយាយពីក្រដាសត្រចៀកថ្មី ។

ឱ. ទស្សនៈពីបញ្ហាទាំងឡាយ

១. រោគអំបៅអំបែក

"អញ្ជបញ្ជាសរសៃឈាមតូចឆ្មារ ឱ្យបើកឡើង បង្ហូរចេញ ឱ្យបានជាធម្មតាឡើងវិញ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។ អញ្ជបញ្ជាដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ដែលបញ្ហាភ្នែកបានត្រូវកែជាថ្មីឡើងវិញ ឱ្យបានមកជាការបំពេញតាមមុខងារ ដូចដើមឡើងវិញ" ។

២. ការមើលឃើញបានឆ្ងាយ ឬបានជិត

សាច់ដុំ ដែលគ្រប់គ្រងភ្នែកដែលមានការផ្លាស់ប្តូរនូវប្រវែង ដែលប្រសព្វគ្នារបស់ពួកគេ ដែលមានទាំងវែងបំផុត ទាំងខ្លីបំផុត ។ "អញ្ជបញ្ជាដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ដែលភ្នែកទាំងនេះ បានទៅជា

មានរបៀបរៀបរយ និងត្រូវបានទទួលនូវការកែជាថ្មី ឱ្យបានជាធម្មតាឡើងវិញ" ។

៣. គ្លូកូម៉ា (Glaucoma ភ្នែកឡើងពន្លឺស្រអាប់)

"អញបញ្ជាវិញ្ញាណគ្លូកូម៉ា ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ចូរចេញទៅ ហើយឱ្យមានសម្ពាធបានត្រឡប់ទៅជាមានសភាពធម្មតា នៅក្នុងភ្នែកនេះវិញ" ។

៤. រ៉េទីណា (Retina ក្រដាសភ្នែក)

ប្រសិនបើ រ៉េទីណា មានការខូចខាត ឬក៏មានការបាត់បង់ អញបញ្ជាដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវថា ឱ្យបានជា រ៉េទីណា ថ្មីឡើងវិញ គឺឱ្យបានកែជាថ្មី និងឱ្យមានជា មុខថ្មីធម្មតាឡើងវិញ ។

ឈ. កៅអីមានជើង

១. ចូរសួរថា "តើលោកអ្នកកំពុងតែជឿថាបានទទួលអ្វីមកពីព្រះនៅពេលឥឡូវនេះ?" ឥឡូវនេះ លោកអ្នកដឹងថា កន្លែងនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេគឺនៅទីណាហើយ ។

២. "នោះគឺជាការងាយស្រួលសម្រាប់ព្រះ" ។

៣. ចូរដាក់ឈ្នាន់ផ្នែកខាងក្រោយ ដូច្នេះ ពួកគេអាចឈានទៅដល់កម្រាលហើយ ។

៤. ចូរបញ្ជាទៅកាន់ផ្នែកនៃខ្លួនប្រាណរបស់គេ ដែលមិនមែនជាការដាក់មុខងារ ទៅជាការកែជាថ្មីឡើងវិញ ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។

៥. កុំទទួលពួកគេមកធ្វើអ្វី ។

៦. ចូរលាតដៃលោកអ្នកទៅឱ្យមានតុល្យភាព ហើយធ្វើឱ្យពួកគេមិនមានការរំភើប ដូចជាពួកគេបានលើកគ្រែឡើង ហើយដើរទៅ ។

៧. ចូរដើរតាមការដឹកនាំរបស់ផងព្រះ ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់គឺកំពុងតែធ្វើការជាមួយលោកអ្នក ។

៨. ព្រះយេស៊ូវទ្រង់គឺជាមួយអង្គ ដែលកំពុងធ្វើការងារ ។ ចូរធ្វើការពន្យល់ថា វាគឺជាការដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានប្រោសពួកគេឱ្យបានជា ។

៩. ប្រសិនបើពួកគេមិនទាន់បានទទួលនូវសេចក្តីសង្គ្រោះ ចូរធ្វើការដឹកនាំពួកគេឱ្យទៅឯព្រះអម្ចាស់ ហើយធ្វើបុណ្យជ្រមុជឱ្យគេដោយនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ ។

លោកអ្នកកំពុងតែឈានជំហានចេញពីទូក ។
ក៏ដូចជាលោកអ្នកបានចេញទៅ
នោះនឹងមានការអស្ចារ្យកើតឡើង
ការអស្ចារ្យជាច្រើនឡើងច្រើនឡើង ។
ដោយមានគ្រប់ទាំងសេចក្តីជំនឿ
ក្នុងការធ្វើការងារបំពេញការងារ
មានមនុស្សជាច្រើននឹងមានជ័យជម្នះថ្វាយ
ដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវជាក់ជាមិនខានឡើយ ។

ក្រុមពិភាក្សា

១. ចូរពិភាក្សាពីរឿងរ៉ាវពីរបីដែលចេញមកពី "ការហាត់សម គឺអាចជាជំនួយដល់ការបំពេញការងារ" គឺជាមេរៀន ដែលជាព័ត៌មានថ្មីៗចំពោះលោកអ្នក ។

២. តើមានការណាមួយដែលចេញពីមេរៀននេះ គឺដែល លោកអ្នកនៅតែមានសំណួរអំពីការនោះ? ប្រសិនបើ ដូច្នោះមែន ចូរចែកចាយនូវសំណួរទាំងនេះ ជាមួយនឹង ក្រុមឱ្យបាន មើលឃើញថា ប្រសិនបើមានអ្នកណាម្នាក់ ផ្សេងទៀតអាច ឆ្លើយទៅកាន់ពួកគេបាន ។

៣. តើមានការមិនស្រួលខ្លួនពិសេសដែរឬទេ ដូចជាជម្ងឺ ឬ ជម្ងឺរោគា នៅក្នុងកន្លែងដែលលោកអ្នកបានរកឃើញវា ទាំងលំបាកចងចាំពីរបៀបអធិស្ឋាន សម្រាប់ការនោះ? ប្រសិនបើដូច្នោះមែន ចូរធ្វើការអនុវត្តន៍អធិស្ឋាន សម្រាប់អ្នកជម្ងឺជាលក្ខណៈបុគ្គល ជាមួយនឹងមនុស្ស ដែលមកពីក្រុមរបស់លោកអ្នកនោះ ។

ការសិក្សាដោយខ្លួនឯង

១. ប្រសិនបើមានការមិនស្រួលខ្លួន មានជម្ងឺ ឬមានជម្ងឺ រោគា នៅក្នុងកន្លែងដែលលោកអ្នកស្ទើរតែមិនបានទៅ ទំនាក់ទំនងបាន ចូរធ្វើការទៅលើប្រធានបទ ដើម្បីឱ្យ លោកអ្នកអាចស្គាល់បន្ថែមទៀត នូវរបៀបដែលរូប កាយត្រូវតែមានឥទ្ធិពលលើវានោះ ។

២. តើលោកអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងដូចម្ដេច អំពីប្រយោគ ដែលមានជាបន្តបន្ទាប់: "លោកអ្នកកំពុងតែឈានជំហាន ចេញពីទូកទៅ" ។

៣. ចូរចងចាំនូវការនេះ: "ទោះជាស្ថានការណ៍អ្វីក៏ ដោយ ក៏នៅតែមានការជួសជុល គឺវាជាការងាយស្រួលសម្រាប់ ព្រះ" ។